

Bucharest Workshop for
Literary Translation

MTTLC
2006-2016

Lidia Vianu's Students

Diaries

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Wednesday 8 February 2017

Bucharest

Press Release

MTTLC 2006-2016

Lidia Vianu's Students Diaries

ISBN 978-606-760-091-9

The year 2016 was the tenth anniversary of the **MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC)**. On this occasion, we inaugurated in April 2016 the Bucharest Workshops for Literary Translation. We were supported by the University of Bucharest, The Romanian Cultural Institute, The Writers' Union, and the National Museum of Romanian Literature.

We are publishing now the last volume of the proceedings. It includes the diaries of the MTTLC graduates who participated. It also includes a transcript of the round table that concluded the workshop: its topic was *Literary Translation As a Method of Teaching Literature*.

The Workshop for Literary Translation will be organized again between **8-16 May 2017**, and this time the graduates will be translating contemporary Romanian fiction into English.

În anul 2016, **Masteratul pentru Traducerea Textului Literar Contemporan (MTTLC)** a împlinit zece ani de la înființare. Cu această ocazie, în aprilie 2016 am organizat prima ediție a Atelierele de Traducere Literară București, care a fost sprijinită de Universitatea din București, Institutul Cultural Român, Uniunea Scriitorilor din România și Muzeul Național al Literaturii Române.

Publicăm acum ultimul volum al Atelierele. El cuprinde jurnalele masteranzilor MTTLC care au participat. La aceste jurnale se aduagă și transcrierea mesei rotunde pe tema *Traducerea literară ca metodă de predare a literaturii*, care a încheiat atelierele.

A doua ediție a Atelierele de Traducere Literară București se va organiza între 8-14 **mai 2017** și se va ocupa de traducerea prozei românești contemporane.

Bucharest Workshop for
Literary Translation

MTTLC
2006-2016

Lidia Vianu's Students

Diaries

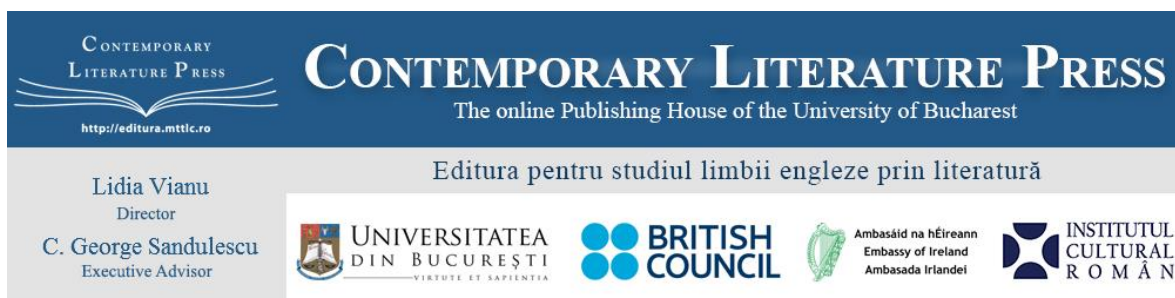

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

ISBN 978-606-760-091-9

© Contemporary Literature Press, 2017

© The University of Bucharest

Editing, Cover Design and overall Layout by
Lidia Vianu

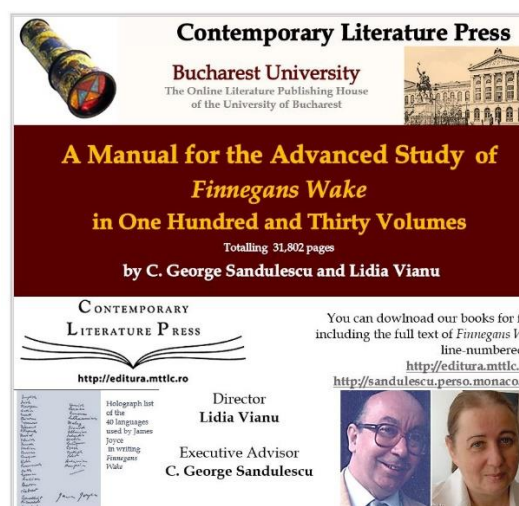
Subediting: Elena Iorga, Valentina Podoiu

Proofreading: Andrei Bîrsan, Alina Deacu

IT Expertise: Cristian Vîjea, Simona

Sămulescu, Cristina Petrescu

PR Manager: Violeta Baroană

Bucharest Workshop for Literary Translation
MTTLC 2006-2016

Lidia Vianu's Students

Diaries

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Table of Contents

Ioana Agafiței	p. 4
Ana-Maria Albu	p. 7
Teodora Avram	p. 9
Raluca Benea	p. 10
Ira Betratlief	p. 11
Laura Berescu	p. 12
Andrei Radu Bîrsan	p. 14
Adrian Bucur	p. 16
Elena Bușă	p. 18
Silviu Buzatu	p. 20
Antonia Caia	p. 22
Amalia Călinescu	p. 24
Manuela Chira	p. 34
Dorina Constantin	p. 36
Alina Deacu	p. 41
Oana Diaconu	p. 44
Ilinca Dinulescu	p. 46
Andrada Dobrea	p. 48
Alina Dobre	p. 50
Iulia Dodu	p. 51
Dumitru Ioana	p. 53
Iulia Enache	p. 56
Mihai Farmazon	p. 57
Andreea Florescu	p. 58
Gabriela Focșăneanu	p. 61
Mihai Andrei Fulgescu	p. 63
Mihaela Grigore	p. 65
Roxana Guțu	p. 67
Simona Husariu	p. 69
Raluca Ilie	p. 71

Lidia Vianu's Students

Diaries

2

Elena Iorga	p. 74
Denisa Matei	p. 76
Irina Mihai	p. 78
Andrada Mingiuc	p. 81
Adriana Moise	p. 82
Lucia Mustață	p. 84
Laura Neagu	p. 86
Tatiana Nechifor	p. 89
Roxana Negoită	p. 91
Simona Petcu	p. 93
Valentina Podoiu	p. 96
Ioana Poenaru	p. 99
Cristina Adriana Popișter	p. 102
Diana-Maria Purcărin	p. 104
Mahmoud David Radawi	p. 107
Amalia Radu	p. 109
Daniela Rai	p. 111
Ramona Răpițaru	p. 113
Maria Rizoiu	p. 114
Anca Romete	p. 118
Ioana Săbău	p. 120
Eduard Simion	p. 121
Alexandra Ștefan	p. 123
Andrei Tănase	p. 126
Nadina Țărucă	p. 127
Iulia Tașcău	p. 129
Alexandru Tonca	p. 131
Ana-Maria Țone	p. 133
Isabela Tutunea	p. 135
Ana Maria Văduva	p. 137
Ana Vartolomei	p. 138
Izabela Vațe	p. 142
Alexandra Velicu	p. 143
Alexandra Victoria	p. 145

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students

Diaries

3

Andreea Voicu	p. 147
Bogdan Voiculescu	p. 151
Annex 1	p. 154
Maggie Butt	p. 155
Annex 2	p. 159
Atelierele de Traducere Literară București, 18-23 aprilie 2016	p. 160
Literary Translation Workshops, Bucharest, 18-23 April 2016	
Annex 3	p. 165
Lidia Vianu. 2016: MTTLC împlinește zece ani!	p. 166
2016: MTTLC is ten years old!	
Annex 4	p. 170
Oana Boca Stănescu: Press Release ATLB	p. 171
Annex 5	p. 174
Schedule	p. 175
Annex 6	p. 177
The Poets and Their Teams	p. 178
Annex 7	p. 181
Literary Translation As a Method of Teaching Literature	p. 182
Final round table	
Annex 8	p. 207
Maggie Butt's Exercise in Creative Writing	p. 208
Annex 9	p. 228
Lidia Vianu	p. 298
Conclusion	

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Ioana Agafiței

Day 1 (18.04.2016)

Cătălina and me arrived really early at the workshop, at about 9:30 a.m. We made acquaintances with Jeremy Page and Peter Phillips, they seemed really nice and we were all waiting for our colleagues and the rest of the poets to arrive so we would get started with the workshop. At about ten past ten people started arriving. My emotions started growing and I was a bit nervous. I wasn't sure how things would go and how our relation with the poet assigned to us would be. The opening ceremony started and Mrs. Vianu made a speech; she also invited the supporting organizations to speak. At the opening I saw Mircea Dinescu, professor Papadima, professor Ionoaia, Romanian poet Ioana Ieronim, etc. Mircea Dinescu had a nice speech, he was funny and has a bubbly personality and he also brought a bottle of wine, which I found to be very thoughtful of him. After the acknowledgments were made we were paired into groups and started working on the poems. I was part of Maggie Butt's team. She seemed very nice at the beginning and used a little trick so that she could remember our names, afterwards she asked us our names and then wrote them down on a piece of paper in the order we were arranged at the table. The rest of the day was very pleasant, we got to work elbow to elbow with Maggie and my colleagues. We worked on the poems translated by Chira Manuela Cristina and Deacu Alina Alexandra. The poems we stylized were written in Romanian by Dan Cipariu and Mircea Dinescu, and translated by our colleagues in the second year of the programme. We made some jokes, worked really hard to try and recuperate meanings from the Romanian texts and had short breaks. That was a really hot day, if I am not mistaken there were 29 degrees Celsius. The poets must have been shocked by the heat, I know I was.

Day 2 (19.04.2016)

I arrived early, at about 9:35. People hadn't arrived yet, I saw Iulia sitting on the couch. We were told that that day would be a shorter one, we would work till 12. I was happy to hear that because working on poems is very mentally draining. That

day we worked really hard and we had some poems that were difficult, mostly those that rhymed in Romanian. The two girls that worked on translating the poems had done a great job and made them sound and feel natural in English. I was impressed of how well they had worked on the poems. Maggie Butt was great, patient, kind and made us all come together as a team.

Day 3 (20.04.2016)

Unfortunately, I started the day on the wrong foot. The whole previous night and the following day it rained heavily, it rained cats and dogs (mostly dogs), and when I tried to head towards the Cultural Institute, the traffic was awful so I ended up being late for the workshop. I was in a pretty bad mood, but the atmosphere warmed up because Amalia brought some poems that Maggie wrote so that she would read them out loud. Maggie Butt writes nice poetry, a kind of poetry I can understand and relate to. Maggie read the poems with passion and love and we were all impressed and excited to have her work with us. Afterwards, we continued to work on the poems. The issues that we encountered the most when working on the poems were those related to grammar and meaning transposed in English.

At twelve o'clock we usually had a ten minute break when we could relax, eat something, drink tea or coffee and maybe talk to our poets. I wasn't expecting that we would have food, but since we did it was a nice bonus of the day. There was a nice addition to our team compelled by two other girls from the second year that had translated poems, their names are: Raluca and Alexandra. At first it was hard to integrate them in the group, but we had to work on the poems so we made an effort. The girls were also nice and had done a nice job on the translation.

Day 4 (21.04.2016)

I arrived early, said hello to Mrs. Vianu, went to my place and talked to Iulia. I was excited for that day. The previous night we had talked on the group and decided to buy our poets a little gift that would remind them of the time spent in Romania. We continued to work on the poems, we had little issues with some synonyms for one poem, we just couldn't find the right word for that context. It was a productive day.

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
6

Day 5 (22.04.2016)

The last day.

It was a fruitfully week. We managed to correct a lot of poems, and finished up also the poems of the girls who had arrived later in the group, Raluca and Alexandra. We took a small break and handed Maggie the present we bought for her. She was moved, surprised and genuinely happy about the gift. I was also impressed by how happy the gift made her. We took pictures with Maggie and then the ending ceremony came. Mrs. Vianu made a little speech and then we started a group discussion on the theme: "Theory on literature and literature". I found the workshop interesting and mind challenging. I believe that this week has made us all grow closer to each other.

Ana-Maria Albu

Luni, 18 Aprilie 2016

Am avut emoții la începutul acestui atelier, fiind, de altfel, primul *workshop* de traducere și stilizare la care am participat. Nu știam la ce să mă aștept și eram curioasă să aflu cum aveau să decurgă lucrurile. Primul indiciu mi l-au dat chiar poezii, înainte să ajungem să facem cunoștință, prin vestimentația și atitudinea lor relaxată. Relaxată avea să fie și atmosfera, odată ce am ajuns să o cunoaștem pe Anne Stewart. Prima poezie stilizată de grupul nostru a fost una tradusă de mine. Am reușit să găsim soluții mult mai bune pentru câteva situații care îmi creaseră probleme în timpul traducerii.

Marti, 19 Aprilie 2016

Dacă în ziua precedentă am avut emoții, astăzi am avut parte de nerăbdare. Nerăbdare să începem, să citim, să ne exprimăm punctele de vedere, să aflăm care ar fi cea mai bună soluție pentru a reda cât mai fidel ceea ce au vrut să spună poezii. Anne a pus nenumărate întrebări și a ascultat fiecare opinie, a primit sugestii și a venit cu soluții, astfel încât să împace poezia din limba română cu muzicalitatea traducerii ei în limba engleză.

Miercuri, 20 Aprilie 2016

Astăzi vremea a fost cumplit de mohorâtă. Ploaia torențială din cursul dimineții ne-a adus cam pe toți uzi și nefericiți la ICR. Din fericire, vremea de afară nu s-a potrivit cu vremea dinăuntru sălii. Nu știu dacă responsabil a fost termostatul sau atmosfera, cert este că eu, în focul dezbaterilor pentru sensuri, nu am mai simțit frigul. Astăzi am ales să supun stilizării ultima poezie din cele aduse pentru atelier. Anul negru / *The dark year* a ridicat câteva probleme, pentru că altfel cum s-ar fi ridicat la statutul numelui său? Anne ne-a subliniat cât de importantă este cercetarea și capacitatea de a vizualiza în momentul în care traducem.

Joi, 21 Aprilie 2016

Sunt foarte încântată de experiența pe care am avut-o astăzi. Această zi rămâne memorabilă pentru mine prin faptul că am avut o poezie care nu a necesitat modificări. Acest lucru nu poate decât să-mi ofere o foarte mare satisfacție. Peste foarte puține ore, acest atelier se va încheia. Timpul a trecut prea repede și îmi dau seama că doar o săptămână de ateliere mi se pare puțin.

Vineri, 22 Aprilie 2016

Astăzi a fost ultima zi de ateliere. Acest gând îmi lasă și acum un sentiment de tristețe. Colaborarea cu Anne a fost una cât se poate de minunată. Pot spune chiar că a fost cea mai bună experiență de învățare de anul acesta. Și totul datorită modului în care s-a implicat în timpul discuțiilor. Nu a lasat niciun termen nelămurit sau vreun sens necunoscut. A luptat cu cuvintele până le-a găsit cea mai bună formă și a șlefuit versurile până la strălucire. Atelierul s-a încheiat mai devreme deoarece a fost urmat de o sesiune de discuții despre cum ar trebui predată literatura. Cu toate acestea, aș fi preferat ca ziua să continue ca până acum, sau, și mai bine, cu încă o săptămână de ateliere.

Ana-Maria Albu (n. 8 septembrie 1986, Buzău, jud. Buzău)

Teodora Avram

În data de 18 aprilie 2016 a avut loc deschiderea săptămânii atelierelor dedicate traducerii de poezie română contemporană ce s-a desfășurat în cadrul Institutului Cultural Român. Poemele au fost traduse de masteranzii MTTLC din anul II și au urmat a fi stilizate de șase poeți britanici – Anne Stewart, Jeremy Page, Alwyn Marriage, Katherine Gallagher, Maggie Butt și Peter Phillips. Activitatea a decurs astfel: fiecărui poet britanic i s-a atribuit câte un grup format deopotrivă din studenți MTTLC din anul I cât și din anul II, având ca principal scop stilizarea poemelor traduse în limba engleză de masteranzii ce urmau să-și susțină disertația. Freamătul, încântarea și emoțiile au caracterizat festivitatea de deschidere a săptămânii atelierelor. După ce a avut loc o serie de mici discursuri, fiecare grup a dat frâu liber creativității și inspirației și astfel, ne-am pus toți pe treabă. Am avut oportunitatea să cunosc o respectabilă și minunată persoană și poetă întrucât am făcut parte din grupul Maggie Butt. Atmosfera în grupul nostru a fost una efervescentă deoarece a existat un flux continuu de sugestii și idei creative. Fiecare membru al grupului a contribuit la buna coordonare și desfășurare a activității. În această săptămână în care am lucrat în echipă, am avut prilejul de a ne consolida relațiile cu ceilalți colegi și de a ne cunoaște mai bine. Profesionalismul lui Maggie Butt laolaltă cu însuflețirea pe care studenții au adus-o la stilizarea poemelor au condus la rezultatul așteptat. A fost o săptămână plină de imaginație, colaborare și inspirație; o experiență minunată ce va constitui mereu o amintire frumoasă din anii studenției în care am întâlnit oameni talentați, joviali și plini de pasiune creativă.

Raluca Benea

Ziua I—Poezia merge bine cu vinul (bun) — de la Mircea Dinescu citire (și nu numai)
Ziua a-II-a — Încep să înțeleg ce înseamnă să ai în față un poet adevărat
Ziua a-III-a — Încep să înțeleg mai bine poeziile pe care le-am tradus
Ziua a-IV-a — Forget about grammar! Poetry is something else.
Ziua a-V-a — Dragi poeți, profesori și colegi, nu pot să spun decât, de la Nichita citire:
„Ce bine că sunteți, ce mirare că sunt!”
Vă mulțumesc pentru această minunată întâmplare!

M-am născut în București și am absolvit Facultatea de Fizică a Universității București în anul 1993.

În anul 2014 am absolvit Facultatea de Limbi și Literaturi Străine din București, secția japoneză-engleză.

În prezent sunt masterandă a MTTLC și predau fizică la Facultatea de Îmbunătățiri Funciare și Ingineria Mediului din cadrul U.S.A.M.V — București.

Anne Stewart and her team

Ira Betratlief

For me, this week was all about bonds.

On Monday, I dressed up a little, expecting a formal atmosphere. When I got there, I noticed that there were many people wearing just comfortable clothes. Anne Stewart, the poet assigned to our group, was wearing sneakers and bright trousers, which made me think that she was an open person, easy to talk to, and I wasn't wrong. The tables were long and I was sitting at the opposite end of ours, so unfortunately I couldn't hear everything she was saying, but when my turn came, I sat next to our poet and immediately discovered that her goal was to do a great job helping us. She asked a lot of questions to understand perfectly what the original poem said, so the meaning could be rendered accordingly. Everything felt better than I thought it would.

On Tuesday, I made sure I sat closer to Anne Stewart, so I could learn more. In doing so, I also neighboured a classmate that I hadn't had much contact with during classes and I discovered she is a very nice person and got to peek at some poems she herself had written. I did get more involved in the conversation about everyone's poems, but unfortunately, our time together was cut short and we only spent two hours checking our work. However, I managed to have a little unofficial conversation with our poet and I confirmed my initial opinion about her.

On Wednesday, we realised that our group had more second year students than the others and we considered some of us going to other groups, in order to make them more even and get more poems checked, but we had grown very fond of the way Anne Stewart worked with us, so no one left our group. She also asked whether we wanted our poems looked over thoroughly or just get more of them done. We all agreed that we could also learn from the changes she made on our classmates' poems, so we decided to stick to the way we had been working until then. I personally had gotten so used to her style, that when my turn came, I was already aware of some of the changes she was going to make to my poem.

On Thursday, the highlight of the day was Anne bringing a book for every one of us. She made sure everyone had one, and when someone told her they hadn't received one, she looked through her bag and said 'I'm not going to leave you without one' and managed to keep that promise. We were all very used to each other by now

and everyone was working together to find the meaning of the poems, no matter whose they were. The first year students came up with some good ideas and interpretations, too.

On Friday, which was the day of the last workshop, we only had two hours to look over our poems and unfortunately, not everyone got to check their fourth one, but Anne Stewart promised to help us some more, if we sent her by e-mail the ones we had problems with. I thought she didn't have to do that, as it is much easier to explain the meaning of the poem face to face, but it made me appreciate her even more. There was a discussion about literature and how it is taught in schools and how it should be taught. I thought everyone's opinions were going to be very similar, but some of them were actually conflicting. It was also the first time I got to hear the six poets speaking and I thought they had interesting things to say, each one with a different perspective and background. Also, if I had been told one of them is also a teacher, I would have definitely picked Maggie Butt, due to her perfect diction.

On Saturday, it was the poets' turn to introduce some of their work to us. What I liked most was that we got to see their sensitive side. Each of them chose poems that related to some important events in their life, so we had the chance to know them better. The poems were very personal and they even explained their context to us. I noticed that the poets were all different from each other, but respected each other's opinions and got along well.

All in all, I enjoyed this experience more than I had expected. I consider myself lucky to have ended up in Anne Stewart's group. She is the one that I would have chosen to work with, because of her energy and personality. She was cheerful, very willing to help, she got genuinely involved in this project, intellectually and emotionally and I personally loved her sense of humour. It made it very easy for us to work with her and explain the meaning of the poems (although there were many times where she explained the Romanian poems to us). I think it's a great idea to have these workshops annually; they're useful in bonding people and making them learn from each other, about culture, language, emotions and even life.

Born in Bucharest on
February 14th, 1993

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Laura Berescu

Opening day

I was really excited to start the workshops. On my way to the RCI, I ran into some of the poets. We had a little conversation about the weather. Maggie Butt seemed incredibly nice and friendly.

After two hours of festivities, we began working on the translations. I was assigned to Anne Stewart's team, who proved to be a lovely person, eager to help us with finding the best translation solutions.

Day 2, 3 and 4

Each day was both thrilling and equally productive. We worked well as a team, we laughed a lot. I'm happy with what we accomplished.

Although the event seemed well planned, I did have a minor disappointment: since our team was larger than others, we were a bit behind the schedule. I started getting frustrated by the fact that some of the teams had already finished their poems on the fourth day.

I wish the teams were equally divided.

In order to balance this out, Anne Stewart suggested keeping in touch, even after the end of the workshops. She truly is amazing and dedicated!

Last day

On Friday we had two more hours of translations and a two hour conference. I wish it didn't end this soon.

Overall, it was a great experience; something I'll always remember.

I was born on the 1st of January 1992.

Andrei Radu Bîrsan

The news that we might get the chance to meet some native English poets had popped up during the first weeks of our second year and had thrilled me ever since. As time passed by, we got the chance to work on our poem translations for our final papers. April arrived and with it, the news that six British poets would arrive in Bucharest in order to work together with us on what we had translated.

Since I had wished from the very beginning to somehow get involved into this project, I decided to ask professor Vianu whether my assistance would be of any use. She was kind enough to give me the task of welcoming four of the six poets at the Golden Tulip hotel on the 18th of April, in the morning.

It was a beautiful, sunny yet chilly spring day. At nine in the morning, I arrived at the hotel and picked up the four poets I was supposed to meet there. The first one I met was Maggie Butt, a lovely and truly interesting person with whom I chatted until Alwyn Marriage, Anne Stewart and Katherine Gallagher also joined us. Once everybody was ready, I led the group from the hotel to the Romanian Cultural Institute. Though it was a rather short, 20minute walk, I got the chance to talk to all four of them. It wasn't long until I realized what great people they all are and how nice and interesting our conversation was.

I remember that right after we left the hotel, Maggie asked me whether I am Romanian or not – she seemed to be a bit confused, since she didn't expect my English level (and my colleagues', for that matter) to be so good. They were all impressed when I told them that I actually am a Romanian student. It was quite nice to hear this coming from four native English speakers.

We finally arrived at the Romanian Cultural Institute where the group of four I had led got reunited with Peter Philips and Jeremy Page, the other two poets and then they all met professor Vianu who welcomed them warmly.

The opening ceremony soon took place. The efforts made for this workshop by the many institutions involved were huge, and there were many interesting people who had a few words to say in the beginning. I was truly impressed with how many things had been done for us and for translation. It is refreshing to see that such cultural events still appeal to both the public and the audience.

Once the opening ceremony was done, we all started working. Each poet had

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students

Diaries
15

a group of students assigned, so we all knew beforehand who our poet was going to be. Each group joined a separate table and started discussing the translation of each person's final paper poems. I had the pleasure of working with Katherine Gallagher. I could say I was lucky – unlike some of the other poets, Katherine only had few second-year students, so we all got the chance of correcting all of our poems together with her.

Tuesday was the second day of working with the poets and it so happened that it was my birthday as well. I did not mind at all working on my birthday, since the satisfaction of working with such talented and intelligent people was one of the best birthday presents I could ever ask for.

Days passed by and I barely realised it would all be over in the very last day, on Friday. Me and my group colleagues managed to work on all of the poems we had prepared for the workshop, and the help Katherine Gallagher offered us is indeed priceless and will help us shape all of our translations from now on.

We ended the workshop with a two hour-long discussion about translation as means of teaching literature and the importance of translation in schools and universities. The professors, as well as the poets and the students had the chance to seize the microphone for a couple of minutes and give their honest opinion on translation and literature, which seemed to me a wonderful and unique opportunity.

All in all, the Bucharest Literary Translation Workshop was a brilliant event, organised for the students, who are all more than interested in the topic, by teachers and poets, who are wonderful people from whom I, for one, feel that I have so many things to learn. I sincerely hope I will get the chance to be part of at least several more such events in the future.

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2017

Adrian Bucur

Day 1

First day, nobody really knows anything about the poet, so we get on to work, doing our best to explain what certain Romanian words mean. Surprised to find out the poet already has a little knowledge of Romanian himself. Nice!

Day 2

The atmosphere is more laid-back, we discover Jeremy is a really fun guy, you can talk to him, explain him different concepts without difficulty. He also gives us several examples of interpretations we would've never thought of – eh, he's a pro poet!

Day 3

Some English words we used sound unfamiliar even to him; he looks them up, finds them; he's surprised (having never heard them before or having never heard them used like that before) and we all have a laugh, since it seems that no matter how good your language is – so even if you're a native speaker – there are always new words to come across. So you can say the learning experience was mutual.

Day 4

He starts getting a nice grip on the Romanian language, being able to identify almost fully by himself what an English word's Romanian counterpart is. We all learn that passivization is a nice way to sidestep issues in translation; we have a lot of fun, sharing ideas and solutions.

Day 5

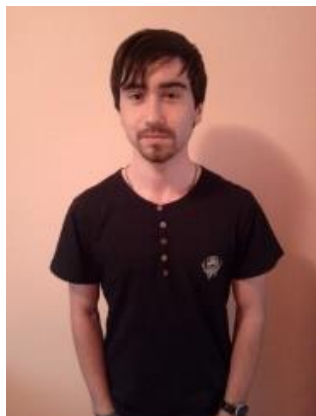
Final day, we wrap it up. Actually feeling sad that we won't get to work with Jeremy anymore, as it was a tremendously helpful and entertaining experience. He seems to have enjoyed his stay and working with us, and we sure hope so, because we certainly did!

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation

Lidia Vianu's Students

Diaries

17

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Elena Bușă

Luni – 18.04.2016

Prima zi a început cu o frumoasă deschidere la Institutul Cultural Român. Am rămas profund surprinsă când am văzut câtă lume avea să participe la acest proiect și am crezut că va fi o săptămână foarte stresantă și obositoare însă datorită lui Peter Phillips, care ne-a întâmpinat zâmbitor și optimist, am început și noi, elevii săi pentru o săptămână, să fim mai relaxați.

Mărti – 19-04.2016

Astăzi mi-au fost stilizate două poeme de Ioan Moldovan, „Porumbel” și „Rătăcirii” de dimineață. Deși inițial am crezut că va fi confuz când le va citi, fiind două poezii destul de greu de înțeles chiar și în limba română, poetul mi-a explicat calm și cu răbdare de ce e important să punem semne de punctuație într-o traducere deși în varianta originală nu există, să fim mai atentă când aleg sensul unui cuvânt în funcție de context și nu în ultimul rând, de ce este important titlul unei poezii.

Miercuri – 20.04.2016

Fiind o zi ploioasă și mohorâtă, nu eram nici foarte entuziasmată și nici foarte „îndemnată” de vreme să ies din casă, însă într-un final am ajuns la „datorie”. De cum am intrat, doamna Vianu m-a anunțat că de astăzi urma să lucrez cu Maggie Butt. M-am acomodat foarte repede cu ea pentru că este o fire foarte jovială. Primele poezii au fost destul de complicate însă cu optimismu-i caracteristic dar și cu ajutorul colegilor, am reușit să găsim cele mai bune variante de traduceri.

Joi – 21.04.2016

Deja am început să mă obișnuiesc cu stilul lui Maggie Butt care, de altfel, este foarte practic. Nu știu cum a trecut ziua pentru că am fost atât de încântată de ceea ce făceam încât orele au trecut imediat.

Vineri – 22.04.2016

Astăzi a fost o zi foarte interesantă și surprinzătoare în care Maggie ne-a învățat ce înseamnă *creative writing*. A fost o activitate interesantă în care am descoperit că

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
19

oricare dintre noi poate fi un mic poet. Am făcut poze, am citit micile poezii și ne-am amuzat pe seama lor. Regret că săptămâna a trecut atât de repede.

n. 4 august 1992, București

Silviu Buzatu

În prima zi a atelierelor am sosit la Institutul Cultural Român, locul unde acesta urma să se desfășoare pentru următoarele cinci zile. Evenimentul a început prin prezentarea tuturor celor care au luat parte la organizarea și finanțarea acestuia și, desigur, cu prezentarea celor șase poeți britanici: Anne Stewart, Jeremy Page, Alwyn Marriage, Katherine Gallagher, Maggie Butt și Peter Phillips. Am fost încântat de discursurile acestora și părerile lor legate de poezie, traducerea poeziei și dificultățile acestui proces. După ceremonia de deschidere, studenții din anul I și II au fost împărțiți în șase grupe, iar un poet britanic a fost alocat fiecărei grupe pentru a ne ajuta cu stilizarea poemelor deja traduse de studenții din anul II. Eu am avut plăcerea de a lucra împreună cu poetul Peter Phillips. A fost o experiență foarte interesantă și productivă. Opinia unui poet britanic a fost foarte valoroasă în definitivarea și stilizarea finală a poemelor traduse.

În următoarele zile am lucrat în continuare la traducerile celor șase poeme deja pregătite. A fost o colaborare lejeră și naturală, am avut dezbateri foarte interesante în ceea ce privește sensul poeziilor și sensul unor cuvinte și sintagme anume, reușind în final să ajungem la o formă finală a acestora. A fost o experiență pe care aș repeta-o oricând cu plăcere, iar eu sunt sigur că toți cei care au participat au avut foarte mult de învățat în ceea ce privește cultura britanică și poezia în general. Peter Phillips a fost foarte meticulos și atent cu fiecare vers și fiecare strofă corectată, a tratat totul cu foarte mult interes și cred că atât noi cât și dânsul am avut de învățat câte ceva în urma acestei experiențe. A tratat poeziile fiecărui masterand, în egală măsură, cu aceeași atenție și grijă și nu a fost lăsat nimic necorectat sau nefinalizat. Am fost plăcut impresionat de seriozitatea lui Peter Phillips și de dorința acestuia de a lucra neîncetat la fiecare poezie în parte.

În ultima zi a atelierelor, eu și ceilalți colegi din grupa mea am avut o scurtă discuție interesantă cu Peter Phillips despre cum acesta a descoperit poezia în cadrul unui *workshop*, probabil unul similar cu cel susținut acum de noi, și despre cum privește în general poezia. La sfârșitul ultimei zile a urmat o dezbatere foarte interesantă între poeți și masteranzii prezenți, o dezbatere privind predarea literaturii atât în România cât și în Marea Britanie, despre cum ar trebui predată literatura și care sunt plusurile și minusurile fiecărui sistem. Am discutat, de asemenea, despre

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students

Diaries
21

traducerea textului literar, luând-o în considerare ca fiind tot o formă de predare și aprofundare a literaturii. A fost o zi interesantă și consider că toată lumea implicată a avut parte de o experiență unică.

Apoi a urmat încă o întâlnire interesantă în ziua de sâmbătă, 23 aprilie, în cadrul Consiliului Britanic, care l-a avut pe Shakespeare în centrul atenției. A fost un eveniment special care a marcat aniversarea a 400 de ani de la moartea acestuia, iar cei șase poeți au citit versuri din poemele lui Shakespeare, după care au recitat propriile lor poezii.

În concluzie, pot spune că am fost plăcut impresioant de acest atelier și consider că a fost un mod foarte interesant de a marca sfârșitul unui masterat de traducere literară.

Antonia Caia

When I first heard about the project that professor Vianu had in mind, I was rather shocked than thrilled. Given that I have no solid background knowledge in the field of poetry, I thought that having to work with a renowned poet would be a disaster, and we would both fail at understanding each other's point of view.

On Monday, I went there to meet Alwyn Marriage, the poet whom I had to work with (I would have said poetess, but Alwyn said she hates this word). I was happy to see that she was as nervous about meeting us, as we were about meeting her. Although it was our first day and we expected to talk about general things, Alwyn was eager to begin looking over our poems.

She did an amazing job in grasping their meaning, although she has no understanding of our language. As already mentioned, that had been my main concern, up to that moment, that she would try to make our poems sound nice, by losing some of the original meaning. Not only did she keep the meaning, but she also took the challenge of making the lines rhyme, in order to stay true to the original version.

From Monday until Tuesday we looked over the poems, changing and "polishing" what we had translated beforehand. I was surprised to see that by the end of the week there was no shyness left, everyone had the courage to suggest some alternative version for one line or another, everyone wanted to be an active part of this project, as if we were talking to one of our colleagues, as if the sumptuous poet that I thought I would meet on that Monday had never come.

On Friday, after finishing our "task", we changed the topic of our meeting, and instead of revising poems, we wrote one by ourselves. It was more like a *creative writing* course that ended the week in a very pleasant, lively manner. Although the results may not have been the finest poetry, we really enjoyed doing that, as well as seeing Alwyn genuinely happy that she had managed to get us out of our comfort zone, and doing something both scary and rewarding.

To sum up, I think this was the very purpose of this project: to do all that what we were supposed to do, but it in a manner that would inspire us, making us aware of our intellectual potential, which should always be challenged and encouraged to grow.

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
23

Amalia Călinescu

Monday

The long-awaited week has finally come.

Six British poets will be using their academic prowess to edit the Romanian poems translated by the second-year master's students. The poems may be translated impeccably, but they still have to sound native-like in English. Each British poet has been assigned to a group of first-year master's students in addition to the second-year master's students whose poetic translations will be edited.

Many Romanian personalities spoke at the official opening of this special event, but, if you ask me, Mircea Dinescu was the most colourful of all, given his original style, his self-given freedom to be himself at all times.

My group is working with Maggie Butt. She is so accomplished a person, according to Wikipedia and her profile at University of Middlesex: a poet who has published five poetry books, one pamphlet, one e-book/MP3 and an edited collection of essays; an ex-journalist and BBC TV documentary producer, with a PhD in *Creative Writing* from Cardiff University; a professor of *Creative Writing* at Middlesex University since 1990. Among many other things ...

When I read about her last evening, I couldn't help feeling so small. Would that prevent me from being myself? I wondered. It usually does, but Professor Maggie Butt introduced herself to our group so simply while wearing a big, uncondescending smile that all of us, I think, instantly relaxed. Besides, she, too, had some thrills running up and down her spine, I could tell from the tremulous inflections in her voice. I guess all of us couldn't help but notice it. This experience must be new to her, as is to us. She is human after all, and working with us, teaching us great stuff: Awesome!

From the very beginning, she encouraged us to express our views and opinions so that she would be able to see into the Romanian poems, grasp their true meaning. It's amazing how easily words like 'Well done' and 'Excellent' can uplift you, bring you out of yourself, whether you are shy or not.

We simply found ourselves speaking our minds, and the more we talked, the more she stood in awe of us. Her admiration was deeply sincere and went straight into our hearts.

The poems Manuela had translated were rhyming poems by Mircea Dinescu, and Maggie kept congratulating her on her inspired choices of English rhymes.

It was the first time I had seen a Rhyming Dictionary. I didn't know poets used it frequently.

Alina's poems, written by Dan Cipariu, might not have contained rhyming words, but they were packed with hidden meanings, and Maggie was grateful that Alina had translated the lines so well.

Maggie was especially touched by these lines:

On the 11 th November at nine am
I had a date
with a young avalanche
in the Himalayas
on as gentle a hill as possible.
(Mircea Dinescu – The Avalanche)

I live between limits and kitchens
I am waiting for a soul doctor
I am waiting for a machine to wash away fear.
(Dan Cipariu – Orpheus, the Clockmaker's)

The four hours passed so quickly. I can hardly wait for tomorrow to come.

Tuesday

Today was even better than yesterday.

Everyone was relaxed and eager to make their views known to the group. We didn't feel judged in any unhealthy way, only appreciated for our opinions. Whenever we had very different views on some lines, Maggie allowed us to speak among ourselves until we came to a common conclusion in the most loving way possible.

She wasted no time in praising us, saying with utmost sincerity that we really helped her understand the Romanian poems, even though she couldn't speak a word of Romanian. In many cases she left the lines untouched, because they were perfect just the way they were, she said.

'Imagination doesn't cost a thing,' stated Mircea Dinescu at some point, in his poem *The Autumn Drawing Room*.

'Thank God for that!' said Maggie, and we all agreed.

She was also impressed with these lines:

Oh dear God, defend me from those who wish me well
from the nice boys
who are always ready for a merry denunciation
(Mircea Dinescu – *Winter Indulgence*)

My brother went blind on a July evening (...)
I would have given him my eyes
So he could avoid the shame of starting afresh
groping.
(Mircea Dinescu – *Musical Evening*)

another day of waiting
with no punctuation
no full stops or proof of existence
(Dan Cipariu – *The Assets of Dan Mircea Cipariu*)

As of today I'll definitely see all poetry with different eyes. I think we all will.

Wednesday

The best is always yet to come.

Yesterday afternoon, after having read some more of Maggie's poems posted on her personal website, I had the idea of selecting two or three from each of her volumes, putting them all together and making photocopies for everyone, Maggie included. I thought she would be pleasantly surprised when I asked her to read some of her poems aloud, when we took a ten-minute breather.

She was indeed greatly surprised, and more than delighted to read her poems to us all, telling us the stories behind each of them. Better still, she chose some more poems directly from her books (since she happened to bring them with her ☺).

We were all so impressed (moved to tears, even) by her poetical prowess.

One poem will remain imprinted on my mind forever. It's called „On my 85th birthday”. Maggie said that one day she found out she had high cholesterol. It was genetically transmitted, so she could do nothing about it, but she couldn't stop being cross with the bad news, so cross that she wrote this poem as an outlet for her anger.

Here it is:

On my 85th birthday

For breakfast there will be chocolate,
heaped and glossy like a race-horse,
sweating with saturated fat.

And I will devour it,
cramming in the melting mouthfuls
coating my fingers and my face

In the morning I'll ride a motorbike
black leathers and no helmet
white hair streaming loose, a challenge

For lunch there will be crispy bacon
in white bread, with butter,
mouthwatering aroma of defiance

After my nap in the bed-shop window;
I will invite my doctor in for scones,
and lick thick clotted cream from the knife.

And in the sunset
I will ascend to heaven in a glider
singing in the eerie silence.

The next day I'll dance barefoot in the rain

or take up smoking (inhaling deeply)
or sub-aqua diving,
or run with scissors

if I choose

Because we already finished editing the Romanian poems translated by Manuela and Alina, two more second-year master's students, Alexandra and Raluca, joined us today, in the last two hours. Their poems were written by Ioan Moldovan and Liviu Ioan Stoiciu. Beautiful poems. Sometimes too cryptic, but beautiful just the same.

Maggie was quite impressed with these verses:

A large crowd
Overwhelms me
And I pity them in my saddened body
In the shadows,
And that erases me from all the records
Of letters that are not being written
Of lives that are not being lived.
(Ioan Moldovan – Erased)

There's a witches' party on the roof of Cotroceni
Palace, in one of its corners, see?
He does. Love has thrown him
in the arms of a female demon, that's the only explanation.
(Liviu Ioan Stoiciu – Have a taste)

We tried to find as many synonyms as possible for " party " so see if we could replace it with a better word in " a witches' party ". Maggie even asked her colleagues, and Anne Stewart came up with the colourful word 'knees-up'. In the end, Maggie said that it was up to Alexandra to choose the best-fitting word. I think Alexandra deemed it right to keep the word " party ".

Absolutely everyone spoke today. It was pouring with great opinions. Maggie

was taken aback by Valentina's grammar knowledge, everyone's vocabulary, as well as the almost perfect way the poems were actually translated by the second-year students.

" Well done, everyone! " she kept saying with twinkling eyes.

Before leaving, she asked us if we had jobs, and many hands were raised. Once again, she expressed her admiration for our multitasking lives.

Thursday

Today was also a great day.

It's amazing how fast time goes by when you enjoy what you're doing. Because, yes, I can say without thinking twice that by now everyone has come to enjoy the hard work of helping Maggie to edit the Romanian poems.

Because yesterday she was impressed with me being also a sports trainer, and she said that she practised Pilates, I brought her a small present: a Pilates book.

And because I was so impressed by her poem " On my 85th birthday", my dedication on the inside cover of the Pilates book consisted in my own poem, called On your 100th birthday.

Here it is:

On your 100th birthday

Mother Earth will say to you,
" Dear Maggie, if you've thought
this is the end,
you are in for a big surprise.

This was only your childhood,
my most beloved daughter.
Your adolescence will last longer,
your maturity, longer still.

Call me a possessive mum,
but I won't let you go very soon.

I'm not yet ready to share you
with the rest of the Universe.

Take your time,
enjoy yourself,
keep counting
and write, Maggie, write."

Maggie was deeply touched by my gesture.

During the break, she chatted away with us, and was so impressed with what Iulia said at some point that she wrote down my colleague's great idea.

I am beyond happy. We have become like a big family in such a short time. We smile and laugh a lot, we respect each other's opinions, no matter how different they may be sometimes. Wow! That's really something.

When we had a breather, Maggie asked us to close our eyes and raise our hands if we frequently read poetry; then to raise our hands if we frequently wrote poetry. When we reopened our eyes, she said that her question always received the same answer: those who wrote poetry were more numerous than those who read it.

She said she was still looking for a proper explanation. Maybe because writing poetry is a great way of expressing our feelings? Greater than reading others' poetical outlets?

In the end, Maggie asked us how this MA programme would help us after we graduated. Good question! we all thought, and then proceeded to give our answers. The conclusion? Teachers, writers, translators, editors – they all needed a Master's degree programme such as this.

Friday

The last day of the workshop.

Within one hour we – that is, Maggie and her assistants as in Snow-White and the seven dwarfs – finished editing all the poems, and gave ourselves a hearty round of applause.

Then Maggie wanted us to have a taste of her course on *Creative Writing* at Middlesex University. She asked us to write about a villain and a hero, comparing

them, in turn, with an object; a weather phenomenon; an animal; a plant; a piece of furniture or any other object in the house; a piece of clothing; and a colour. And in the blank lines she asked us to leave after each thus formed verse we had to elaborate on these terms of comparison, creating images as clear as possible.

Everyone was so excited at the task.

After making our poems, we paired off to read them to each other, then some of us shared their poems with the group. Maggie said they were so beautiful and so rich in meaning, and gave us her email address to send all of our poems to her.

Writing poetry is not so hard when you do it from the heart.

Here are my poems:

Hero (the Dr Jekyll that is my mind)

She is the (DNA) ladder
spiralling up to my heavens.
She is the pearly dew
kissing my azaleas.
She is the owl and the cat
hugging in my moonlight.
She is the tree house
perched on my inner oak.
She is the wooden box
protecting my daily bread.
She is the winter coat
warming up my bones.
She is the sky blue
blending into my emerald heart.

Villain (the Mr Hyde that is my mind)

She is the rag doll
rejecting my embrace.
She is the gale
blowing down my blood vessels.

She is the coyote
feasting on my furry self.
She is the thorn
buried deep in my thigh.
She is the mat at my heart's door,
left unwashed for aeons.
She is the tight stiletto
worn on my longest birthday ever.
She is the pink
garishly adorning my ever-teenage lips.

Then Maggie asked us to write our impression of the whole week on an unsigned piece of paper.

What has this week taught me? I wrote: Everyone has a great treasure hidden in their minds, but it takes an enlightened teacher to bring it out.

I felt so at peace. And I admired Maggie even more for asking us to use the unwritten side of the photocopies. Both a great teacher and an environmentalist, she is.

The last two hours were devoted to a debate on how literature should be taught in schools, colleges and universities. It was Professor Lidia Vianu's idea, and everyone embraced it. It was a great debate; a lot of people spoke freely – poets, professors, students.

I don't have anything against literary theory, but I must say I have an issue with its supremacy. These were Jeremy Page's paraphrased words, and all the other speakers argued for or against the poet's sincere statement. But the strongest arguments were for the idea that teaching literature should be based on encouraging students to express their opinions instead of forcing them to apply literary theories to their analyses of the literary works.

The bottom line: Literature should entail enjoyment and accessible information. When you read something, you should do it from the heart, because, when you do so, you'll also find the right words to express your views on the piece of writing you have enjoyed reading.

The whole debate had me thinking about two things – an American movie called "Everyone sees something else"; and Henry James's House of Fiction: literature

as a character, standing in the middle of a citadel, and lots of people watching it intently.

Everyone does see something else, feels differently when reading ...

At the end of the debate, our group gave Maggie a souvenir of Romania as a small token of our gratitude and appreciation. She was deeply touched. We embraced, took photos, embraced again, took more photos.

And thus the week-long poetry workshop came to an end.

I felt like flying!

Saturday

This was our last day spent with the British poets.

They were invited to the British Council where they spoke about Shakespeare, and then they read their own poems aloud.

They spoke from the heart, they read from the heart.

I'll never forget this week! I like it when 'never' has such a positive connotation.

Thank you, Professor Lidia Vianu, for making it all possible!

Manuela Chira

18.04.2016—În prima zi a atelierelor i-am întâlnit pe poeți și câteva personalități, inclusiv pe Mircea Dinescu, ale cărui poezii am ales să le traduc.

Am cunoscut-o apoi pe Maggie Butt, poeta care a condus atelierul la grupa din care am făcut parte. Am perceput-o încă din primele clipe ca pe o persoană foarte deschisă, care se simte în largul ei printre studenți și care are toată bunăvoința pentru a ne ajuta.

I-am cunoscut atunci și pe colegii de la anul I, cu care nu mai avusesem ocazia să mă întâlnesc (Amalia, Valentina, Iulia, Dorina, Diana, Mahmoud și ceilalți) și am format foarte repede, cred eu, o echipă unită și foarte muncitoare, lucru pe care și Maggie l-a observat și lăudat în repetate rânduri.

Am început prin a ne familiariza cu stilul lui Mircea Dinescu, precum și cu cel al poetului colegei mele, Alina Deacu.

Am lucrat destul de mult încă din prima zi și am reușit să stilizăm aproape jumătate din poeziile fiecăreia.

19.04.2016—Deși ziua de marți a fost o zi mai scurtă, am continuat să lucrăm cu la fel de mult spor. Am apreciat întotdeauna sugestiile și alternativele colegilor, care sub coordonarea lui Maggie Butt m-au ajutat să aleg variantele care surprindeau cel mai bine sensul din limba română.

20.04.2016—În prima parte a întâlnirii de miercuri am reușit să finalizăm stilizarea poeziilor mele și cele ale colegei Alina Deacu, după care ni s-au alăturat alte două colege de anul II—Bușă Elena Raluca și Velicu Alexandra. Astfel am avut ocazia să intrăm în contact cu texte diferite de cele pe care le-am lucrat. De asemenea, la solicitarea noastră, Maggie Butt ne-a citit câteva din poeziile sale și ne-a explicat contextul fiecăreia și imaginile pe care a dorit să le transmită, acest lucru emoționându-ne profund pe toți.

21.04.2016—Pe parcursul întâlnirii de joi am continuat discutarea poeziilor celor două colege noi, care s-au integrat foarte bine în grupul nostru și s-au bucurat de același ajutor de care am beneficiat și eu la stilizarea poeziilor.

22.04.2016 — Ziua de vineri a fost încununarea unei săptămâni minunate, în care am învățat foarte multe lucruri. Ne-am îmbogățit vocabularul, am văzut cât de multe perspective poate avea o anumită imagine poetică, am încercat să înțelegem din ce în ce mai mult ce anume sună natural în limba engleză și ce nu.

După ce am terminat stilizarea tuturor poeziilor din grupul nostru, am rugat-o pe Maggie Butt să ne spună mai multe despre cursul de *Creative Writing* pe care îl predă. A fost foarte bucuroasă și deschisă și ne-a prezentat și niște exerciții pe care dânsa le face cu studenții pentru a le stimula creativitatea. În urma acestor exerciții am reușit să scriem fiecare câte două poezii pe care mai apoi le-am citit între noi, lucru care a făcut ca legătura dintre noi să fie și mai strânsă.

A urmat apoi o conferință în care s-a discutat despre diversele metode de predare a literaturii — cele în care se impune teoria ca fiind adevărul absolut, sau cele în care interpretarea fiecărui student este la fel de valoroasă.

Inițiativa doamnei Vianu a fost una minunată ce s-a concretizat într-o săptămână creativă. Dincolo de toate lucrurile pe care le-am învățat de la Maggie Butt și unii de la alții, am cunoscut persoane care au aceleași interese cu mine și cu care aș dori să păstrez legătura pentru proiecte asemănătoare pe viitor.

Dorina Constantin

Cu ochii fixând ceasul care arăta deja 9:58, cu piciorul bătând nervos parcă în ritmul tic-tac-ului unui ceas care-și rotea implacabil limbile undeva într-un ungher al minții mele, îl imploram în gând pe taximetrist să meargă mai repede, deși nu știam cât de departe sau cât de aproape eram de destinație, căci străduțele pe care intram nu-mi spuneau nimic.

La 10:00, am coborât din taxi, în fața Institutului Cultural Român. Puteam să mă liniștesc, nu întârzasem pe cât de mult mă așteptam. Timp de cinci zile, urma să particip alături de colegii mei de masterat, la Atelierele de Traducere Literară, îndrumați de șase poeți britanici—Anne Stewart, Jeremy Page, Alwyn Marriage, Katherine Gallagher, Maggie Butt și Peter Phillips. Cei șase erau ușor de recunoscut—aveau întipărite pe chip zâmbete sincere și emoția necunoscutului.

Emoțiile nu ne ocoleau nici pe noi, masteranzii, așa că după ce am sorbit cuvintele lui Mircea Dinescu ca pe cel mai vechi și mai gustos vin, cuvinte care îi curgeau din mâini, din glas și de pe sticla de vin pe care o ținea în mână, ne-am așezat, timizi, în jurul celor șase mese lungi, la fiecare dintre ele așteptându-ne câte un poet britanic.

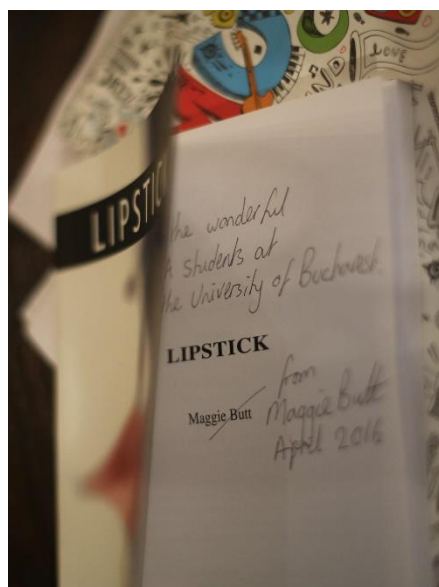
La masa la care urma să lucrez și eu, ne-a întâmpinat, învăluită toată într-un zâmbet cald, Maggie Butt. A cerut o foaie goală pe care a desenat repede un dreptunghi care era masa la care stăteam noi. Ne-a întrebat pe rând numele noastre, nume pe care le găsea drăguțe și pe care le-a așezat pe foaie, în funcție de locul în care eram și noi așezați la masă—tehnică învățată în jurnalism, după cum ne-a mărturisit.

În cele trei zile care au urmat, fie că am stat la locul în care fusesem așezați pe foaie, fie că ni le-am mai schimbat, provocând un zâmbet ștrengar de data asta, pe chipul lui Maggie Butt, nu am avut decât de învățat — cum să fim traducători mai buni, cum să fim oameni mai buni. Am primit încurajări chiar și după o mică virgulă adusă într-o poezie, încurajări care nu făceau decât să ne dorim să ne aducem și mai mult contribuția, am primit sfaturi despre încrederea în sine și am oferit cele mai sincere aplauze când Maggie Butt ne-a citit câteva dintre poeziile ei, spunându-ne totodată și povestea din spatele poeziei. Momentul în care ne-a recitat poezia *It's just* a fost poate unul dintre cele mai emoționante și chiar și autoarea acestuia a spus, glumind „Până și mie îmi vine să plâng când citesc asta”.

Deși au fost câteva dăți în care poeziile pe care trebuia să le stilizăm ne cereau mai mult timp și mai mult efort, am reușit de fiecare dată să ajungem la o formă finală cu care să fim de acord cu toții, formă însoțită adesea de un *great team* și de un zâmbet larg, zâmbet care ne rămâne și nouă la gândul acestei frumoase experiențe.

HERO

shelter

her arms are shelter, her arms are home

rainbow

after all the devastating storms which
have invaded her soul, she can still find
sunshine and beauty in the little things

swallow

her hands are caring and protective
wings, her thoughts are sometimes
running, sometimes flying

tuberose

the scent of her favourite perfume,

adăpost — în brațele ei e acasă, în brațele
ei e adăpost

curcubeu — după toate furtunile
devastatoare care i-au năvălit sufletul,
încă poate găsi soare și frumusețe în
lucrurile mărunte

rândunică — mâinile ei grijulii și
protectoare sunt aripi, gândurile-i, când

reminding me of childhood

goană, când zbor

a long skirt

hiding the knees she hates, hiding the
secrets she keeps

tuberoză – aroma parfumului ei
preferat, amintind de copilărie

black

the colour of her hair and her pain

o fustă lungă-i – ascunde genunchii pe
care îi urăște, secretele pe care le
păstrează

negru-culoarea părului ei, culoarea
durerii ei

Hero (final version)

her arms are shelter, her arms are home,
devastating storms have all invaded her soul,
but she finds sunshine and beauty in the little things,
protecting us under her caring wings.
her thoughts are sometimes running,
sometimes flying,
the scent of her favourite perfume,
of childhood reminding.
hiding the knees she hates
behind her long skirt,
hiding the secrets she keeps,
behind words left untold.
black is the colour of her hair,
black is the colour of her pain.

VILLAIN

mask

mască – ascuns în spatele unei măști

hidden behind a mask

thunder

a thundering voice, bringing the storm

tunet – o voce bubuitoare, aducând

fox

sly thoughts and rabid soul

rose

beautiful when you see it, painful when
you feel it

a long coat

to hide as much as possible

gray

the spoken words are neither black, nor
white

furtuna

vulpe – gânduri viclene și suflet turbat

trandafir – frumos când îl vezi, dureros
când îl simți

un palton lung – pentru a ascunde cât
mai mult

gri – cuvintele pe care le rostește nu-s
negre și nici albe

Villain (final version)

Hidden behind a mask,
a thundering voice, bringing the storm,
sly thoughts and rabid soul.
He's beautiful when you see him,
but painful when you feel him,
hiding under his long coat,
gray words coming out of his mouth.

Alina Deacu

18 Aprilie

Mi-am luat liber de la serviciu special pentru săptămâna poezilor deoarece știam că va fi un eveniment foarte important, la care nu mi-aș fi dorit să lipsesc pentru nimic în lume. Totul a decurs conform programului, noi, studenții din anul I și II trebuia să fim prezenți în fiecare zi de la zece dimineața până la două după amiaza pentru aceste *workshop*-uri alături de poeții britanici. Deschiderea oficială a durat puțin, ceea ce înseamnă că am trecut direct la corectat.

Inițial, știam că vor fi grupe de câte zece, unsprezece studenți pentru fiecare poet, însă nu mi-am imaginat că vom interacționa atât de mult unii cu alții pe parcursul întregii săptămâni. Am fost în grupul lui Maggie Butt, o poetă desăvârșită cu multă experiență și un optimism curat. Imediat cum s-a așezat cu noi, ne-am prezentat fiecare și am început corectarea poeziilor cu multă atenție. Totul a decurs foarte repede, așa că patru poezii au fost corectate din prima zi.

19 Aprilie

Ziua următoare am continuat în același ritm, deci am corectat alte patru poezii. Colegii noștri din anul I s-au dovedit a fi de mare ajutor, deoarece ne-am axat doar pe poeziile mele și ale colegei mele, Manuela.

Toți au venit cu sugestii de traducere, cu idei și întrebări la care Maggie răspundea cu multă plăcere. Fiind așezată la masă în mijlocul nostru, a făcut ca ea să fie mai auzită și mai apropiată de noi. Tot timpul se asigura că toți studenții o aud și întreba mereu dacă sugestiile ei de traducere ne plac. Încet încet, ne-a făcut pe fiecare să ne simțim în largul nostru alături de ea.

20 aprilie

Nu am crezut niciodată că munca de echipă poate căpăta un așa nou contur. În ziua aceasta, am realizat din vorbele lui Maggie, cât de norocoasă sunt că un întreg grup de oameni se concentrează asupra poeziilor mele și vin mereu cu sugestii noi și interpretări la care eu nu m-aș fi gândit niciodată.

Deoarece am terminat toate poeziile de corectat și stilizat, o colegă din anul I a adus niște poezii ale lui Maggie și a rugat-o să le citească. Așa am reușit să auzim o povestioară mică despre fiecare poezie în parte, ca o mică explicație, exact ce a inspirat-o pe Maggie să scrie și să se exprime în acel fel.

21 aprilie.

În această zi, ni s-au mai alăturat alte două colege din anul II, deci am luat-o de la capăt, cu alte noi poezii, pe care am început să le despicăm fir cu fir. Maggie a fost drăgută și foarte atentă de fiecare dată. Foarte grijulie, aducea sugestii pentru traducerea în engleză, dar lua în considerare fiecare idee a noastră, încercând la rândul ei să înțeleagă poemele românești și să păstreze sensul poeziei, dar totodată să sune bine și în limba engleză.

22 aprilie

Vineri este ultima zi din această săptămână plină de peripeții. Sunt foarte fericită și recunoscătoare că am făcut parte din grupul lui Maggie Butt. În doar o săptămână, a ajuns să ne fie dragă tuturor, mereu zâmbitoare și pusă pe treabă, ea a avut răbdare cu fiecare dintre noi.

La sfârșit am inundat-o cu mii de mulțumiri pentru implicarea ei atât

emoțională cât și fizică și bineînțeles, cu toții i-am luat un mic suvenir care să îi amintească de România și de studenții cu care și-a petrecut o întreagă săptămână. I-a plăcut foarte mult suvenirul, am auzit-o spunând cu voce emoționată și caldă: „Thank you! You are all such darlings,” făcându-ne să zâmbim.

Cu siguranță această experiență s-a dovedit a fi de neuitat, într-un timp atât de scurt am învățat atât de mult. Am fost puși pe treabă, dar am și râs. Am simțit că în aceste șapte zile, ne-am împrietenit foarte ușor unii cu alții.

n. 19 septembrie 1992, Călărași, jud. Ialomița

Oana Diaconu

Luni – 18.04.2016

Această primă zi începe cu o frumoasă deschidere. Încă din prima clipă de când am văzut poezii am știut că vom avea o săptămână plină de creativitate. Nu simt nicio clipă cum trece timpul, deoarece sunt pur și simplu absorbită și totodată impresionată de explicațiile oferite de către poeta Anne Stewart. Deși, din păcate, din pricina timpului prea scurt, nu vom reuși să ajungem și la poemele mele pentru stilizare, nu rămân totuși indiferentă față de poemele celorlalți colegi, deoarece datorită poetei reușim încetul cu încetul să vedem dincolo de cuvinte, să îi înțelegem sensul și la ce face referire autorul. Prima zi este ziua în care facem primul pas spre cunoașterea sensului poetic.

Marti – 19.04.2016

Astăzi urmează să îmi fie stilizat primul poem intitulat „Apă și pământ” ce aparține volumului „Când strugurii se prefac în vin” scris de poeta Ioana Ieronim. Privesc uimită și în ciuda gălăgiei așternută în sală în cadrul căreia se amestecă părerea fiecărui masterand privind poemele, aud doar vocea poetei, care îmi explică și îmi detaliează cu exactitate fiecare sens al poemului, făcându-mă să înțeleg de ce trebuie aleasă o anumită unitate de sens și nu alta. Pot spune că acum sunt mulțumită de rezultat.

Miercuri – 20.04.2016

E miercuri. Intru nerăbdătoare în clădirea Institutului Cultural Român pentru a porni într-o nouă aventură de sensuri și traduceri. Astăzi urmează să îmi fie stilizat cel de-al doilea poem din același volum intitulat „Pergament”.

Joi – 21.04.2016

Cât de repede a trecut timpul! Este deja joi. Parcă presați de timp începem să stilizăm poemele. Traducerea celui de-al treilea poem „Călătorie” capătă contur.

Vineri – 22.04.2016

Ultima zi. Parcă timpul a trecut prea repede. În ciuda timpului foarte scurt reușim să stilizăm câteva poeme. Se apropie ora 12.00. Literatura își face loc pentru a intra în scenă. Timp de două ore literatura va fi în centrul atenției. Poeții, doamnele profesoare și noi masteranzii, toți purtăm discuții privind acest domeniu și modul de predare al acesteia în România.

Aș dori să închei acest jurnal cu un mare și sincer MULȚUMESC!

n. 26 februarie 1992, Comănești, Bacău

Ilinca Dinulescu

LUNI, 18 APRILIE 2016

Prima zi în cadrul atelierului este emoționantă pentru mine deoarece avem inedita ocazie de a lucra cu o poetă britanică. Autorii cărora le sunt analizate poeziile au ținut un mic discurs. Emoțiile sunt mari iar eu sunt nerăbdătoare să o întâlnesc pe Maggie Butt, poeta cu care vom lucra în cele cinci zile de atelier. Sper să fie o experiență interesantă.

MARȚI, 19 APRILIE 2016

Plini de entuziasm, toți cei din grup împreună cu mine începem să lucrăm cu poeta Maggie Butt. Poeziile care mi s-au părut cel mai greu de stilizat au fost cele ale poetului Mircea Dinescu deoarece au versuri aparte cu un limbaj interesant și greu de descifrat dar care ne-au pus cu siguranță mințile la treabă. În opinia mea, cu cât poezia este mai grea, cu atât ne putem testa mai bine abilitățile de traducători literari. Cel puțin pe mine mă motivează să ies oarecum din zona de confort a unei poezii unde toate versurile sunt înțelese de la prima citire, așa că prefer să analizez în detaliu fiecare vers, să îl interpretez în diverse moduri și să îi găsesc noi înțelesuri de fiecare dată.

MIERCURI, 20 APRILIE 2016

În continuare stilizăm poeziile împreună cu Maggie Butt. Totul devine din ce în ce mai interesant deoarece fiecare student din grup are câte o idee, reușim să colaborăm foarte bine unii cu ceilalți iar eu încep să capăt mai multă încredere în propriile opinii despre stilizarea poeziilor.

JOI, 21 APRILIE 2016

Pe lângă faptul că stilizăm în continuare poeziile, Maggie Butt a fost foarte drăguță să ne citească propriile poezii. Toate m-au emoționat dând dovadă de o sensibilitate aparte. Este o persoană care te face să gândești pozitiv, să îți recapeți încrederea, să vorbești deschis și să nu îți fie frică să îți expui propriile idei.

VINERI, 22 APRILIE 2016

Astăzi a fost ultima zi când am lucrat cu poeta. Poeziile au fost grele, pline de înțelesuri ascunse și uneori multiple. După ce le-am terminat de stilizat pe toate, ne-a învățat cum să scriem o poezie într-un mod foarte distractiv și inedit. Această săptămână a fost foarte benefică pentru mine deoarece am reușit să descopăr cu adevărat plăcerea de a stiliza o poezie, dificultatea de a o traduce din limba română în engleză, frumusețea rimelor și încrederea dobândită în sine.

Andrada Dobrea

Monday

There is a mix of excitement, nervousness and awe floating around as we are about to meet our guests for the first time. As we delve into the depths of literary translation, our eyes open up to a new world of possibilities. I find Nina Cassian quite alluring, to be completely honest.

Tuesday

This journey we all have embarked on proves to be intriguingly challenging and stimulating, inviting a plethora of discussions about form and meaning and what links them.

Wednesday

While we have an infinite number of possibilities, it becomes quite frustrating not being able to find the perfect way in which to render the meaning beyond the words without changing the form too much. However, perseverance is the key.

Thursday

Everything is black under the black rainbow with its violet so bright.

Friday

It is the last day of the workshops and I find myself confused once more. Time has passed in a blur of thoughts and epithets and metaphors, of double meanings and hidden ones. We have a chance to discuss the best manner of teaching literature, but a meager two hours are not nearly enough to cover all the aspects and twists and turns of this subject. I am grateful for having met such lovely poets and people. Perhaps poetry is not dead yet.

Saturday

A week of brave lyrical endeavors comes full circle with homage to Shakespeare and a wonderful reading of poetry. Meditative or hilarious, full of angst or joy, poetry keeps growing on me. Eye opening, indeed.

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
49

Alina Dobre

Întreaga săptămână a fost o experiență foarte frumoasă alături de Katherine.

A fost pentru prima dată când am stat în preajma unui poet și pot spune că această experiență a fost foarte importantă pentru mine, deoarece așa cum s-a discutat și vineri, la finalul întâlnirii, nici eu nu pot spune că înțelegeam de fapt cum se traduce o poezie.

Traducerea în sine a unui poem nu am înțeles-o până când nu am asistat la acest atelier.

Fără doar și poate trebuie să te implici emoțional într-o astfel de traducere. Trebuie să menționez aici că acum, uitându-mă înapoi, constat că îmi place de fapt să traduc și poeme, nu simțeam la fel până să am această oportunitate de a sta efectiv alături de un poet și de a traduce.

Cea mai frumoasă experiență pe care vreau să o povestesc aici, este momentul în care am deslușit un sens al unei poezii. Asta s-a întâmplat chiar în prima zi, luni 18.04.

O senzație foarte frumoasă a fost când am și explicat exact imaginea vizuală, în modul în care eu o înțelegeam, ce era exprimată ușor ambiguu de poemul pe care îl traduceam în acel moment. Am explicat acea imagine ca și când aș fi spus o poveste, ajutată de colegi și de Katherine. Acela a fost și momentul când am început să văd cu alți ochi traducerea poeziilor.

Această senzație s-a repetat și în următoarele zile, ori de câte ori îmi dădeam seama că pot găsi și alte echivalențe în limba engleză, pentru a exprima mai exact atmosfera și ce anume a vrut să spună poetul.

Mă simțeam ca și cum aș fi fost un detectiv care deslușea sensuri și îi ajuta cumva și pe alții să le înțeleagă.

Fiecare zi a adus cu ea noi înțelesuri, toate acestea într-o atmosferă plăcută asigurată de Katherine care a ținut să învețe numele fiecărui elev din echipă.

Katherine s-a asigurat, de asemenea, că toți participăm activ la traducere, astfel că nimeni nu a simțit că poate nu este băgat în seamă sau că poate nu este important. Fiecare persoană din echipă a venit cu completări și interpretări proprii, apelându-se chiar la creativitatea fiecăruia.

Per total o săptămâna reușită, mă bucur foarte tare că am avut ocazia de a participa la un astfel de atelier și sper că aceste experiențe se vor repeta și în anii viitori.

Iulia Dodu

Luni, 18 aprilie

Zi senină. Ne îndreptăm plini de emoție spre ICR. Pe drum, ne întâlnim cu poeții care ne salută cu zâmbete largi. Ziua a început bine. Ajunși la ICR, asistăm la ceremonia de deschidere care este plină de personalități ale culturilor engleză și română. Aflăm câte ceva despre fiecare poet britanic, iar apoi intrăm „în pâine”. Katherine Gallagher, poeta care lucrează cu echipa mea, este o doamnă deosebit de plăcută și jovială, cu o mare atenție la detalii. Analizează scrupulos fiecare vers al fiecărei poezii, pentru a se asigura că sensurile sunt corect traduse și că traducerea sună bine în limba engleză. Cu o eficiență uimitoare, stilizăm împreună (eu, poeta și colegii mei din ambii ani) cele șase poezii aduse de mine, iar eu sunt încântată de rezultat.

Marti, 19 aprilie

Continuăm cu traducerile Andraei Dobrea, în același stil. Poeziile alese de ea sunt mai lungi și mai complicate decât cele corectate până acum, însă Katherine le analizează cu aceeași răbdare, atenție și rigurozitate. Cel mai mult îmi place faptul că toată lumea își aduce contribuția, își exprimă opinia cu privire la topica și vocabularul folosite în traducere și pune accent pe păstrarea sensului și a atmosferei de care face uz autorul în scrierea poeziei originare.

Miercuri, 20 aprilie

În ciuda ploii mohorâte, tipic britanice, care udă străzile Bucureștiului, astăzi este „o zi bună pentru știință”. Lucrăm la stilizarea traducerilor cu același entuziasm și aceeași vervă ca până acum. Deși este vorba de o muncă meticuloasă, poeta Katherine Gallagher face totul să pară o joacă de copii. Cele patru ore alocate traducerii trec pe nesimțite.

Joi, 21 aprilie

Lucrăm la traducerile lui Andrei Bîrsan. Suntem afundați în muncă în așa măsură încât nu ne dăm seama când trec primele două ore. Deși la început nu mă așteptam să conlucrăm atât de armonios, este o adevărată plăcere să ne punem mințile

la bătaie împreună și să discutăm, chiar dacă adesea părerile noastre diferă. Datorită avântului și ideilor care curg neîncetat, astăzi terminăm mai repede lucrul.

Vineri, 22 aprilie

Din păcate, este ultima zi în care lucrăm cu poeții britanici. În primele două ore, echipa mea lucrează la alte câteva poezii aduse de mine, iar ultimele două ore le petrecem într-o conversație interactivă poeți-studenți. M-a surprins în mod plăcut să observ că mulți dintre colegii mei au dorit să își facă auzite părerile cu privire la poezie și literatură în general, iar discuția a evoluat într-un schimb antrenant de idei. Ca urmare a conversațiilor purtate ulterior cu colegii mei, pot spune cu mâna pe inimă că „săptămâna poezilor britanici” este o experiență care ne-a adus multe beneficii intelectuale. Am avut ocazia să învățăm multe lucruri valoroase de la șase poeți minunați, iar eu, personal, voi zâmbi cu plăcere de fiecare dată când îmi voi aminti de această experiență.

născută în București, pe 11 februarie 1993

Dumitru Ioana

Luni, 18 aprilie, 2016

O zi memorabilă pentru mine și pentru colegii mei: deschiderea Atelierelor de Traducere Literară București 2016, eveniment prilejuit de doamna profesoară Lidia Vianu și găzduit de Institutul Cultural Român.

Am așteptat cu atâta nerăbdare această zi, încât emoțiile, visurile și așteptările pe care mi le plăsmuisem în imaginație și-n intelect, m-au copleșit de îndată ce am pășit în sala mare de conferințe a ICR-ului. Sentimentul acesta m-a părăsit din momentul în care m-am așezat lângă colegii mei și am așteptat, cu răbdare, să se ia cuvântul. În tot acest timp, în atmosfera ICR-ului simțai cum te învăluie un melanj de sfială, emoție, curiozitate și bucurie mocnită. M-am destins și m-am așezat pe un braț de fotoliu masiv. Tăcerea era învăluită de mister, iar noi, studenții dornici de cunoaștere, devenisem „complicii” acesteia. După un schimb de priviri și după ce s-a asigurat că totul este în ordine, doamna Vianu a luat cuvântul. Simțai cum acea bucurie mocnită iese treptat-treptat la suprafață și luminează chipurile noastre. Acesta a fost momentul în care am conștientizat că toate aceste lucruri concertate conduc către un scop final: crearea confortului nostru psihic.

Așa a început prima zi: cu tăcerea complice a colegilor mei dragi, cu discursul și concursul doamnei Lidia Vianu la realizarea acestui eveniment de anvergură în cultura noastră românească și, nu în cele din urmă, cu asigurarea confortului nostru psihic și intelectual în cadrul grupului poetului britanic.

Ca urmare a sfatului doamnei Vianu, am avut plăcerea și bucuria de a lucra cu poetul Jeremy Page.

Marți, 19 aprilie, 2016

Plouă. Marți avem sesiune scurtă de 2 ore cu Jeremy Page. La intrarea în sediul Institutului Cultural Român te întâmpină o mare colorată de umbrele. Jeremy începuse sesiunea cu colegii mei. Astăzi traducem tot din poezia istorică, tradusă de Andrei, colegul nostru din anul II. Una dintre poeziile pe care le traducem se numește *The nature of the poet*, pe care o traducem, sub îndrumarea lui Jeremy, *Another nature's*

poet. Analizăm această poezie, iar Jeremy ne oferă cadrul necesar exprimării, ne ascultă și cere mereu a doua părere. Dacă mai are nevoie de un răgaz de gândire, se sprijină de spătarul scaunului și își duce mâna la bărbie, în semn de gândire. Ne-am familiarizat cu semnul acesta și știm că trebuie să ne mai gândim.

A doua zi s-a încheiat frumos. Astăzi, Jeremy Page nici nu s-a ridicat de pe scaun; nici măcar să-și savureze ceaiul. Ne-a transmis și nouă starea lui: să ne concentrăm, să ne focalizăm și să nu auzim ce se întâmplă în jurul nostru până nu ducem la bun sfârșit lucrul. Tot astăzi i-am pus, indirect, o întrebare personală: Care este oare a doua natură a poetului? Nu ne-a răspuns, dar am reușit să-l facem să zâmbească și să-l animăm cu această întrebare naivă.

Miercuri, 20 aprilie, 2016

Astăzi, Jeremy ne învață o lecție nouă. Poemele istorice devin poeme de dragoste, despre animale domestice și zâne din basme. Astăzi nu mai căutăm contextul, ci învățăm să găsim sensul corect și adecvat, inteligibil nativului; pe scurt: învățăm să gândim în limbajul lui. Și cât de ușor ni se pare acum! Jonglăm cu inversiunile și cu semantica.

Joi, 21 aprilie, 2016

Doar de trei zile a avut nevoie pentru a se întâmpla miracolul. Fiecare își spune părerea, intervine și dă explicații. Astăzi suntem o echipă. Sau cum ne place nouă să ne spunem: suntem ai lui Jeremy Page. Ascultă pe fiecare în parte și ține cont de părerea fiecăruia. Prin atitudinea lui sudează echipa și crește nivelul de încredere de sine.

Tot astăzi ne surprinde cu câteva cuvinte în limba română și inventează cuvântul *beertual* pentru „birtual”. Nouă ni s-a părut genial. Noi nu ne-am fi gândit niciodată la o asemenea alăturare de cuvinte.

Vineri, 22 aprilie, 2016

Ultima zi. Terminăm ultimele poezii de stilizat. Îl rugăm pe Jeremy să facă câteva poze cu noi, după care ne așezăm pentru discuțiile finale. Colegii noștri din

anul II vorbesc cu atâta emoție despre poezie încât mă simt din nou copleșită de sentimentele care m-au încercat în prima zi. Închid pentru câteva clipe ochii și mă liniștesc. O aud imperceptibil pe doamna Vianu intervenind, răspunzând și explicând. Mai închid încă o dată ochii și o aud adresându-se Lor, poeților. Fiecare îi răspunde și ne dezvăluie câte puțin din tainele traducerii literare. Vine și momentul în care i se adresează și lui Jeremy Page. Privirile noastre sunt ațintite asupra lui. Și-atunci Jeremy ne răspunde, indirect, la întrebarea pusă în prima zi: Care este natura poetului? Mai întâi le spune colegilor mei din anul II cât de importantă este studierea teoriei literare, dar subliniază că impactul vizual trăit și interiorizat este cel care marchează poetul și dă unicitate poeziei acestuia.

P.S.: Vă mulțumesc pentru șansa oferită de a participa la aceste Ateliere de Traducere!

Iulia Enache

Luni – Am ajuns la ICR cu inima plină de emoție la gândul că voi cunoaște poeta cu care aveam să lucrez pentru următoarele zile. Tot drumul mi-a răsunat în cap aceeași întrebare: „Oare cum va fi?”. Când în sfârșit am cunoscut-o pe Katherine Gallagher, am fost încântată să descopăr o persoană caldă, deschisă, pregătită să asculte și părerile noastre, chiar dacă nu avem atât de multă experiență cum are poeta.

Marți – Deși azi a fost o zi scurtă, am lucrat intens.

Miercuri – O zi care m-a făcut să capăt încredere în mine, să îndrăznesc să îmi spun părerea și, în final, să îndrăgesc misterul pe care îl are fiecare poezie.

Joi – Cu fiecare zi ce a trecut, am redescoperit cât de important este traducătorul în „viața” unor poezii, unor romane, unei povești. Acest lucru se datorează faptului că fiecare om poate înțelege diferit sensul pe care autorul a încercat să îl transmită, iar prin traducerea sa, chiar și dacă traduce greșit un singur cuvânt, poate să schimbe sensul textului pe care îl traduce.

Vineri – Este ultima zi a acestui atelier. Mă simt foarte recunoscătoare că am putut face parte din acest proiect, să o cunosc pe Katherine Gallagher, să învăț lucruri noi și să mă dezvolt.

Mihai Farmazon

Luni:

După terminarea discursurilor fiecare grupă a făcut cunostință cu poeții britanici apoi am început stilizarea și corectarea poemelor. Grupa din care am făcut parte a lucrat cu Katherine Gallagher. Am început stilizarea traducerilor poemelor scrise de Nina Cassian.

Marți:

Marți, în sală atmosfera era plăcută și relaxată. Am început stilizarea traducerilor poemelor lui Aurel Pantea.

Miercuri:

În ciuda vremii posomorâte de afară, în sală domnea aceeași atmosferă plăcută. Am continuat cu stilizarea poemelor lui Aurel Pantea. De asemenea, am stilizat și traducerile unor poeme de Mircea Cărtărescu.

Joi :

Joi am stilizat ultimele traduceri ale poemelor lui Aurel Pantea și am revenit la stilizarea traducerilor poemelor scrise de Nina Cassian.

Vineri am stilizat ultimele traduceri rămase, apoi am avut o discuție deschisă cu poeții britanici pe tema predării literaturii în unitățile de învățământ.

Andreea Florescu

ZIUA 1

Ceremonia de deschidere a atelierelor

Repartizarea pe grupe (Jeremy Page)

Deși am ajuns mai târziu în grupa respectivă (o mică problemă organizatorică, fiind mutată de la grupa la care fusesem repartizată inițial, dar care era mult prea numeroasă), Jeremy Page ne-a primit pe mine și pe colegii mei cu zâmbete și cu căldură și ne-a făcut să ne simțim perfect integrați.

Felul lui blând de a fi, observațiile inteligente și atmosfera degajată ne-au încurajat să facem schimb de opinii, să intervenim în discuții și să ne argumentăm alegerile, dând astfel naștere unor dezbateri creative, creatoare și foarte constructive. Încă de la sfârșitul primului atelier, m-am simțit mai încrezătoare în forțele proprii, fiindcă mi-a fost insuflat curajul de a-mi exprima și susține liber ideile.

Am plecat cu dorința de a mă întoarce cât mai degrabă la lucru a doua zi.

ZIUA 2

Deși cu două ore mai scurtă, întâlnirea nu a fost mai puțin productivă.

Ni s-au alăturat trei colegi din anul II, ale căror poezii traduse ne-au oferit prilejul de a ne pune la contribuție creativitatea, dar și pragmatismul lingvistic.

Am învățat să fiu mai atentă și mai pretențioasă la alegerea cuvintelor, întrucât fiecare cuvânt în parte capătă o importanță deosebită și poate cântări enorm în definitivarea unei imagini conceptuale.

Am descoperit împreună soluțiile cele mai bune la unele probleme—spun „bune” întrucât, în traducere, consider că nu poate fi vreodată vorba de perfecțiune, la care, de altfel, nici nu trebuie să aspirăm.

Trebuie mai degrabă să țintim la o traducere ideală care presupune transmiterea cât mai fidelă a intențiilor autorului, indiferent dacă acestea țin de formă, ritm, rimă sau înțeles; încărcătura emotivă este cea care trebuie în cele din urmă să răzbată barierele lingvistice și să ajungă la cititorul din limba țintă.

ZIUA 3

Ziua de miercuri a venit mult prea repede, însă deja simțeam cum ne-am

apropiat între noi: atmosfera era destinsă, prietenoasă, iar Jeremy Page ne încânta în răstimpuri cu umorul lui fin și inteligent, atât de caracteristic britanicilor; atmosfera de lucru este unul dintre aspectele care contează cel mai mult atunci când faci echipă cu niște oameni necunoscuți și cred că este unul dintre motivele pentru care am avut niște rezultate atât de satisfăcătoare.

Astăzi am învățat că, spre deosebire de convingerile mele, lucrul în echipă poate fi o experiență plăcută și fructuoasă.

ZIUA 4

Cum ritmul de lucru a fost unul bun, rezultatele au fost pe măsură; prin urmare, la sfârșitul zilei, aproape că terminasem de revizuit mai toate poeziile, însă nu ne-am lăsat pe tânjeală, cuvânt care nu face parte din vocabularul englezilor; Jeremy Page le-a cerut colegilor din anul II să aducă un nou rând de poezii pentru ziua următoare.

Între timp, se instalase deja o ușoară tristețe, căci eram conștienți de iminenta și mult prea curândă despărțire; întocmai ca toate lucrurile frumoase, și săptămâna noastră avea să se sfârșească.

ZIUA 5

După două ore de verificare a traducerilor, ziua de vineri, ultima destinată atelierelor, s-a încheiat cu o discuție despre modul în care ar trebui să fie predată literatură în școli, licee și universități, astfel încât cei care o studiază să plece la sfârșitul zilei satisfăcuți și dornici de mai mult.

A fost interesant să auzim părerile celor șase poeți vizavi de acest subiect, dar la fel de interesante au fost și aspectele pe care colegii mei le-au adus în discuție.

La final, au fost trase niște concluzii, însă subiectul este mult prea vast și are mult prea multe fațete pentru a-l fi putut și închide.

ZIUA 6

Ziua de sâmbătă a fost una mai specială: ne-am adunat cu toții la Consiliul Britanic, unde poeții ne-au recitat din poeziile lor, celebrând cu această ocazie 400 de ani de la moartea lui Shakespeare.

De departe cel mai important lucru pe care l-am învățat astăzi a fost că, indiferent de formă sau subiect, poezia este și va rămâne cu adevărat frumoasă.

Atelierele s-au dovedit a fi foarte constructive.

Poeții s-au arătat foarte dispuși să ajute și ne-au tratat cu bunăvoință și cu mult profesionalism.

A fost un schimb de experiență veritabil, o modalitate perfectă de a ne forma spiritul critic, cu prilejul căreia ni s-au dezvăluit multitudinea de diferențe care pot apărea, din punct de vedere conceptual, între cele două limbi, dar și posibilele soluționări ale acestora.

Este și va rămâne o metodă eficientă de a realiza traduceri de calitate superioară.

Am avut astfel ocazia de a interacționa cu niște persoane instruite în acest domeniu și de a învăța foarte multe de la ele.

M-am simțit privilegiată pentru că am avut șansa de a participa la aceste ateliere și sper din suflet că anul viitor voi avea ocazia să-i reîntâlnesc pe poeți și de a discuta, de data aceasta, propriile traduceri de poezie/proză.

Vă mulțumesc încă o dată pentru ocazia pe care ne-ați oferit-o, mă bucur că am făcut parte din acest proiect și sper să fie primul dintr-o lungă serie de astfel de proiecte!

Gabriela Focșăneanu

18.04.2016

Încă din prima zi de activitate am fost foarte încântată de faptul că putem colabora foarte bine cu o poeta britanică Alwyn Marriage, indiferent de cultură, mentalitate. De asemenea, am avut o satisfacție deosebită deoarece am reușit să contribuim cu ceva la acest atelier.

Singurul aspect mai puțin pozitiv a fost reprezentat de împărțirea noastră pe grupe, întrucât numărul studenților din anul al doilea a fost disproporționat repartizat, astfel că într-o grupă erau șapte studenți de la anul al doilea, iar în altă grupă era doar un student.

19.04.2016

Deși a doua zi de lucru a fost mai scurtă, am avut parte de o mare provocare în stilizarea poemelor: păstrarea rimelor în traducere. Cu acest prilej, ne-am exprimat și mai mult opiniile și am ales cea mai bună variantă de traducere dintre toate variantele posibile pe care le-am găsit împreună sau separat.

20.04.2016

În cea de-a treia zi de atelier stilizarea poemelor a devenit mai dificilă, deoarece ne-am confruntat cu poeme din ce în ce mai încifrate. Cu toate acestea, după dezbateri ample, în funcție de gradul nostru de înțelegere, am reușit să găsim soluții cât mai ingenioase pentru a păstra sensul din textul sursă în textul țintă.

21.04.2016

La începutul atelierului de astăzi m-a deranjat lipsa de punctualitate a colegilor mei, lucru care nu era o premieră. Se presupunea că începem la ora 10.00 a.m., dar în realitate am început la 10.30.

Tot în această zi, am constatat că am lucrat destul de eficient, deoarece nu mai

aveam prea multe poeme de stilizat, cu toate că numărul poemelor atribuit grupei noastre nu era deloc de neglijat.

În plan individual, în timpul unei pauze am purtat o conversație plăcută cu Maggie Butt care m-a încurajat foarte mult să perseverez în viitoarea mea carieră de traducător.

22.04.2016

A fost o zi foarte prolifică: am stilizat poemul rămas, am compus propriile noastre poeme în cadrul unui mic atelier de creație, am luat parte la o dezbatere generală despre metodele de predare a literaturii în România și în Marea Britanie.

Atelierul de creație mi-a deschis gustul pentru poezie, iar dezbaterea a fost foarte constructivă, deoarece mi-a declanșat multe întrebări și m-a ajutat să identific soluții pentru problemele legate de studiul și lecturile individuale.

Mihai Andrei Fulgescu

How I recall it

Monday

On that day, I had discovered an entirely new feeling, a mix between shame, horror and curious anticipation. Ashamed of being late due to traffic and having searched TOO much for the building. Horrified of the fact that I'll have to wake up at 7.30 AM for the rest of the week. Curious about what will happen, since I never took part in such a workshop. An hour later, I met the rest of my team, along with Alwyn Marriage who was our designated British poet. Charming lady, with a lovely sense of humour, she seemed to always have a smile ready. We all got together and proceeded to translating some poetry. I think we did rather well.

Tuesday

After having got used to the whole event and each other a day before, Tuesday went quite smoothly. This time I got there on time, and in time for more juicy poem-translating action. Nothing special happened, the team bonded through the sweat and tears it shed while furiously working to translate the poems. This rhymes, but it distorts the meaning. This has the meaning perfectly conveyed – oh, there's no rhyme. Forget the rhyme. Or maybe not? That's what we had to go through. But it was fun.

Wednesday

Rain. That brought my general mood down. Still, we soldiered on and produced more outstanding translations. Of poetry! Has anybody got a clue how hard that is? I do. IT'S HARD. But at the same time, it's rewarding. That feeling you get when you have an idea for how a verse should be translated, and the British poet whole-heartedly agrees with you (even praising your words), that feeling can cure cancer. And cause a serious case of cockiness.

Thursday

It was time to think about wrapping up. And I'm not just talking about the remaining poems. Someone was smart enough to actually think about getting presents for the British poets. A nice gesture which would never occur to my mind, because

I'm an idiot. As a direct outcome of this smart person's thought, each team agreed to present a parting gift to their respective poet. That way, we won't be taken for uncivilized mountain apes.

Friday

Since we had hurried to finish the poems, we managed to quickly get what was left of them done. Then, my favourite part of the entire workshop took place: we had a set of verse-traits to imagine and apply in regard to a villain of our choosing or own creation and add an explanatory verse to each of these, in order to build a poem. Like with a piece of IKEA furniture, we had to take what little random stuff was given to us and make something that works. And, much like with a piece of IKEA furniture, some didn't exactly like it or had issues, while others were ecstatic. So, we had to choose an object, weather, animal, plant, furniture (this-message-was-sponsored-by-IKEA), clothing and a colour. Obviously, the idea was to make them sound poetic, not just throw a blank word in there and call it a day. In the end, I think we did enjoy the results of this little exercise. Afterwards, we listened to the British poets and our teachers discussing about how literature is being taught in Britain and Romania. Given the fact that some of the students also spoke with them, I believe it's safe to call it a discussion.

To cut it short, I was more than happy and honoured to have been a part of this weeklong event. It was a pleasure to have a chance to talk to native English speakers and hear their English flow so gracefully. If there's only one thing (in my own, biased opinion) that could have improved this jolly gathering – starting half an hour later.

Mihaela Grigore

18 aprilie 2016

Îmi încep dimineața având emoții, urma să îi cunosc pe poeții englezi care ne vizitau țara și alături de care aveam să petrecem o săptămână de studiu la atelierele de traduceri de la Institutul Cultural Român. Emoțiile mă gătuiau, gândindu-mă la personalitățile cu care urma să comunic, însă atunci când am început să discutăm, am realizat că poeții englezi despre care citisem articole impresionante sunt persoane simple, extrem de inteligente și cu un simț al umorului destul de ascuțit. Pentru mine ca student al masterului MTTLC, această săptămână este una remarcabilă, mă bucur că am avut oportunitatea de a lua parte la acest proiect de anvergură de pe urma căruia mă simt mai bogată mental și sufletește.

19 aprilie 2016

A doua zi de atelier a săptămânii a început dinamic, noi alături de poeții englezi și colegii noștri din anul II am verificat poeziile colegilor din anul II de la MTTLC, care urmează a fi disertațiile lor. Studenții din anul II MTTLC au realizat o operă de artă din traducerile oferite de ei spre delectarea noastră, poeziile sunt atât de descriptive, emotive, captivante, încât nu am simțit când au trecut orele.

20 aprilie 2016

A treia zi la atelierul de traduceri de la Institutul Cultural Român a debutat cu o vreme capricioasă, mohorâtă, ploioasă, atmosfera de afară mă iscodea să mă gândesc la Marea Britanie și de ce să nu o fi făcut?! Vremea era parcă desprinsă din peisajul englezesc, graiul pe care îl ascultam în jurul meu era de asemenea anglo-saxon, umorul și porția de cultură la superlativ, nici ceaiul nu a lipsit, atmosfera din cadrul atelierelor de traduceri a fost atât de plăcută și caldă încât am uitat cu desăvârșire de ploaia mărunță care se auzea în fundal și care parcă suna în ritmul piesei *Beautiful day* a celebrei trupe U2.

21 aprilie 2016

O nouă zi la atelierele de traduceri alături de cei șase poeți. Mă simt aici ca în cadrul unei mari familii, deja am început să ne cunoaștem. Fiind ziua colegelor mele

de la anul I „Maggie, poeta care lucra cu ele le-a făcut o surpriză, cântând alături de echipa ei „Happy Birthday”. A fost un moment emoționant, apoi fiecare a revenit la corectarea și stilizarea poeziilor. Poeziile care trebuie verificate sunt sublime, iar traducerile lor sunt maiestuoase, colegii de la anul II au făcut o treabă excelentă, tot respectul meu pentru ei, pentru fiecare cuvânt pe care au trebuit să îl tălmăcească pentru a fi cât mai explicit în context.

22 aprilie 2016

Ultima zi de atelier, mă cuprinde nostalgia. Dacă la început eram ușor timorată de necunoscutul ce se ivea, acum îmi pare rău că se scurg clipele care au fost atât de plăcute și pe care nu le voi uita, le voi păstra într-un sertăraș în care îmi păstrez amintirile. Amintirile care îmi rămân sunt deosebite, pe lângă lecția de viață pe care am învățat-o și anume să fiu mai modestă, mai transparentă, degajată, asemenea poeților pe care am avut onoarea să îi cunosc, mulțumesc masteratului MTTLC pentru privilegiul de care ne-am bucurat, mă bucur că m-am numărat printre persoanele care au avut șansa să cunoască acești oameni minunați.

23 aprilie 2016

Poeții alături de care am lucrat cinci zile și-au recitat poeziile, au fost momente atât de plăcute în timpul recitării poeziilor, fiecare vers era atât de intens și fiecare cuvânt atât de delicat, încât am simțit că poeții englezi își dezvăluiau un crâmpei din suflet la fiecare rostire.

Roxana Guțu

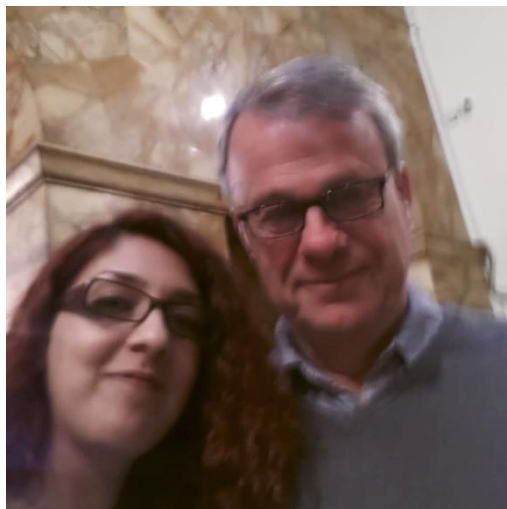
În săptămâna 18-23 aprilie am avut ocazia de a întâlni poeți cu o vastă experiență, dornici să ne arate cum să gândim și să interpretăm într-un mod poetic. A fost o experiență care pe plan personal m-a determinat să caut sensuri potrivite contextelor, mi-a antrenat gândirea, imaginația și m-a ajutat să redescopăr pasiunea pentru poezie. În cele cinci zile de ateliere s-a lucrat intens de ambele părți, atât studenții, cât și poezii, învățând în fiecare zi ceva nou.

În prima zi de atelier am luat contact cu cei 6 poeți: Jeremy Page, Maggie Butt, Katherine Gallagher, Alwyn Marriage, Peter Phillips și Anne Stewart.

Ne-am repartizat pe grupe și am avut onoarea să lucrez cu poetul Jeremy Page care ne-a explicat fiecare greșală în parte, ne-a adus la cunoștință sensuri noi ale

cuvintelor, totul într-un mod cât mai natural.

În a doua zi am descoperit, printre altele, că pentru cuvântul „săracăcios” putem folosi în limba engleză *meagerly* (pentru a ne referi la mâncare) și *shabby* (pentru a ne referi la îmbrăcăminte); sau că versul „există und(E)v(A)” a fost tradus în limba engleză de colegul nostru prin *(S)omew(H)er(E) exists*, o traducere foarte inspirată, din punctul meu de vedere.

În a treia zi, pe lângă alte poezii, am verificat traducerea poeziei intitulată „Haiku-uri” și am descoperit că haiku este un gen de poezie cu formă fixă, tradițional japoneză, alcatuită din 17 silabe repartizate pe trei versuri formate din cinci, șapte, cinci silabe.

În a patra zi am definitivat traducerile poeziilor și am purtat o discuție liberă despre ceea ce presupune conceptul de traducere.

Ultima zi am petrecut-o la British Council unde am avut plăcerea de a asculta poezii recitate de cei șase poeți care ne-au fost îndrumători în această săptămână.

Am petrecut săptămâna cu intensitate și entuziasm, dobândind cunoștințe noi. A fost o experiență unică, datorită doamnei profesor Lidia Vianu, fără de care aceasta nu s-ar fi putut realiza.

Simona Husariu

Pentru mine atelierul de traducere ce a avut loc luna aceasta la Institutul Cultural Român a fost o experiență nouă, unică. Faptul că am avut un prim contact cu poezii britanici ne-a oferit nu numai ocazia de a ne îmbunătăți traducerile poeziilor care vor apărea în lucrările de disertație, dar și șansa de a împărtăși o mică parte din cultura română, poezia contemporană. În prima zi, am avut plăcerea de a asculta discursurile de deschidere ale lui Duncan Mothersill, al lui Octavian Roske și al lui Mircea Dinescu. Faptul că am lucrat pe echipe a reprezentat un avantaj pentru noi, întrucât fiecare coechipier a venit cu propriul său punct de vedere, iar în final am putut alege înțelesul cel mai potrivit al versurilor. De cele mai multe ori au fost idei la care nu ne-am fi gândit singuri. Alwin încă din prima zi a încercat să afle mai multe date despre autorul ales, dar și despre ceea ce a vrut să transmită în poezia creată. A luat în considerație și părerile noastre și de-a lungul săptămânii ne-a întrebat dacă suntem mulțumiți cu soluția finală. Pe tot parcursul atelierului atmosfera a fost interactivă. Vă mulțumesc pentru că fără inițiativa dumneavoastră nu am fi luat parte la acest

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
70

proiect.

Născută în Brăila în 1991

Raluca Ilie

Am ales să scriu atât în română cât și în engleza, deoarece, pentru mine, acest exercițiu este o continuare a unei săptămâni în care am folosit constant româna și engleza, în aceeași măsură. Nu am putut să mă rup de atmosfera de acolo.

Luni, 18.04.2016

Bună! Unde ne așezăm? Oare aici e bine? Dezordine. Psalmul bețivului și...atât?! Pe scurt: Dinescu, British Council, Papadima, USR, Editura ICR, Editura Integral... Ce ar fi să ne căutăm poetul și să începem să lucrăm?

Mărti, 19.04.2016

Hmmm... Bogdan Alexandru Stănescu și anaBASis. În engleză, oare, există diferența între *blond* și *blonde*? Să fie oare *blond(e) male*? "Who's afraid of wizards, sage, magus/magi, shamans, sorcerers and healers? Speaking about Arabia, the magi seem to be more autochthonous." Și totuși, vrăciul nu pare a fi la fel de biblic... "We prefer shadows to silhouettes, because they are less posh" and "do Romanians make the difference between disk and disc? Interesting!"

Miercuri, 20.04.2016

+ Șerban Foarță, Romulus Bucur și Nichita Danilov. *Gaze* is intense and *glance*

is for a moment. Therefore, "the white of your smile, the almostgreen of your gaze", remind me of *Ars Amandi. Farfalla Amorosa* („Tu parcă ai terminat Engleză- Italiană, nu-i așa, Andreea?") means to us the art of "making butterflies on her cheek". Like vs As almost killed us... and mind the prepositions, they are not important at all! Oricum, după părerea lui (a traducătorului), "what matters is that/ (S)omew(H)er(E) exists" sau, cum ar spune Poetul, "mult important e că/există und(E)v(A)".

Vineri, 22.04.2016

Așadar... am aflat că americanii au moștenit, de fapt, cuvântul *fall* din engleza veche (unde *to fashion* însemna *to create*)...and that's the end of the joke (The Joke- UK: We call it Autumn, from the Latin word *Autumnus* ; USA: We call it Fall because leaves fall down...)! *Timetable (of trains) vs schedule (of flights)* n-a fost niciodată mai clar! "In poetry, we have a convention to use *on* instead of *about*." Și nu uita de *outwith*, "the Scottish word for outside"! Cum, asta e tot?

As our poet said, „GOTT IST TOT", NIETZSCHE and The Abyss (Neantul) replied: "NIETZSCHE IST TOT" –GOTT.

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students

Diaries

73

Sâmbătă, 23.04.2016

După-amiaza la Biblioteca British Council. April 23 and *Shakespeare lives in Bucharest* but most of all, the bond that we built during the whole week in the small teams, lives on, so vividly. This week of speaking not Romglish, but English and Romanian and Poetry was one of the most important experiences in my life as a student. I learnt so much mainly because I didn't even notice where the fun of playing with words and meanings ended and where the learning began. I can really feel how the memory of myself at 16 years of age envies me for having this chance of experiencing English through a translation workshop. And I can't wait for the next workshop to happen! (P.S. This week has definitely given a sense to our university seminars.)

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Elena Iorga

Din culise...

Nu știu cum aş putea să aleg cuvintele potrivite ca să pot descrie tot ceea ce am simțit și experimentat pe parcursul acestor cinci zile minunate. Trebuie să recunosc că la început am avut o ușoară rețineră, o doză mică de scepticism, deoarece mă așteptam (deși era o falsă prezumție) ca poeții cu care vom lucra să impună o oarecare distanță, o oarecare răceală.

Încă din prima zi de când am pășit timid în încăperea de la ICR, am simțit că inima îmi sare din piept, și că nu îmi pot controla tremuraturile mâinilor. Am reușit să depășesc acest prag atunci când am întâlnit echipa alături de care am lucrat. Am avut plăcerea să descopăr în timp de cinci zile niște oameni extraordinari atât în colegii mei cât și în persoana poetei care ne-a ajutat, Alwyn Marriage. Prima întâlnire a fost una specială, mi-a plăcut în mod deosebit abordarea textelor, dar și stilul în care am reușit să lucrăm în acea zi, totul transformându-se într-o ședință de brainstorming ce a condus la rezultate interesante.

Cea de-a doua zi a fost mult mai relaxată, iar încordarea și timorarea afișate în prima zi au început să dispară, iar noi să fim pe aceeași „lungime de undă”. Faptul că ideile și modificările făcute la nivelul poeziilor atât de colegii de anul I cât și cei de anul II au fost puse laolaltă, mi-au dat mai multă încredere.

A treia zi a fost marcată de o ploaie torențială, dar a fost și cea mai intensă zi a acestui atelier. O zi prolifică, în care capacitatea noastră de lucru, dar și a lui Marriage au fost extraordinare, reușind să atingem împreună ca echipă cele mai înalte cote. În această zi, Alwyn Marriage ne-a prezentat o parte din opera sa, ne-a povestit cu drag și dăruire modul, motivele, sentimentele prezentate cu cea mai mare sinceritate în versuri.

Cu pași repezi totul se apropie de sfârșit, a venit cea de-a patra zi. Experiența de joi a fost una complexă, în care am reușit să terminăm poemele, lucru care ne-a dat tuturor o satisfacție foarte mare, mai ales că un sfert din ele au fost cu rimă, lucru la care s-a lucrat asiduu. Faptul că am reușit să immortalizăm anumite momente din acea zi și nu numai, faptul că am rezonat ca o echipă, că am reușit să ducem totul la bun sfârșit, ne-a bucurat pe deplin.

Vineri... cu părere de rău am ajuns și la ultima zi a atelierelor... cu inima strânsă

cât un purice am pășit pentru ultima oară în încăpere. M-am oprit și m-am uitat îndelung prin cameră, mi-am înrămat în minte amintiri dragi legate de colegii mei, de poeții care au reușit să ajungă, de toți cei prezenți. Pentru prima dată am reușit să încropesc câteva vresuri (cu rimă albă, cei drept) care să sune a poem, unul nu la fel de bun sau creativ ca al colegilor mei, dar cu o însemnătate mare pentru mine.

După aceste zile minunate, pot spune că privesc cu alți ochi creația lirică, atât cea autohtonă, cât și pe cea internațională, că am învățat lucruri noi în ceea ce privește lucrul în echipă și că aș fi bucuroasă să repet oricând această experiență din care am avut de învățat, și care a contribuit la formarea personalității dar și a culturii mele.

Denisa Matei

I didn't know what to expect. Everything was a mystery. What the first year students will do, considering the poems were already translated? The poets would come to shape them, but what will we do? The week began. With big eyes and open hearts we entered the building. I had never been to the Romanian Cultural Institute. The room where the workshops took place was fairly large, decorated in a Greek way, with pillars and all, and what I liked the most was the actual ceiling. It is not an ordinary one, it's a piece of art by itself – there were thousands of metal plates oriented horizontally and vertically, creating little squares. The light would come through them and they were just magnificent.

Let's get back to our point, I saw this room filled with people, known and unknown. Everyone was restless, eager to start. And so our journey started. Each group was placed at a table and we were being introduced to our designated poet. It seemed such a peaceful man, the kind you'd want to be your grandfather. With joyous eyes and a big smile, he started reading the poems. And what a surprise we had when we discovered how rewarding and relaxing can be to discuss the depths of a poem! I even surprised myself seeing how many new meanings I could find just by using my imagination. I'm very glad that I could improve my colleagues' poems, even if I often annoyed them with my flow of thoughts and interruptions- I'm a perfectionist, I can't help it.

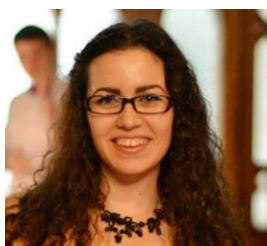
The workshops went really well, everyone had the chance to say his opinion and we clicked instantly. One idea led to another, just like constructing a house. It doesn't matter how small your thought is, it can help another to reach the top. I must say I can't remember the last time I've felt this free to express myself – to be myself actually. We are living in a society which tells us we don't matter, our ideas don't matter, everything we do is useless. When in fact everything and everyone matters to me or to you. It's that little brick which supports all the others, it's unique in its own way and matters just like any other.

Translating is an art and not everyone can do it in the proper way. Of course, there are many translated text out there, but that's why a Translations MA exists – for people like us to improve the world with this art, to show everyone that it doesn't only take to know the words. You must reach its meaning, its core, talk with the author, see

the created worlds and be able to help the readers to see them for themselves.

One of the few disadvantages was that all being in the same room, we weren't always able to hear one another, being forced to repeat in a higher voice. The perfect circumstance would have been for every group to be in different rooms. This way, the mind's flow wouldn't have been interrupted; silence is often required when you search for words and eventually create something.

All poets were special and welcoming, something which does not always happen regarding foreign people. I'm sorry I didn't have the chance to talk with each of them, but I'm sure everyone was impressed by us as students and as a country. It is time for Romanians to be seen as capable people who aren't just a label put by someone. We are a proud nation who has fought for its rights, to prove its uniqueness and richness, both as a country and as individuals. There are yet things to be discovered and there will always be.

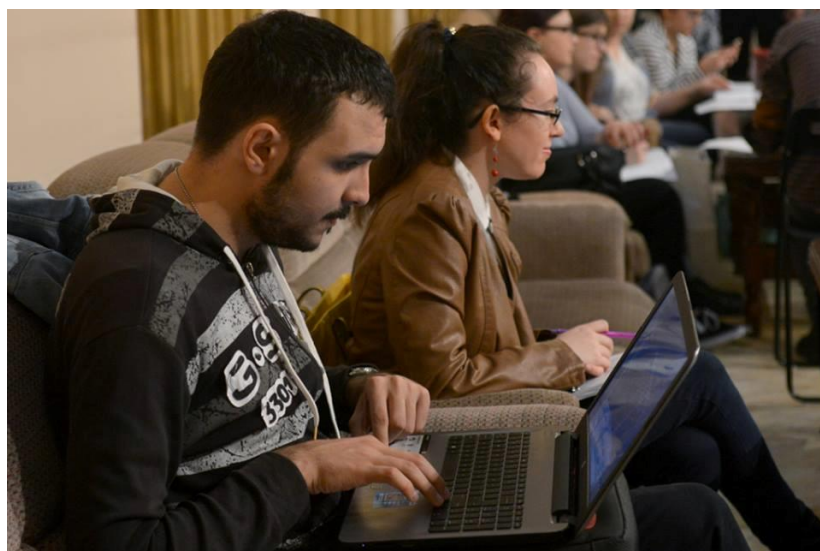

Irina Mihai

Monday, 18th April 2016

Encounters

Emotions and encounters. This is how I would describe the first day of the workshop. After the presentation of the workshop and after listening to the speeches of the officials, each student was grouped and started working under the guidance of the poet whom he was assigned to. I was honoured to be a part of the team working under Peter Phillips. We spent the rest of the day working on the translated texts.

Tuesday, 19th April 2016

Mentors

The second day of the workshop was as interesting as the first day. We worked on the poems we were provided. What made me remember this day was the fact that I learned a lot both from the poet, Peter Phillips and the second-year students of MTTLC. That day I realized that for three more days I will learn a lot about the translation of a poem from people with more experience than me.

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
79

Wednesday, 20th April 2016
Creativity

Creativity is the right word to describe the third day of the workshop. The texts we worked on got more difficult. To maintain the unique atmosphere of the Romanian poem in the English version we had to become creative. We searched words, phrases, all necessary tools to create or recreate the atmosphere of the poem. We struggled, we made compromises, but at the end of the day we all felt we were small writers in the big world of creation and translation.

Thursday, 21st April 2016
The Bitter End Is Near

Even though we still had another day left, on Thursday we all felt that the bitter end was near, that all this amazing experience was going to end, and so soon! Somehow, after four days we all felt that we were part of a family who set off on an adventurous journey in the land of verses. The poems seemed like foreign lands, awaiting our arrival and filled with hidden treasures. But still, the bitter end was near and all we could do was to accept that the journey was coming to an end.

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
80

Friday, 22nd April 2016
A Sad Goodbye

In the last day of the workshop we finished the last poems and had a discussion with our mentor, Phillips about writing. I have to admit that I was very interested to hear a poet talking about writing and the whole process. "Don't be afraid of rejection slips. We all get them." To become a writer you must practice constantly, submit your work to magazines or send it to someone who can see whether you are on the right path or not. Luckily, the discussion continued as at the end of the workshop we all gathered to talk about literature, the way it is taught in schools (both in Romania and the UK) and whether translation can be seen as an effective way to teach literature. The purpose of the discussion was not to find and establish certain conclusions, each student was asked to find his own resolution.

Andrada Mingiuc

MONDAY

On this sunny day we give our warmest welcome to our guests. We split into six groups—each led by one English poet, we introduce ourselves and begin our first day of working together.

TUESDAY

The second day is shorter, but nonetheless productive. We continue unraveling the meanings of the poems and write down strings of words that best convey them.

WEDNESDAY

It's raining heavily and the work gets tougher. We get lost in translation and can't seem to find all the pieces to our puzzles. Though bits are missing, we manage to draw the outlines.

THURSDAY

We work more, trying to make sure we finish our poems by tomorrow at noon so that we can have a session of Q&A. The week is coming to an end, and as we leave the building I start to miss our new home.

FRIDAY

On our last day at the Romanian Cultural Institute we get to know more about each other. We discuss methods of teaching literature, what poetry means to us and our ways of approaching it.

SATURDAY

After celebrating together the 400th anniversary of Shakespeare's death at British Council, we exchange parting gifts: they read us their poems and we offer them souvenirs. We part as friends, giving our best wishes and hoping to meet again.

Adriana Moise

I have never been a poetry fan, to be honest. We've had some imminent encounters, and a love-hate relationship going on, over the years. We didn't start off on the right foot, anyway. I remember this four-year-old kid, with an eight-verse poem that she had to learn by heart, to recite it in front of mere strangers, while hand gesturing until her arms got numbed. Then, I remember *Luceafărul*, by our great Eminescu, and how its 392 verses made me lean towards poetry, for the first time. For once, a poem was the right length. I always thought that poems were too short. And over too soon. You know that feeling you get when you reach the last pages of a great book? You try to slow down your eyes going down the page, to postpone the imminent end by scheduling your reading sessions far between. Well, you rarely have this feeling when you read a poem. Because the end is one page turn away. Or the first verse shares the same page with the last one. It's like witnessing the end, before it begins. That was not the case with *Luceafărul*. That's why is one of my favorite poems. After high school, poets like Pablo Neruda or E. E. Cummings have tipped the scale in favor of poetry, and I learned to settle for a small piece of the big whole, rather than discarding it all together.

My relationship with poetry has gone from one extreme to the other, and it still does. But I am happy to report that, these days I've been in the good extreme, the extreme of loving poetry. And I'm even more happy to state that this MA program has a main role in this change of heart of mine.

I got to say that nothing pulls you deeper in a poet's mind, more than trying to take his words and put them in another language. And to have six poets leaving their personal mark on these translations, it's what these Literary Translation Workshops were about. For me, personally, these sessions were eye-opening. For more than 14 hours, we were in the middle of the creative process, and somehow, I felt like eavesdropping the whole time. Too personal to feel comfortable in a bystander position. So we joined in. Under the guidance of a poet, we all got to leave our mark on the translated poems. For five days, we were the poets. And it was a great experience, a fun, but most definitely, not an easy one. An adventure. An enlightening and fulfilling one.

Looking back, I must admit that, once again, I have come to the conclusion that

you should never judge a book by its cover, art by its form, a poem by its length. So, I have to thank this MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text, and the six British poets that honored us with their presence, for the curiosity they've sparked in me. I will keep giving poetry the benefit of a doubt. And I'll read it out loud, while mentally translating it.

Lucia Mustață

În perioada 18-22 Aprilie, la București, au avut loc atelierele de traducere literară cu șase poeți britanici și masteranzii programului de Traducere a Textului Literar Contemporan al Universității București la Sediul Institutului Cultural Român. În această perioadă în care multe școli au avut programul Săptămâna Altfel, aş putea spune că și noi am fost parte a unei activități post-universitare altfel, o experiență care ne-a ajutat să înțelegem în profunzime ce înseamnă să fii traducător, am lucrat cot la cot cu personalități din lumea literară, cu poeți englezi și mă bucur că am participat la primul eveniment de acest gen din România.

În prima zi, luni, a avut loc deschiderea evenimentului cultural în prezența unor personalități din cadrul British Council, din partea ICR, directorul Editurii Integral – Costel Postolache, poeta Ioana Ieronim, directorul departamentului de Limbă Engleză a Facultății de Limbi și Literaturi Străine – Octavian Roske și desigur, cei șase poeți britanici fără de care evenimentul nu ar fi putut avea loc.

După ceremonia de deschidere, ne-am împărțit pe grupurile stabilite de dinainte și am început efectiv să lucrăm cot la cot cu poeții, să descifrăm sensurile poeziilor românești și să găsim exprimarea cea mai bună în limba engleză. Poetul cu care am lucrat noi, Peter Phillips (cunoscut poet londonez), ne-a ajutat să „șlefuiim” formularea în limba engleză astfel încât să sune cât mai autentic. Toate grupurile împreună cu poeții au lucrat în sala mare a Institutului Cultural Român și aş putea spune că acesta este un minus care cred că se poate îmbunătăți în organizarea evenimentului: ar fi trebuit ca fiecare grup să aibă la dispoziție o sală separată pentru a se concentra mai bine și a nu fi deranjați de alte grupuri.

În a doua zi de ateliere, continuăm cu traducerile; poetul acceptă și diferitele noastre variante de traducere, dar ne și explică de ce un anumit cuvânt nu se potrivește în context. Tot marți am observat că poetul preferă să nu traducem o poezie cap – coadă, ci să traducem câteva strofe din ea apoi trecem la o alta, ca mai apoi să revenim la poezia neterminată după ceva timp. Pe moment, nu am înțeles această abordare, dar în ziua de miercuri am înțeles că această idee s-a dovedit a fi una cât se poate de bună. Miercuri am avut de lucrat la niște poezii mai lungi și cu înțelesuri complicate, greu de descifrat, iar pauzele în care ne-am luat gândul de la acele poezii au fost binevenite pentru a reveni mai apoi la traducere cu o minte reîmprospătată și versiuni

noi.

În ultima zi de ateliere, în prima parte am finisat traducerile poeziilor, iar în cea de a doua, am luat parte la o discuție cu poeții despre predarea literaturii în școlile și universitățile din România. Un lucru care mi-a plăcut în discuțiile cu poeții, în special cu Peter Phillips în echipa noastră, a fost că ne-a povestit cum a început activitatea lui ca poet, cum a fost încurajat să scrie, care sunt sursele lui de inspirație, dar ne-a și încurajat pe noi să scriem, să trimitem poeziile noastre revistelor chiar dacă ni se pare că nu sunt atât de bune pe cât am spera.

Îi mulțumesc doamnei profesoare Vianu că ne-a implicat și pe noi în acest proiect; a fost o experiență unică din care am avut de învățat și sper ca astfel de evenimente să se repete.

Laura Neagu

The meaning of words

April 2016 was very special to me because I had the chance to meet and work directly with British poets on literary translations of Romanian poems into English language. The Bucharest Workshops of Literary Translations that took place between April 18th and April 22nd 2016 were more than a literary and cultural event, the echoes of which have only started. I know that this event is the only one of its kind that Romania has known so I am proud to have been a part of it, in the year when the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text of the University of Bucharest celebrates its 10th anniversary.

Hosted by the Romanian Cultural Institute, supported by British Council and University of Bucharest through the English department, The Union of Romanian Writers, this event was supported by prestigious culture and education Romanian and

English Institutions, whose representatives were all present on the opening day and talked to the audience about what brought us all together, poets professors and translators. The graduate students of the Master for Contemporary Literary Translations from the University of Bucharest and six remarkable British poets, Maggie Butt, Katherine Gallagher, Alwyn Marriage, Jeremy Page, Peter Phillips and Anne Stewart found meanings beyond words and languages, translating contemporary Romanian poetry into English during this five-day event. I was impressed by the passion that all the participants put into their work throughout the event, both poets and translators working together.

I consider the diversity of educational and professional backgrounds of the six poets truly inspirational for the students. These varied from journalists to philosophy and literature professors, all sharing a passion for poetry. On the last day of the event the poets engaged in open discussions about literature, ways of having it taught in schools and universities, learning literature and learning English. Both students and poets expressed different views on these topics but they all had some common grounds and solid principles: learning English needs a good balance between grammar and communicative skills, there should be freedom of interpretation in reading literature and finding meaning in it while studying and teaching literature mean both knowing and making use of tools as well as freedom of interpretation. Translation itself means reading literature, reading deeply for meanings and excellent language skills including cultural tones of meaning.

Together with the team that I was a part of, working with Anne Stewart, we fine-tuned the English translations of poems written by Romanian writers: Ioana Ieronim, Gabriel Chifu, Angela Marinescu, Claudiu Komartin, Marta Petreu, Ovidiu Genaru, Nicolae Prelipceanu, Matei Vişniec, Robert Şerban. What do I take with me from this experience? I would say that I take words and meanings, sounds and music, Romanian and English. An experience that should help any translator better describe actions and imagine pictures while reading, better listen to feelings when noticing punctuation and better follow meanings in letters, words and in the way they join together. I had never met a poet before and working with one offered me a deeper perspective to reading and interpreting texts as well as to their translations into another language.

I wouldn't change a thing in the way the event was organised and I hope it will repeat in the years to come so that more translators, writers and readers get the chance

to meet. Professor Lidia Vianu who is the director of the MA programme for Literary Translations at the University of Bucharest and the initiator and coordinator of Bucharest Workshops for Literary Translations, created thus one more opportunity to make Romanian literature known in England and translators aware of the importance of the part they play.

Tatiana Nechifor

Monday and Tuesday

The workshops start with a warm welcome and giving thanks to the people that made it happen. Everyone is eager to know what this week will bring. We form groups and get acquainted with the poet each group is assigned with, in my case Anne Stewart. She jumps right into the subject, beginning with one of the Romanian poems translated into English by one of the students from the group. The first remarks concerning style and form are brought up to the surface, things such as inversions and the best choice of English words are discussed. The poet tells us about the words which in English are obsolete and also gives us tips on how a publishable poem has to look. We find out that sometimes the word order makes a lot of difference and also the use of coma. Anne Stewart recommends the book *Eats, Shoots & Leaves* by Lynne Truss.

The second day we begin to concentrate more on the meaning of the intricate poems and endeavor to find the best way to convey that meaning into English. We discuss whether we should keep in the English version the lack of punctuation and no capital letters or if such changes are possible without taking away the author's subliminal intention. We brainstorm to find an equivalent in English for certain Romanian words.

Wednesday and Thursday

As the week reaches its middle so do we get into the middle of the poems that need brushing up. The exercise becomes more and more enjoyable as we become a real team that finishes each other's thoughts. We talk about the rhythm and the flow of the poem in the original and the manner in which that could be kept in the translation.

The following day we start reading only the English translations. Anne Stewart gives us a little gift to remember her by. A little volume of poems called *Poems about weather*.

Friday and Saturday

As the final day arrives we hurry to finish as many poems as possible. The poems are filled with metaphors and similes, symbols and connotations which make it hard to understand without a historical background. We try to decipher the texts using the tools of imagination and figurative speech. We realize that time lapsed by and the hour came for us all to interrupt our translation activity and have a general discussion about the manner in which literature is thought in our country and put and answer questions regarding this aspect.

We meet the English poets once again on Saturday to hear them recite one of their own poems and to celebrate the Shakespearian year. We exchange the last impressions and hope to relive the experience next year.

Roxana Negoită

18.04.2016— A fost pentru prima dată când am participat la un eveniment de o asemenea amploare; pentru prima dată când am avut ocazia să lucrez sau cel puțin să asist la un *workshop* cu poeți britanici. Anne Stewart a fost poeta cu care am avut onoarea să lucrez. Din prima zi m-a cucerit interesul pentru a înțelege exact ceea ce transmite poetul român a cărui poezie trebuia tradusă și de a ajunge la o traducere cât mai corectă, dar și adaptarea ei pentru a o aduce la forma la care aceasta să poată fi acceptată de o editură britanică. Cu atât mai mult, am fost uimita de implicarea tuturor partenerilor care au ajutat la deschiderea săptămânii atelierelor și mai ales de organizarea doamnei profesor Lidia Vianu.

19.04.2016— Am început să văd schimb de opinii atât între studenții de anul II cât și între ei și colegile mele de anul I. Prin urmare am devenit o echipă cu un scop comun, și bine încheiată. În această zi datorită poate frumuseții poeziilor, poate și a implicării tuturor părților am decis că ar fi minunat să pot traduce tot poezie pentru lucrarea de disertație. Chiar vorbeam cu doi dintre colegii mei de anul I despre faptul că am fi foarte norocoși dacă experiența s-ar repeta și în anul viitor, dar nu numai.

20.04.2016— Ploaia nu ne oprește să ajungem la ICR, să ne continuăm *workshop*-ul. Pe site-ul Institutului Cultural Român apare articolul în care este descris programul la care participăm și poze cu partenerii prezenți în prima zi (de precizat, cel puțin un reprezentant din partea fiecărei instituții), poezii și studenții. Munca de traducere și adaptare a textelor continuă într-un mod foarte plăcut. Între noi și poeta britanică, Anne Stewart, relația devine tot mai frumoasă. Aflăm lucruri noi, printre care și faptul că limba engleză britanică s-a schimbat foarte mult față de cum o știam noi predată la școală, liceu, facultate. Îmi dau seama că avem nevoie de puțină adaptare nu doar în traduceri dar și în programa școlară românească—literatura străină contemporană lipsește.

21.04.2016— Suntem aproape de finele săptămânii—muncă este destulă, timp nu prea. Grupa din care am făcut parte a fost un pic disproporționată ceea ce a condus la un volum mare de muncă. Dar orice rău, după cum știm, merge spre bine, iar Anne

Stewart a oferit colegilor de anul II posibilitatea de a cere ajutorul și de a soluționa problemele de adaptare a poeziilor chiar și de la distanță. Prin urmare colaborarea este abia la început, iar în opinia mea, este o colaborare frumoasă și binevenită.

22.04.2016 – Ultima zi a workshop-ului din acest an. O pot descrie în câteva cuvinte: VESELIE, POZE, TRADUCERI ȘI ADAPTĂRI, și cel mai important: DEZBATEREA – PREDAREA LITERATURII. Am lăsat la urmă acest aspect pentru că reprezintă o concluzie a acestui eveniment. Predarea literaturii în școli cred că va rămâne un subiect controversat pe baza căruia se va discuta și în anul următor și, sper eu, nu doar în acest context.

Pentru noi, această săptămână nu a reprezentat doar un atelier de traducere obișnuit. A fost mai mult de atât. Pentru întregul colectiv – schimb de opinii, schimb cultural, noutăți. Pentru mine – o schimbare de mentalitate. Mă bucur că am luat parte la acest eveniment!

Simona Petcu

18 aprilie

Am participat la deschiderea atelierului de traducere, unde doamna profesoară Lidia Vianu ne-a prezentat persoanele care au ajutat la crearea acestui eveniment și cei șase poeți britanici care urmau să lucreze cu noi. Mi s-a părut că ies imediat în evidență, atât prin vestimentație, cât și prin atitudine; păreau foarte entuziasmați să se afle pentru prima dată în România.

Eu am fost în grupa care a revenit poetei Anne Stewart și, imediat ce ne-am așezat la locurile noastre și ni s-a prezentat, am simțit că este o persoană foarte deschisă și dornică să ajute. Fiecare student a citit mai întâi câte o poezie în română și apoi traducerea acesteia în engleză, după care au urmat discuțiile pe baza traducerii. Ceea ce mi-a plăcut mult la Anne Stewart a fost faptul că a ascultat cu atenție ideile și variantele noastre, iar pe cele care nu se potriveau în context sau erau greșite, nu le-a respins fără să ne dea explicații.

Ritmul în care am lucrat mi s-a părut foarte accesibil și am putut urmări discuția fără probleme.

19 aprilie

Astăzi am încercat ceva nou. Anne ne-a rugat să-i traducem unele versuri din varianta în română cuvânt cu cuvânt pentru a fi sigură că nu-i scapă vreun sens. Mi se pare o idee foarte bună să ne axăm și pe varianta originală și să nu lucrăm doar pe traducere; am observat, într-adevăr, că unele sensuri se pierd sau că au fost schimbate în traducerea în engleză, iar Anne ne-a ajutat să găsim varianta cea mai potrivită în felul acesta.

20 aprilie

Astăzi am făcut mici sondaje pentru a alege varianta cea mai bună: fiecare dintre noi a ridicat mâna pentru a alege varianta care i se pare mai potrivită. Îmi place faptul că Anne ia în considerare părerea fiecăruia dintre noi.

De asemenea, ne-a oferit variante destul de diferite față de cele din traducerile noastre, însă ne-a spus doar să le luăm în considerare, deoarece nu suntem obligate să alegem neapărat variantele propuse de ea.

Anne ne-a prezentat astăzi situația și din perspectiva cititorului și ne-a explicat că în anumite cazuri trebuie să alegem o variantă anume pentru a nu deruta cititorul, deoarece acest fapt l-ar putea face să se oprească din citit sau să nu înțeleagă poezia respectivă.

21 aprilie

De astăzi am început să nu mai citim poeziile în română și mi se pare că ritmul este mai alert, ceea ce-mi place foarte mult. În unele traduceri de astăzi am schimbat unele versuri destul de mult, pentru a obține și în engleză imaginea dorită de poet.

Ceva ce mi s-a părut foarte frumos din partea lui Anne: ne-a oferit drept cadou câte un mic volum de poezii. Unele dintre ele sunt scrise de ea, celelalte, de alți poeți. Deși Anne este cea care ne-a oferit ceva important venind în România pentru a lucra cu noi, tot ea ne-a făcut și un cadou. Mă simt foarte recunoscătoare pentru timpul petrecut cu această persoană deosebită.

22 aprilie

Astăzi am continuat corectarea traducerilor ca și până acum. Anne parcă nu ar mai fi vrut să ne oprim. Mi s-a părut că pentru ea timpul a trecut mult prea repede și că ar fi dorit să ne ajute mult mai mult.

În a doua parte a întâlnirii de astăzi a avut loc o discuție despre predarea literaturii prin traducere și despre cum se predă literatura în România.

Poeții ne-au împărtășit experiențele lor, iar mai mulți colegi și-au exprimat și ei opiniile. În acestea m-am regăsit întru totul, deoarece am făcut și fac parte din același sistem de învățământ imperfect și complet diferit față de cel de care au avut parte cei șase poeți britanici.

Am simțit că iau parte la ceva important astăzi și că mă aflu la locul și la momentul potrivit.

23 aprilie

Astăzi s-au împlinit 400 de ani de la moartea lui William Shakespeare și am marcat evenimentul la British Council alături de echipa de șase poeți britanici și de profesorii noștri. A fost o experiență interesantă să aflu ce înseamnă Shakespeare pentru cei șase poeți și cum acesta le-a influențat munca. Mi-a plăcut foarte mult să-i ascult recitând din propriile poezii și să aflu mai multe despre ei și despre trecutul lor,

multe dintre poezii fiind inspirate din experiențele lor de viață.

M-am simțit foarte bine la această întâlnire. Atmosfera a fost foarte relaxată și veselă și mi-ar plăcea să iau parte în viitor la ceva asemănător.

Valentina Podoiu

Monday- Trupele engleze vin la București

Luni, 7: 00, gornistul sună deșteptarea
În picioare! Începe înviorarea:
Ture de teren, culcături
Abdomene, flotări și salturi.
Urmează British Week – Cantonamentul Traducerii Literare
Îmi verific armele din dotare
Să am la mine muniție de război.
Nu mă refer la ce vă gândiți voi,
Ci la: *Phrasal modals, The Subjunctive*
Phrasal verbs, Split infinitive
Irregular verbs, Ellipsis
The Sequence of Tenses...
Îmi pun uniforma poeziei postmoderne
Și mă îndrept spre ICR.

Tuesday- Roșu

Armonie, literatură, poezie, traduceri
Nu la asta mă așteptam ieri;
Nu știu cum să vă zic
A fost luptă...
Dar la modul *semantic*.
Și mult roșu pe hârtiile noastre
Ca în volumul *Lipstick*.
Dar a fost roșu din inimă
Și asta a făcut totul *fantastic*.

Wednesday – Falling in love with poetry translation

E a treia zi

De când venim la ICR
Dar cred că deja știi
C-a fost dragoste la prima traducere.
După atâtea dezbateri legate de semantică,
De vocabular sau de gramatică:
Why don't I have? sau *Why haven't I got?*
Acum îți este clar tot:
Un alt cuvânt sau un alt vers
În poezie, toate-s împletite cu sens.
Pe Maggie ca prin vis și-acum o aud:
Fantastic work, team! Jolly good!

Thursday – Language is communication

În această scurtă călătorie
În căutarea sensului ascuns după cuvinte
Am fost ghidați cu măiestrie
De Maggie Butt – poetă de sorginte.
Cu toții am învățat în aceste zile
Că a traducătorului datorie
Într-un colț alb, acolo lângă poezie
E să-și pună sufletul pe hârtie.
A traduce înseamnă a rescrie
Cu un condei cu cerneală din suflet
Traducerea e un palimpsest pe o veche tăblie
Iar traducătorul e tot un fel de poet.

Friday – Creative Writing

Pe firul timpului
Aș vrea să mă întorc
Săptămâna în clipă s-o prefac
Și apoi s-o opresc în loc.
Ca într-o fotografie

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
98

Bucuria s-o surprind
Asta este poezie:
Chipurile noastre zâmbind.
Amintirile acestei săptămâni
Ca nori pe cerul voioşiei
Vor dăinui zile, ani şi luni
Ca sensul poeziei.
Poate să ne-ascundem, reuşim
În al timpului tiv
Dar până atunci, în cor rostim:
Mulţumim, LIV!

Ioana Poenaru

This room is filled with flowing verse –	Această cameră se umple cu versuri –
A horse sleeping on the railroad tracks;	Un cal adormit pe șinele de tren;
Two lovers embraced in a teardrop;	Doi îndrăgostiți îmbrățișați într-o lacrimă;
A distant land, in rising wisps of scented coffee –	Un tărâm îndepărtat, în aburii parfumați ai cafelei –
And bridges; wondrous, elastic	Și poduri; fantastice, elastice
Bending across the two languages	Încovoiate între două limbi
As we bend over these pages.	Precum noi asupra acestor foi.
This picture, drawn by many hands:	Acest tablou, desenat de multe mâini:
By theirs – in secret, like night sounds chirping in the grass	A lor – în secret, precum sunetele nopții ce se aud din iarbă
By mine – brushing against the shadows with a foreign lens	A mea – trecând ușor peste umbre cu o lentilă străină
By yours – bringing us closer, to being	A ta – aducându-ne mai aproape, spre a fi
The stilled lake and its reflection	Lacul liniștit și reflexia sa
In the starry waters of the sky above.	în apele înstelate ale cerului.

Day I – Monday

Naturally, I didn't know how to feel about our workshop with the British poets. I've always been rather stubborn when it comes to how I write and translate – it takes a great deal of explaining why I'm wrong to get me to change my version. However, I did feel some of my poems were a little bit awkward, and was looking forward to a second opinion. Thinking back, I didn't really understand how working with a native English speaker truly opens one's eyes in respect to translation, and how much of an impact it can have to discuss even a few works out of an entire volume of poems. First of all, we worked on clarity. I now see how Romanian can be ambiguous and still make some sense, whereas a literal translation into English turns the whole thing to

gibberish. Ambiguity of meaning is constructed not only through words, but also on a deeper, cultural level. You have to understand how to achieve it, how to deconstruct and build it up again in the target language, instead of maintaining the same expressions and imagery.

We worked on *Don't Shout on the first day*, and even though it was short and segmented into clear imagery, it did a lot to clarify certain notions for me. I was happy with the modifications, and I was glad to find I could ask as many "whys" as I wanted.

Day II – Tuesday

Already getting used to the rhythm of revising the texts. I feel tired but satisfied at the end of the session. I can see a lot of things I overlooked when I translated, and make mental notes to go over my other poems at home. The *Bulbs* ends up with just a few adjustments, but I'm starting to feel where and why things need to be revisited. *Dawn was Breaking* was crucial to my understanding of how inversion is seen in English poetry. It can be argued that my intentions of keeping all the particularities of the text may not be always advisable, because of the difference of impact they make on the reader of English.

Day III – Wednesday

We began work on *Expedition to the Land of the Diamond* – one of my favourite poems in this volume and also fairly difficult to translate. Here we talk again about using archaic words and expressions. One by one, the liberties I took with this text are tempered down to something modern enough to not bother or confuse the reader. There is a new dimension in understanding poems that arises when one fervently defends one's translation, trying to explain to the best of one's ability exactly how the poem paints the picture in the original. By attempting to bridge this language gap, I really felt I discovered a great deal more than when I translated alone.

Day IV – Thursday

Time is short, and of course, we can't work through all our poems during the workshop. But while revisiting my other translations, I find myself thinking back and

applying what I've learned so far. I believe I've made several important adjustments to my work, and it is as if I see it through a brand new critical lens. It has given me new incentive to translate, and I am more and more pleased with the results.

Day V – Friday

The hours pass extremely fast, and before I know it, we are at the end of this wonderful experience. The discussion that follows is lively and truly pleasant, but throughout it, I cannot help but wish we had more time to go through more poems. It seems to me there is much more to learn, to discover, and though I have studied English literature for several years, I now see books and theory can only take you so far, but to reach the cultural heart of the language, one must trust a native speaker.

Cristina Adriana Popișter

Monday, April 18th

I had been anxiously waiting for this week ever since the director of our MA programme told us about the six British contemporary poets who came to edit poems translated by our second year students. I knew it would be a great opportunity to actually meet foreign writers and work with them. Before we started working on the texts, the people without whom none of this would have been possible said a few words and wished us a great week. Then my team met the poet that was going to guide us through that week's workshops: Maggie Butt, a lovely lady that is teaching *creative writing* at the Middlesex University in London. Among us, there were two second year students and we started editing the poems they had translated.

Tuesday, April 19th

As it was the second day of our workshops, we knew each other better so we felt more comfortable to come up with ideas for the poems to sound better in English. Everyone was very focused because we tried to do our best in order to provide very good translations.

Wednesday, April 20th

On Wednesday, we finished revising our first share of the poems so other two second year colleagues joined our team. Their poems seemed to be a bit more difficult than the others we had already finished editing, but we were determined to put a lot of effort into the workshop.

Thursday, April 21st

We kept on editing poems, but on this day some of them were pretty difficult to translate because they were rather ambiguous so we had a tough time trying to convey the meaning, but in the end I think we did a good job.

Friday, April 22nd

Thanks to Maggie Butt and my teammates we managed to finish editing all the poems and we were very glad that we helped our colleagues. It was so kind of Maggie Butt to talk to us about *creative writing* and turn the workshop into one of her classes for a short time. Then, the fifth day ended with a debate: Is Translation a good way of teaching Literature?

Saturday, April 23rd

The week ended with a wonderful afternoon at the British Council where the poets told us whether or not Shakespeare had influenced their work and then they read a few poems of their choice. I think it was an amazing week and I am certainly waiting for them to come back next year.

Diana-Maria Purcărin

Luni, 18 aprilie

O zi plină de emoții. Am resimțit emoția tuturor deopotrivă. Dimineața a debutat cu un moment foarte palpitant pentru mine: Mircea Dinescu, acolo! Sunt un înfocat cititor al ziarului său, iar în weekend îi tradusesem o serie de poezii, deci cred că m-am bucurat foarte tare când l-am zărit. Cele mai bune auspicii erau acolo. Am audiat discursurile unor oameni pe care îi cunosc, îi admir și îi respect. Unii dintre ei mi-au fost profesori la Litere. Emoția din glasurile tuturor a creat un sentiment plăcut cu care m-am identificat afectiv. Abia așteptam să o cunosc pe Maggie Butt, poeta noastră, și am recunoscut-o imediat fiindcă, nu-i așa, o căutasem în prealabil în mediul virtual. Și mi-a plăcut din prima clipă! Ne-a organizat eficient, a înțeles cum se vor desfășura discuțiile noastre, ce poeme vom avea în vedere și am început să lucrăm. Fiind prima zi, aș putea spune că am fost rezervați, dar participativi. Cred că ne-am dorit cu toții să facem o impresie bună, să nu ne grăbim în afirmații. Maggie a dirijat totul foarte bine și am lucrat plăcut, eficient și rapid. Înțelegea foarte ușor despre ce este vorba, surprindea sensul pe care i-l detaliam. Cert este că eram încrezătoare în ziua de mâine.

Mărti, 19 aprilie

Mărti a fost o zi scurtă de lucru, dar vizibil relaxată și lucrativă. Aproape am terminat poeziile celor două masterande de la anul II care au lucrat foarte bine și i-au explicat lui Maggie toate situațiile echivoce, noi am intervenit cu sugestii, iar Maggie a arbitrat totul, explicând fiecare termen și dezambiguizând răspunsurile noastre.

Miercuri, 20 aprilie

O zi într-adevăr plină! Maggie a adus volumele sale semnate, pe care le-a dăruit bibliotecii noastre, cu dedicație pentru noi, studenții. Alte două masterande de la anul II s-au alăturat echipei noastre primitoare și deschise și cu toții eram pregătiți pentru discuții lungi și interesante, nerăbdători să găsim forma care să reflecte conținutul, contribuind la crearea unui produs estetic. A fost o experiență foarte plăcută. Maggie a creat o atmosferă atât de destinsă, încât cu toții am simțit libertatea și încrederea să participăm, ceea ce s-a constituit într-o discuție culturală antrenantă și elocventă. Mi-a plăcut foarte mult. Printre poeme de Dan Cipariu, Mircea Dinescu, Liviu Ioan Stoiciu

și Ioan Moldovan se strecura și câte o vorbă de spirit, câte o argumentare contrarie și tabere, câte o pauză pentru o cafea caldă. Maggie ne-a citit câteva dintre poeziile ei. *Lipstick*, un poem care dă și numele unui volum, *On my 85th birthday*, *What would I give*, *It's just*, *The Patron Saints of Infidel Girls* sunt doar câteva dintre momentele ei care efectiv au adus lacrimi în ochii noștri, le-am văzut. Tonalitatea vocii lui Maggie nu este una pe care am auzit-o frecvent. De parcă ar pronunța mai multe fricative decât ocluzive. Expresiile ei erau doar un lichid care se scurge, comportând idei și emoție, imagine și suflet. Am fost impresionată, la fel și colegii mei. Am făcut poze împreună și se prefigurează ideea surprinderii poetei noastre pe măsură, cu motive tradiționale românești.

Joi, 21 aprilie

Cu doze noi de relaxare și combativitate, ziua de joi a fost o zi productivă, în care am finalizat poeziile tuturor studentelor de la anul II. Găsesc multă satisfacție în rezultatele finale și cred că fiecare contribuție a fost necesară pentru ca traducerea să ajungă într-o formă desăvârșită. Am întâmpinat o serie de ambiguități dificil de elucidat și de redat în mod corespunzător, însă Maggie a îmbrățișat fiecare interpretare și a încercat să rămână fidelă textului în același timp, ceea ce cred că a și reușit. Uneori, medierea între sens și formă rămâne o problemă de opțiune a traducătorului, însă am rezonat neașteptat de bine în cadrul echipei, ajungând frecvent la numitorul comun. Colegii mei au impresionat-o pe Maggie cu vastele lor cunoștințe de vocabular și gramatică. S-au pus multe întrebări, pentru a elucidă fiecare aspect, iar Maggie a răspuns cât se poate de onest la toate. Am fost surprinsă de puterea ei de concentrare, nu pare să piardă din vedere nimic, reușind să internalizeze totul și să intuiască ceea ce gândeam cu toții, dar nu eram capabili s-o spunem așa cum ne-am dori. A fost, de asemenea, ziua de naștere a două colege de la anul I, iar Maggie a dat tonul unui glorios *Happy birthday to you*.

Vineri, 22 aprilie

Ultima zi de atelier a reprezentat încununarea așteptărilor mele de participant. După discutarea poemelor rămase, a urmat o serie de discursuri ale poezilor. Am fost foarte interesată de tema discuției: în ce mod poate fi îmbunătățită predarea literaturii, atitudini și controverse. S-au adus în discuție numeroase aspecte relevante, însă nu s-a insistat pe ceea ce eu consider a fi o problemă esențială: scrierea creativă. Lipsa acestui tip de practică este, probabil, cel mai dăunător factor în încercarea de a pregăti

un filolog. Exersarea talentului de scriitor este vitală atât în activitatea de traducere, cât și în cea de interpretare. Exersarea imaginației studentului nu ar trebui să fie o preocupare marginală a profesorului. Un anumit număr de studenți își doresc să devină scriitori și au nevoie nu numai de practică, ci și de feedback. Cum ar putea cineva să se simtă încurajat să devină scriitor dacă nu are nicio idee despre felul în care este receptat? Cu siguranță, scrierea creativă este o modalitate și placută, și utilă de a forma un filolog și un traducător deopotrivă. Maggie ne-a introdus în câteva dintre tainele scrierii creative, cerându-ne să alcătuim două poezii, în concordanță cu anumite criterii, și povestindu-ne despre felul în care își desfășoară orele la Middlesex University. Prin urmare, Maggie și-a desăvârșit imaginea în amintirile mele, rezonând cu mine în totalitate. Sâmbătă este ultima zi, când vom merge la British Council pentru a încheia întâlnirea noastră cu cei șase poeți britanici.

Sâmbătă, 23 aprilie

O ultimă zi extraordinară! În biblioteca de la British Council, studenți, profesori și necunoscuți fremătau și zumzăiau curioși. Poeții nostri erau acolo, în vreme ce noi căutam să prindem un loc în sala prea plină. În prima parte, Shakespeare a fost subiectul de discuție, cu ocazia comemorării a 400 de ani de la moartea scriitorului. Maggie mi-a zâmbit, murmurând un "Hello!" de la pupitru. Eram entuziasmată. Apoi, a avut loc momentul de grație, momentul în care poeții au citit din opera lor. Fiecare poet a recitat trei poeme, iar audiența a aplaudat călduros fiecare interpretare. În biblioteca de la British Council au răsunat cele mai grave, mai armonioase, dar și ludice tonuri. Poeziile alese și interpretarea lor a fost magistrală! Cu drag am adunat la sfârșit semnăturile poeților într-o carte pe care o voi păstra ca pe o frumoasă amintire. Sper că îi voi revedea fiindcă au fost niște îndrumători autentici, de la care am învățat numeroase aspecte pe care nu le intuisem până acum, iar pentru asta nu pot decat să le mulțumesc și să sper că s-au distrat!

Mahmoud David Radawi

Poetic week – without an end
Filled with uncertainty and a wee of skepticism
Entering culture's nest with the usual tardiness
Being amused by Dinescu's "liquid poetry"
Starts our first poetic session
With our, for now new, professor Maggie Butt.

Getting last, as for me time has never had any mercy
Being embroiled again in liquorish poems
With a tint of love here and there
Time runs short as we get entangled in the net of imagination.

Well I'll say! Time does not want me to be spared
But to my own evanescent comfort
I receive no enmity from our, now dear Maggie Butt
The strife of setting things in British motion continues
Even through poets that desire to "shackle the weather".

A miracle occurs, time is finally on my side(who knows for how long)
Our joy reaches new heights for in our midst a mild English soul exists for us to
intellectually benefit
Though a negative and simultaneous feeling in our minds reside
Of an unwanted separation
That "Orpheus's clock" rudely for us reminds.

The weather of a Friday morning makes us tickle with its warmth
'In fact' has us think of the absence of forgiveness that time shares equally to all
A neat and intriguing game of creativity commends
With its heroes and villains who tango in our fresh minds
Ends with a discussion of literary and scholastic interest.

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
108

The last of our poetic chapters seems to come to an end
Our entire chorus of British descent starts to mesmerise us
With a whole array of delights in verse form
That feeds our curious minds with " falafel" and with an " omelette"
Of whose taste we hope we shan't forget!

Amalia Radu

Six days. Six British poets. An amazing experience

Monday, 18 April

It was our first day at the Romanian Cultural Institute. After the official opening, all the teams joined together with their poets. I was part of the team that worked with Jeremy Page who instantly gained my sympathy because he was so friendly and glad to hear our opinions on the poems and discuss each line.

Tuesday, 19 April

It was the second day of intense work on poems. All teams worked hard and the general atmosphere was so pleasant.

Wednesday, 20 April

Our work was in progress. Each poem was a new challenge, a new reason to try to find out what was the main idea that the poet tried to emphasize.

Thursday, 21 April

With each passing day we got more involved in our job. Even in the short breaks we talked about poems and we all agreed that the time flew too fast.

Friday, 22 April

It was the last day at the Romanian Cultural Institute, the day that marked the ending of a wonderful experience. Five days of intense work, involvement and cooperation which ended with an open debate about our opinions on the workshop.

Saturday, 23 April

We all gathered at the British Council where it was held the official ending of the workshop. It was a bit touching because we had the opportunity to meet new wonderful people that declared themselves satisfied with our work and they were impressed by our involvement.

In conclusion I am so happy and proud to bring my contribution to this project and now I have so many beautiful memories to treasure. It really was an experience and I am very thankful for this opportunity that I was given to meet new people that I admire.

Daniela Rai

O săptămână specială

Luni, prima zi de atelier la sediul ICR, clădire veche, impresionantă arhitectură, persoane necunoscute, sala plină, discursuri bilingve de deschidere, oameni importanți, poze, grupuri de studenți, noi zece împreună cu Peter Phillips, voce calmă, liniștită, corectare câte un poem de fiecare, traducere apreciată de poet, trei ore scurse prea repede... **Marti**, un grup nou, mai mic, coordonat de Jeremy Page, ton prietenos, studenți din anul I implicați, corectarea câtorva poeme scurte, ale mele având rime, „catchy” numite de poet, stilizarea a dat o nouă formă poemelor... **Miercuri**, o nouă zi, forțe noi, ideile noastre întrețesute cu ale poetului au sculptat poemele ce au înflorit vers cu vers, iar orele au zburat de parcă au fost doar niște minute, din nou prea repede...a venit **Joi**, ne apropiam de final cu pași repezi, lucrul în echipă – cu contrazis, idei diferite, găsit cea mai potrivită variantă – un lucru minunat, tare plăcut, iar poemele noastre, atât de diferite unul față de altul au făcut totul și mai încântător, încât abia așteptam să vedem „what’s next” ...ah, timpule, ce frumos ar fi fost, dacă a fi stat un pic pe loc...**Vineri**, ultima zi, regretabila ultimă zi, cea care pune capăt acestei săptămâni de neegalat, a sosit, cam furtunos, aș putea spune, deși afară „the weather was nice” pentru noi și „beautiful” pentru poet, am lucrat împreună la fel de frumos precum toată săptămâna a fost, am găsit soluții la care în veci nu m-am gândit...

Sunt tare recunoscătoare că am avut șansa să fac parte din acest proiect extraordinar și de aceea, aș dori să-i mulțumesc doamnei Director Lidia Vianu pentru că a reușit să facă totul posibil.

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation

Lidia Vianu's Students

Diaries

112

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Ramona Răpîțaru

On a sunny day of April, students, poets and teachers gathered with emotion in their hearts, curiosity in their minds and smiles on their faces. The reason for this meeting was the translation of poems written by Romanian poets and the styling of it in English. The English poets and us, the students, worked together in order to give a better translation of the poems. It is remarkable how two languages can be so different, but in the same time so alike when it comes to communication through which we have got the same conclusion.

I think we had a great opportunity to share ideas and impressions about poetry, and also about life. I managed to understand poetry better, and now I have another opinion about poets. Despite her age, Katherine Gallagher turned to be a very vivid person, with a great knowledge and with very good ideas. I couldn't have left without taking a photo with her as a wonderful memory of her and of this workshop. My conclusion is that we had a lot of things to learn and we learned them in a very pleasant way. It was a beautiful experience which I will never forget and I hope that this will become a tradition of MTTLC.

Maria Rizoïu

day 1

Să trecem peste discursurile inaugurale (bună ziua, domnule Dinescu!) și să trecem direct la ateliere. La început, studenții dau roată sălii de marmură într-o mișcare aproximativ *browniană*, încercând să se grupeze conform listei și să găsească o masă la care să-și aștepte poetul britanic. După ce ne-am liniștit, apare și Katherine Gallagher și ne-apucăm de treabă.

Începem cu patru poezii de Nina Cassian. Katherine a cunoscut-o pe Nina, așa că știe cam cum ar trebui să sune traducerea. Ne învață ușor numele, încearcă să ne implice pe toți, ne admonestează când citim prea repede și ne ascultă sugestiile. E impresionată că avem foarte mare grijă de poezia originală, să nu pierdem sensuri, să nu ratăm vreo figură de stil. Până la urmă ne iese. Merităm o pauză de cafea, un fursec, un pahar de vorbă. Suntem îmbiați și cu niște vin. „Să avem inspirație!”

Urmează câteva poezii de Aurel Pantea. Stilul ne aduce tuturor aminte de un soi de *stream of consciousness*. Mie-mi aduce aminte de exemplele cu „așa nu!” ale doamnei Cornilescu. Greu la sintaxă! Devine dificil să deslușim sensul cuvintelor, iar profunzimile poemelor sunt la fel de întunecate ca atmosfera versurilor. „He’s an interesting poet, isn’t he?” Indeed.

day 2

Zi scurtă. Înapoi la Aurel. Acum că ne-am făcut o idee despre poezia lui, ar trebui să ne fie mai ușor. Ne-am intrat în ritm, continuăm să fim atenți la sensuri, dar și la formă. Se nasc discuții interesante, dezbatem pe marginea interpretării și încercăm pe rând mai multe variante pentru aceeași formulă. „Say that again, that’s good, let’s keep that.” Cumva, din cacofonia de frânturi de vers se încheagă o traducere care sună englezește.

Ca o pauză de respiro vine un poem de Mircea Cărtărescu. E un fragment dintr-un poem mai lung. Nu contează. Schimbarea de ritm e binevenită. Traducerea n-are nevoie de multă prelucrare, textul curge armonios de la sine, dar ne împotmolim la o rimă încăpățânată apărută din senin care nu se lasă tradusă. Ne mai gândim.

day 3

Ploaie englezească. Revenim la poetul „interesant”. Îmi e din ce în ce mai greu să mă concentrez și mă uit în jur la celelalte grupuri. În prima zi mi s-a părut ciudat să fim toți în aceeași sală, aveam impresia că nu ne putem concentra fiecare pe treaba noastră. Acum mi se pare că ideea de atelier cu arhitectură *open space* nu e așa de rea, dar mă trezesc că trag cu urechea la grupul de alături și sunt teribil de curioasă cum ar fi să lucrez și cu Jeremy Page. Poate dacă am fi făcut prin rotație, să lucrăm cu câte un alt poet în fiecare zi, ar fi fost mai dinamic și am fi profitat mai bine de prezența lor.

Nici Katherine nu pare să mai aibă aceeași răbdare cu versurile încâlcite ale lui Aurel. Începe să taie unde e greu de tradus, unde versul sună stâlcit. Păi așa sună și în română. O încercare de explicare a sensului din original. Las-o așa. Hai la cafea.

Cu forțe proaspete ne aplecăm cu mai multă seriozitate asupra „problemei spinoase”. Facem haz de aliterații și de logoreea lirică a rapsodului român. Apoi ne destindem din nou cu un fragment din Cărtărescu, discuțiile se reiau cu aceeași lejeritate și productivitate din zilele trecute. Imaginile onirice, suprarealiste și versurile jucăușe o distrează și pe Katherine. „He must be a very popular poet.” Cam așa ceva.

Ne luăm inima în dinți și revenim la poetul la care lucrăm deja de trei zile. Poemul următor se întinde pe cinci pagini. O luăm strategic, pe fragmente. Din nou discuții de gramatică. Din nou cuvântul potrivit, formula magică rostită într-o doară de unul dintre noi. Din nou Katherine assemblează traducerea, cu greu, căci să urmărești studenții înflăcărați de la MTTLC antrenați în dezbateri lingvistico-literare nu e lucru ușor. Dar e în regulă. Repetăm, mai rar, traducem, recitim și o scoatem la capăt. Au mai rămas doar două poezii!

day 4

Voie bună. Odată cu soarele mi-a revenit și pofta de muncă, și parcă suntem mai entuziasmați când simțim că se apropie finalul săptămânii. Încercăm să profităm din plin. Katherine ne aduce câteva volume de poezii pe care vrea să le doneze bibliotecii. Le răsfoim cu interes și citind câteva poezii la întâmplare simt că înțeleg

mai bine cu cine stau de vorbă. E o zi mai relaxată, așa că ne întindem la vorbă, despre literatură, despre noi, despre proiect. Aflăm că peste tot elevii îl urăsc pe Shakespeare, pentru că li se bagă pe gât înainte ca ei să poată înțelege de ce anume e așa grozav. Și la noi cu Eminescu e tot la fel. Dar să lăsăm vorba și să ne apucăm de treabă; nu mai avem mult.

Terminăm Cărtărescu. Deja grupul nostru funcționează ca o mașinărie bine unsă, ne completăm reciproc și răsucim poezia pe toate fețele cu eleganța unui prestidigitator, iar la final, ca din pălărie, iese traducerea. E un sentiment plăcut când citim produsul final și într-adevăr sună englezește, iar Katherine e din nou impresionată. Ne laudă nivelul de limbă, ușurința în exprimare și atenția la detalii. „And I'm not just saying that, everyone else said the same!” Thank you, thank you very much.

De la paralele între Cărtărescu și Bob Dylan trecem la ultimele două poezii ale lui Aurel. Am ajuns la performanța de a descălci rapid și cele mai absurde versuri, dându-le un sens și o formă care să sune bine în engleză. La finalul zilei terminăm traducerile mai devreme și mai stăm puțin de vorbă. Descoperim că de fapt nu-i plac pisicile (remarcasem sacoșa cu imprimeu sugestiv încă din prima zi), iar poezia *Cat-Woman* pe care o citisem într-unul dintre volumele aduse de ea e despre o prietenă apropiată. Promit să trec cu vederea și sper ca atunci când voi ajunge și eu să dau de mâncare pisicilor maidaneze din tot orașul, cineva să scrie o poezie despre mine.

day 5

Ultima zi de atelier. Simetrie incipit-final. Astăzi lucrăm din nou Nina Cassian, reușim să găsim cele mai bune soluții ca și până acum. O poezie ridică probleme de interpretare, dar părerile traducătoarei și ale poetei britanice se aliniază, deci toată lumea e (oarecum) fericită. Fumul de țigară dintr-un vers îi amintește lui Katherine de cât de mult obișnuia să fumeze Nina, „but she didn't manage to die from cancer.” Umor involuntar, dar savuros. Pauză de țigară. Poze de grup și schimb de impresii pe culoar.

La final, dezbatere. Mă rog, organizarea sălii nu prea facilitează discuțiile libere și nu am atât sentimentul unui schimb de idei cât senzația că asist la un discurs de propagandă pentru „un stil de viață sănătos”. În schimb mă bucur să-i ascult pe fiecare dintre invitați vorbind despre subiectul lor preferat, și mă gândesc din nou la cât de

mult mi-ar fi plăcut să am ocazia să lucrez cu toți, la ce interesante ar fi astfel de ateliere și cu prozatori, la ce bine ar fi să avem cursuri de *creative writing* la anul. Zâmbete. Aplauze. Cortina.

day 6 – encore

La mulți ani, William Shakespeare! Astăzi suntem într-un cadru festiv la British Council: o discuție cu poeții despre cel care continuă să influențeze literatura engleză și universală, despre cel care și-a pus amprenta asupra propriilor lor destine literare, despre cel care i-a terorizat în anii de liceu, despre cel pe care l-au iubit de la prima serbare școlară și pe care îl redescoperă cu aceeași pasiune.

Apoi urmează o sesiune de lectură, în care poeții ne fac cunoștință cu câteva creații personale. Unele sunt în ton cu sarbătoarea anglisticii, altele se asortează cu atelierele de traduceri, restul sunt luate ca atare, pentru că, nu-i așa, poezia nu are nevoie de context ca să însemne ceva și să producă emoție. Peter Phillips mă face să lăcrimez cu prima poezie, un sonet *shakespearian* despre moartea soției, ca mai apoi să umple sala cu hohote de râs recitând poemul dedicat gustării preferate. Now that's showing range!

La final, sesiune de autografe. Ne luăm la revedere de la Katherine (toată grupa, aliniați, zâmbitori) și încercăm să transmitem prin câteva cuvinte tot ce a însemnat această experiență pentru noi. Nu suntem poeți, nu avem măiestria ei, dar ne dăm toată silința. A picture is worth a thousand words, așa că îi lăsăm o amintire cu noi. Cinci zile de atelier, 25 de poeme stilizate, 10 pahare de cafea și ceva mai profund, ce nu poate fi cuantificat atât de ușor. Bis! Bis! Bis!

Anca Romete

Time goes by really fast especially when you do something you've never done before, and this was the case during the week MTTLC had the six British poets invited as guests. We read, we discussed, we thought about solutions, we translated, sometimes we discredited the answers we found, we began thinking again; there were five days when everyone listened to and was listened to by everyone, and Anne Stewart, the poet to whom the group I was part of was assigned, was a pleasant and refreshing presence. The poems we discussed were of the most diverse sort, so a corresponding attention was involved; and when it was not possible to find a translation any closer to the essence of the Romanian text in a span of time proportional to the number of students in the group, Anne Stewart suggested discussing the matter subsequently via e-mail until an optimal variant is found both by her and the student.

Leaving aside the "finite product", that is, the stylized poems, this meeting also created a bridge between two different generations and two different nationalities; everyone, I hope, left this event enriched somehow, which, in addition, represented

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
119

for us, the second-year students, another manner, along with the dissertation paper and the graduation, of marking the end of the two-year master's programme in a special way.

Ioana Săbău

Little did I know on the 17th of April that my perception upon both poetry and art in general would change so much in the following week. On Monday, when the workshop started, I was rather shy – I listened to the translations of my colleagues and silently observed Anne Stewart's remarks, but I hesitated to put forward my opinion on the discussed matters. Some of the poems seemed to be too obscure, while others, too colloquial. I missed the rhyme and form of classical poetry. But then I started noticing something strange – my shyness slowly gave way to excitement. Soon enough, I could not help intervening. I started analysing the deeper meaning of the poems and discovered that my opinion about them had been wrong all along. Although I still appreciate rhyme, measure, and rhythm, I discovered that good poetry doesn't necessarily have to come in a traditional form. I also learned that I should pay more attention to the feeling expressed through the poem, regardless of the way it is shaped in. By the end of the week, I discovered that my approach to reading poetry had changed completely. I am extremely grateful to Anne Stewart, whose passionate way of reciting helped me shift my perspective. It was a wonderful experience !

Eduard Simion

Luni 18 aprilie: Prima zi a atelierului a fost de acomodare, însă în ciuda acestui fapt lucrul cu poezii s-a desfășurat destul de lin și am reușit să trecem prin destul de multe poeme. Prima impresie a fost că lui Peter Phillips, poetul la care am fost repartizat, îi place să lucreze cu noi și cu poezia în general, și nu lasă niciodată (sau încearcă să nu lase niciodată) un poem neeterminat, mereu întorcându-ne la ceva care a fost lăsat deoarece era prea dificil în acel moment. Accepta păreri și în final ajungeam mereu la o variantă care să sune bine pentru toți. Un început frumos pentru o săptămână de lucru cu poezie.

Marti 19 aprilie: În a doua zi s-a descoperit că nu eram repartizați în mod egal, astfel în unele grupe cu doi-trei studenți de anul II se lucra foarte repede, iar în altele cu șase-șapte sau chiar și opt-nouă studenți abia aveam timp să începem câte un poem de fiecare. Probabil singura problemă care s-a observat de către toată lumea a fost o slabă organizare a grupelor.

Miercuri 20 aprilie: În a treia zi au mai avut loc câteva repartizări și s-a ajuns, cred eu, în final la o împărțire care să dea șanse tuturor studenților să lucreze la poemele lor cu poezii britanici. În rest, lucrul a decurs în mod obișnuit, iar lui Peter îi place în continuare să lucreze cu noi chiar dacă uneori poeziile românești se dovedesc a fi puțin (sau puțin mai mult) prea abstracte sau ciudate pentru un cititor britanic. Totuși, am încercat împreună să le facem să fie înțelese în limba engleză.

Joi 21 aprilie: Ziua de joi nu a avut nimic special. Unii dintre noi au terminat poemele, iar cei care aveau opere mai lungi sau rămăseseră în urmă din primele zile, au reușit să continue pentru ca vineri să termine și ei.

Vineri 22 aprilie: În ultima zi nu am avut prea mult timp să lucrăm, însă grupul nostru, împreună cu Peter Phillips, era foarte aproape de final și am reușit să ajungem la o oarecare concluzie a muncii noastre.

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
122

Alexandra Ștefan

Luni 18.04.2016

A avut loc deschiderea oficială a săptămânii de traduceri. Doamna profesoară Vianu a ținut discursul de deschidere și ne-a prezentat poezii cu care urma să lucrăm. După mici discursuri, ne-am găsit fiecare grupele și am făcut cunoștință personal cu poetul desemnat fiecărei echipe și cu colegii din anul I. M-am simțit foarte bine și chiar a fost o zi roditoare.

Au fost mici dificultăți, deoarece una din colegile mele avea poezii cu rimă, însă totul a ieșit foarte bine la final.

Mărti 19.04.2016

O nouă zi, noi poezii de stilizat.

Încă din prima zi, am simțit că totul va merge perfect. Încet, încet, poeziile traduse de noi prindeau și mai mult sens și mai multă frumusețe.

Miercuri 20.04.2016

Am cam urât ziua aceasta, deoarece a plouat încontinuu, am ajuns cu picioarele ude și aproape înghețate, însă în ciuda vremii urâte, totul a mers perfect cu poeziile noastre care prindeau un contur și mai frumos.

Joi 21.04.2016

Nu îmi venea să cred că mai rămăseseră două zile și avea să se termine săptămâna cu poezii.

Într-un sfârșit am reușit să terminăm poeziile mele și am continuat să ne ocupăm de celelalte care rămăseseră. La sfârșit, Alwyn a scos trei volume ale ei și ne-a zis că cine dorește poate lua unul din volume, eu l-am luat pe cel intitulat *Touching earth*, un volum superb de poezii, în care mi-a lăsat și o dedicație.

Am avut plăcerea de a discuta și cu Anne Stewart, o ființă excepțional de caldă și drăguță, cu care chiar poți purta o discuție despre orice.

Vineri 22.04.2016

În ultima zi, cu toate că eram dezamăgită că se termina atelierul, chiar m-am bucurat și m-am distrat foarte mult. După ce am terminat cu toate poeziile, după lungi sesiuni de gândire la rimele potrivite, în sfârșit, totul căpătase un sens și pot spune că am aflat lucruri noi care nici prin cap nu îmi treceau până atunci. Am făcut și un exercițiu de *creative writing* în care Alwyn ne-a dat să scriem un fel de poezie despre un personaj negativ și să îl descriem din anumite ipostaze: obiect, vreme, animal, piesă de mobilă, îmbrăcăminte și culoare. A fost un exercițiu distractiv și foarte interesant.

La sfârșit a avut loc o discuție cu cei șase poeți, în care am vorbit despre predarea/învățarea literaturii în România și predarea/învățarea literaturii în Anglia. A fost o dezbatere interesantă, unde s-au expus păreri și propus idei de predare cât mai atractive pentru studenți.

Am avut plăcerea de a-i cunoaște pe cei șase poeți britanici, niște oameni excepțional de talentați și de dedicați în tot ceea ce fac.

Am avut imensa plăcere de a lucra cu Alwyn Marriage, o poetă de excepție, un om extraordinar. Ea ne-a demonstrat că în noi toți există un poet. La început mă gândeam, da, iar ceva care presimt că nu îmi va plăcea... Însă, pot spune că nu mi-am închipuit că această săptămână va decurge atât de frumos; am râs, am glumit, am muncit cot la cot ca o adevărată echipă.

Aș vrea să dau timpul înapoi și să o luăm de la capăt, iar și iar.

Am rămas foarte impresionată și chiar am iubit această săptămână și aș vrea să mai pot participa chiar dacă acesta este ultimul meu an în cadrul acestui program de master.

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
125

n. 7 iulie 1991, Medgidia, jud.
Constanța

Andrei Tănase

I must say that I was a little skeptical about this workshop when I first heard about it and during the first part of the first day, but as we started to work on the translations I realised that a native speaker brings a whole new perspective regarding some of the problems I encountered while translating. I would have never thought about some of the solution Jeremy Page proposed. The first day made me really look forward the remaining days of workshop.

In the next days of correcting the translations this whole process began to be clearer, I started to notice in the translations of my colleagues, and even in mine, what kind of problems I should search for and I even understood the poems better while I tried to explain their meaning in English. I remember that it was quite challenging to manage to find an English equivalent for Romanian words with two or three meanings when the Romanian text could be interpreted in more than one ways.

I think that this week made me understand a little better the process of translation and made me remember that I actually like poetry and I enjoy translating it.

Nadina Țărucă

ZIUA 1

Prima zi a atelierelor de traduceri a fost una încărcată de emoții pentru mine, lucru care mă împiedică să-mi amintesc detalii marcante. Țin însă minte rochia înflorată a poetei Alwyn Marriage, cea sub supravegherea căreia am încercat să deslușim sensul exact al poemelor puse la dispoziție de către studenții anului II ai Masteratului pentru Traducerea Textului Literar Contemporan. Degajată, ea ne-a inspirat tuturor încredere și ne-a implicat pe toți într-un fel sau altul, menținându-ne atenția la cote maxime.

ZIUA 2

În cea de-a doua zi deja ne acomodaserăm între noi, cu toții aveam mai multă încredere să ne spunem părerile, să aducem sugestii, să ne implicăm activ în stilizarea poemelor. Alwyn a fost o moderatoare extraordinară, profesionalismul ei fiind impecabil de la început până la sfârșit, ascultând toate ideile noastre, supunându-le la vot și venind ea însăși cu sugestii foarte potrivite.

ZIUA 3

Munca, în ciuda dificultății ei, nu părea muncă alături de colegii mei și de Alwyn. Toți eram concentrați sută la sută, chiar și pauzele fiind dedicate discuțiilor privitoare la poemele în curs de stilizare.

ZIUA 4

Atelierul se apropia de final, însă entuziasmul nostru nu a scăzut pentru nicio clipă. Din contră, începeam să ne simțim deja nostalgici, eu, cel puțin, mi-aș fi dorit să fi avut ocazia să lucrăm câte o săptămână cu fiecare poet, întrucât cu toții sunt niște oameni extraordinari, deschiși și creativi, de la care avem cu siguranță foarte multe de învățat.

ZIUA 5

În ultima zi, Alwyn ne-a invitat să participăm la un mic atelier de *Creative Writing*, în urma căruia au rezultat câteva poeme absolut geniale. Impresionată,

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
128

Alwyn ne-a îndemnat să avem mai multă încredere în noi și să scriem în continuare de câte ori avem inspirație, împărtășind cu noi micul ei secret: întotdeauna poartă o agendă cu ea, tocmai în acest scop.

Iulia Tașcău

Ziua 1. „Without further ado...”

18 aprilie 2016, Institutul Cultural Român. Am pășit pentru prima dată în sălile Institutului. Știam că urma să petrec alături de colegii mei câteva zile lucrând împreună cu șase poeți britanici. Cuvintele pe care le-am ales pentru a rezuma această primă zi îi aparțin domnului profesor Liviu Papadima și cu ele a debutat, pentru mine, săptămâna Atelierelor de Traducere Literară. Fără îndoială, acestea sunt cele mai potrivite: activitatea, așa cum a început (și cum avea să se desfășoare) mi-a întrecut toate așteptările; surprinzător, locul obișnuitelor discursuri interminabile și goale a fost luat de cuvântări scurte și savuroase. Și, *without further ado*, am cunoscut poeta din echipa căreia urma să fac parte: Maggie Butt. Nimic nu a fost lăsat la voia întâmplării și nimeni nu a uitat motivul pentru care ne aflam acolo: am început de îndată să lucrăm.

Ziua 2. „Choices, choices...”

Ziua anterioară debutase destul de timid. Acum lucrurile decurgeau normal și eu începeam să înțeleg ce am de făcut. Niciodată nu am fost atrasă de poezie și nici nu credeam că aș putea fi. Pentru mine, poeta Maggie Butt și-a jucat magistral rolul: pe de o parte m-a făcut să gândesc poezia, m-a învățat să o citesc pur și simplu fără a căuta sensurile metafizice istovitoare. Pe de altă parte, mi-a arătat că esența stă în cuvânt, iar cuvântul e însăși materia prima a traducătorului. Am început să privesc altfel lucrurile: totul se învâрте în jurul cuvântului iar frumusețea unei poezii stă chiar în înțelesul pe care ochiul cititorului alege să i-l dea. Totul depinde de alegeri.

Ziua 3. „It's not only me...”

Deja așteptam cu nerăbdare această a treia zi de lucru. E ciudat cum o provocare te poate scoate din tipare. Căci până la urmă atelierul se transformase, pentru mine, în provocarea de a gândi liber, fără constrângeri, fără temeri. Primeam poezia, o citeam și, mai presus de toate, o gândeam. Nu fusesem conștientă de această libertate, nu crezusem că pot. Maggie Butt mi-a demonstrat contrariul: aștepta și accepta părerile tuturor. Nu era vorba numai despre ce credea și gândea ea, poetul și profesorul universitar. Prețuia răspunsurile fiecăruia, le cântărea și ne arăta cum să le

facem noi mai bune pentru ca în final „victoria” să fie a noastră. Cât de bine este să fii auzit!

Ziua 4. „I thought I didn't like poetry before...”

Da, exact așa. Am crezut că nu îmi plăcea poezia. Probabil nu o tratasem corespunzător. Dar cred că acesta a fost și unul dintre scopurile acestor ateliere: să ne lovim noi de noi, să fim provocați și să răspundem provocărilor. Am învățat că pot să îmi înving teama de ridicol și că am ceva de spus. De fapt, cu toții avem. După patru zile de lucru cu textul poetic, perspectiva asupra poeziei mi s-a schimbat radical.

Ziua 5 . „Translation and literature”

Atelierele se închid cu o discuție interesantă despre literatură, traduceri și rolul traducerilor în literatură. După aceste zile, sunt convinsă că traducerea este un mod inedit și foarte folositor de a te apropia de literatură sau, mai bine zis, de a apropia literatura de tine.

Alexandru Tonca

The experience at the literary translation workshops was amazing. I went there not knowing what to expect but it was great.

On Monday, after the opening, we finally got to meet with our poet, Alwyn Marriage, and the colleagues from the second year. No need for further introductions. As soon as we sat down at the table we started working.

Tuesday was quite an interesting day. The poems that Antonia brought are getting weirder and weirder. Simona's require a lot of work because we need to make them rhyme. I was so happy when I came up with a good rhyming couplet.

On Wednesday we continued working on the poems. We got through a good bunch of them. Again, Simona's are the hardest to work on. Everyone worked very hard to find rhymes. Alwyn Marriage seems really serious and dedicated about poetry and her work. You can feel it by the way she speaks and what she says and you can learn a lot from her.

Thursday, Alwyn had a surprise for us. She brought three of her books. I really liked one about her travels with a camper van, so she offered it to me, signed, of course. With only one poem left for Friday, we decided to have a little chat and we also planned a little poem writing workshop for the next day.

On Friday, after quickly finishing the remaining poem. We had the little poem writing exercise. It was quite interesting and fun to try and write a short poem. As it was the first time for me. Mine turned to be quite amusing and got people laughing at some point. After that we got to a more serious discussion, about the best way of learning literature. A comparison between the English and Romanian ways.

Saturday was a special day. We went to the British Council for a poets reading. The six British poets talked about Shakespeare and their first encounter with his work. Some of them had some quite beautiful stories, Peter's was the most amusing. After that, they read three or four poems of their own. Some were quite emotional but again, Peter was the funniest with his poem about Hammond eggs. The ceremony ended with a book signing.

All in all, it was an amazing opportunity and a beautiful event with a calm and lovely environment. The first from many others in the years to come, I hope.

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
132

Ana-Maria Țone

Nu pot spune decât ca săptămâna cu poezii britanici a fost una dintre cele mai frumoase săptămâni din cadrul acestui an la MTTLC. Cred că toți am plecat de acasă în dimineața de luni, 18 aprilie, cu așteptări și curiozități. Deschiderea a fost așa cum mă așteptam, am fost surprinsă să văd atâția invitați de seamă. Mie mi-au fost îndeplinite toate așteptările, poate a fost chiar mai mult de atât, deoarece nu mă așteptam ca poeta la care am fost repartizată să ne explice atât de multe lucruri, să ne asculte de fiecare dată părerea și să termine de stilizat poeziile fiecărui student.

Luni, după cum spuneam, ne-am întâlnit prima oară și mi-a plăcut de la început faptul că Marriage ne zâmbea și ne vorbea ca și când am fi fost colegi de-ai ei. Am reușit să terminăm în prima zi câte o poezie de fiecare.

În ziua de marți deja nimeni nu mai avea nicio teamă sau rețineră. Spuneam cu toții ceea ce voiam când credeam că este cazul, iar eu, cu ajutorul unei colege din anul I, mi-am dat seama că interpretasem greșit două versuri dintr-o poezie, așadar mă bucur că era printre cele alese să le discutăm.

Joi și vineri am reușit să terminăm poeziile tuturor, am fost foarte mulțumită de sugestiile lui Alwyn Marriage și de întreaga colaborare. Parcă s-a terminat mult prea repede. În echipa noastră am fost doar patru studenți de la anul II și asta ne-a

ajutat mult.

Sper ca și la anul să iasă la fel de bine și studenților să li se pară folositor și interesant, așa cum mi s-a părut și mie!

Isabela Tutunea

Six Days with Six British Poets

or

The Story of How I Got to Know Myself a Little Better

A week. That was all that it took for me to realize that there were still a lot of things about me that I did not know. Six days in which I learnt the value of the people surrounding me, six days in which I came to the conclusion that I do like contemporary Romanian poetry, six days without which I couldn't be the exact same person that I am now.

18th April 2016 represented the start of something that I am now proud to say I was a part of. I remember that the first thing that came into my mind in the morning of the first day was that I didn't know my team colleagues, thought which haunted me a little bit because it had already been seven months since we all started to share the same classrooms. "Well, this is the perfect start" I said to myself, trying not to worry, while walking towards the Romanian Cultural Institute where the workshops were going to take place.

The second thing that struck me was how big the event actually was. Many institutions came together in order to help us, the students, have this amazing opportunity. It was then when I realized how challenging the whole process must have been for all the parts involved.

The third important thing that I want to discuss is related to the British poets. I can honestly say that it never crossed my mind that some strangers and especially ones with their social status can be as modest and friendly as they were. They talked to us with both mind and soul opened, trying as much as they could to help us with our work. I had the pleasure of working with Alwyn Marriage who, besides helping us with our translations, has tried and succeeded to make us love poetry.

After one of our discussions on the third or the fourth day I remember that the first thing that I did when I got home was to search some other contemporary Romanian poets and read their work. And I slowly felt how the veil that clouded my judgment was being lifted.

Towards the end of the week I also got to know my colleagues – a wonderful group of people from whom I have learnt a lot. I discovered that we do have a lot of

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
136

things in common and we share the same opinions on different subjects.
As a whole, those six days were a great experience, worth remembering.

Ana Maria Văduva

Monday, 18th of April 2016. The first day. Today is the day that we have all been waiting and prepared for. We finally have the chance to meet the poets. And here they are! I'm in Anne Stewart's team. Anne is so nice and she looks so excited to be here. Her pin that says "poetry pro" "betrays" her love for poetry. I honestly think that this week will be something that I will always remember.

Tuesday, 19th of April 2016. The second day. Everybody feels more comfortable now. I'm finally starting to understand and appreciate this project. "A clash between cultures." Working on the poems that we have chosen to translate for our dissertation paper is not something that I would normally call a hard task. It's actually quite fun! Anne is taking the time and she likes to explain things carefully and thoroughly. I'm trying to take notes as fast as I can. There is so much information to take in and time flies so fast.

Wednesday, 20th of April 2016. Poems! I'm starting to love and appreciate contemporary poetry and, who knows, I might even try it one day. I think that Anne is to blame for this feeling.

Thursday, 21st of April 2016. Anne brought us gifts! Books, of course. She knows that we love reading. I asked her and Maggie Butt to sign it for me – a small reminder that this week actually happened and that we had the opportunity to meet these wonderful people and work with them.

Saturday, 23rd of April 2016. This is the last day. We are all going to the British Council to listen to the poets reading some of their own poems. It's so interesting to hear British contemporary poetry for a change. Some of them are actually quite intimate and this glimpse into their lives makes saying goodbye even harder. One last exchange of gifts and the thought that we might see each other again one day and this amazing week is over. Thank you for everything and good luck with all your projects!

Ana Vartolomei

Monday, 18th April

On the first day of the workshop I worked with poet Peter Phillips and because it was the first day I personally felt a little bit intimidated by this clash of two generations and two different cultures and I kept worrying about what if I do grammatical mistakes, what if I say something which shouldn't be said but everything was just fine. I was happy to meet him because I had translated several of his poems into Romanian and it is a wonderful feeling to meet the poet whose work you know and translate.

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students

Diaries
139

Tuesday, 19th April

Because there were so many second-year students in Peter Phillips's team, on the second day of the workshop, I moved to poet Jeremy Page's team and it was great. Even from the beginning I felt great because Jeremy was constantly making jokes and managed to create a relaxing atmosphere asking all sorts of questions both humorous and witty regarding the poems.

Wednesday, 20th April

The third day meant four hours of constant work including a short break of fifteen minutes and we all felt a little bit tired but managed to stay alert. It was the best experience I have ever had: funny, interesting, involving team work where everyone could express their own views and practice their language skills by trying to explain the meanings they saw in the poems.

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2017

Thursday, 21st April

By the fourth day we managed to look over all ten poems which will be included in the anthology of the contemporary Romanian poets. We got already used to each other and got to know each colleague better (I am referring to the first year students) so we took photos with the poet and the rest of the fellow students. During the break we found ourselves discussing and arguing our options for the translated poems which I think was a good sign because it meant that the workshop 'woke' a critical eye in us.

Friday, 22nd April

And finally, the last day was the day of our saying goodbye. In the first two hours of the workshop some of us brought some more poems to discuss so in the first part of the day we did the thing we did all week and then, a talk about how literature should be thought in school and universities followed. The break meant lots of photos with all the teams and separately with each guest, so the time passed by very fast.

Saturday, 23rd April

We bid goodbye to the poets and wished them a safe flight on Saturday, the next day, at the British Council where our guests recited some of their own poems. I liked all the poems but Alwyn Marriage's poem and the way she recited them drew my attention. I would definitely say that she is the poet that speaks to my heart and her lines seemed to 'vibrate' to me. And somebody said when we were at the British Council: 'all's well that ends well!'

Wednesday, 27th April

I want to thank Mrs Vianu for this great opportunity because it was something truly unique: the direct contact with native speakers and poets is something that does not happen every day and we should all treasure this experience.

Izabela Vașe

Atunci când am aflat că se vor organiza o serie de ateliere de traducere, am știut că experiența va fi una interesantă. Iar atunci când ni s-a spus că persoanele care ne vor îndruma sunt un grup de poeți britanici extrem de apreciați în cercurile literare, am fost de-a dreptul încântată. Voi încerca să redau impresia pe care unele zile mi-au lăsat-o.

Ziua I, Luni, 18 Aprilie

Aceasta a fost ziua în care ne-au fost prezentate oficial persoanele „responsabile” de existența evenimentului. Am fost plăcut impresionată de modestia lor.

Ziua III, Miercuri, 20 Aprilie

Toate sfaturile pe care le-am primit au fost constructive. Mi-a plăcut foarte mult faptul că am luat cu toții parte la aceste ateliere, am fost în permanență încurajați să ne exprimăm opiniile, iar întregul proces de revizuire a traducerilor a fost unul colectiv.

Ziua V, Vineri, 22 Aprilie

Dinamica întâlnirilor a fost, în mare parte, aceeași cu cea din celelalte zile, cu excepția dialogului pe care l-am purtat cu poeții invitați, dialog prin care am încercat să înțelegem care este scopul literaturii, dacă mai este ea utilă și, dacă da, cum ar trebui aceasta predată în școli, astfel încât să-și atragă cât mai mulți adepți. O altă temă dezbătută a fost aceea a poeziei și a felului în care ar trebui aceasta scrisă, ce este mai important să evidențieze poetul în creațiile sale și cum s-ar putea face remarcant în cercurile literare un aspirant. Discuția mi s-a părut deosebit de interesantă, în special fiindcă că nu am avut de prea multe ori ocazia să particip, chiar și în calitate de spectator, la un eveniment de acest fel.

În concluzie, acest eveniment a fost, din punctul meu de vedere, unul unic, care m-a făcut să-mi schimb părerea față de poezie, de scopul acesteia și de felul în care trebuie ea interpretată și tradusă.

Alexandra Velicu

Shy Monday and Constructive Tuesday: Being the first day of the Bucharest Workshop for Literary Translation (ATLB), I believe we were all a little bit shy and nervous about this event. After the opening ceremony I met the poet designated to my team, Peter Phillips, who turned out to be very patient and thorough in his approach to literary translations. For the next two days he showed a genuine interest in our renditions of the Romanian poems and the constructive feedback he provided was always on point and highly appreciated.

Chilly Wednesday, Bright Thursday and Creative Friday: With a drop in temperatures of more than 10 Celsius degrees and a shift from sunny days to raining cats and dogs, Wednesday also brought my transition to a different team and the chance to work with Maggie Butt for the remaining days of our workshop. I can honestly say she is one of the brightest persons I have ever met, both in mind and presence, with an upbeat attitude and an unparalleled drive to find the most suitable version in order to convey both the meaning and form of the Romanian poems. On Friday she also challenged us with an exercise of *creative writing*, a journey in search of our personal heroes and villains which proved that poetry doesn't need more than a tiny spark to lit the imagination of a whole room and uncover literary gems that we never thought ourselves capable of bringing into existence.

Shakespearean Saturday: Saturday was dedicated to Shakespeare and the commemoration of 400 years since his death, with his legacy being honoured through a lively conversation on the importance of his works in nowadays society and recollections of the very first moments we heard his name or stumbled upon one of his plays, followed by Alwin Marriage, Anne Stewart, Jeremy Page, Katherine Gallagher, Maggie Butt and Peter Phillips delighting us with fragments of their personal poems which persuaded me to further explore their literary works.

Forever grateful for this wonderful experience.

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
144

Alexandra Victoria

Day 1: The opening ceremony

There was a nice opening ceremony during which we were reminded of the significance and the importance of our collaboration with the British poets. We are contributing to making Romanian poetry and culture accessible to English speakers all around the world, courtesy of Contemporary Literature Press, and if that's not amazing then I don't know what is.

Day 2: A translator's job

We quickly got used to working together as a group, brainstorming ideas, and finding good rhymes. Today we worked with the poets for only two hours but managed to go over a few rather difficult poems. We're struggling a little with rhyming and ellipsis, trying to make the translated poems seem natural in English, not forced.

Day 3: Diversity

I was talking with some of my colleagues about their groups and the British poets they were working with. I discovered that we were all curious about the other groups and I thought that it would have been great to have the opportunity to take turns working with each of the six poets. They have different backgrounds and experience and I am sure we have a lot to learn from every single one of them.

Day 4: Meaning

Today we argued about the meaning of some lines in a poem. Alwyn Marriage, the poet in our group, couldn't help at all, as she didn't understand Romanian. I know the poems were already discussed with Romanian professors, but we discovered another possible meaning for those lines, which in my opinion made more sense. However the 2nd year student who translated the poem chose to stick to her original understanding. I still don't agree with her choice.

Day 5: *Creative writing*

Alwyn Marriage brought us some of her books, signed them, and made us promise we would read them. We talked about reading and writing poetry and about

why this is not a common activity among the Romanian youth nowadays. We also had an interesting workshop on writing poetry and we did this exercise in which we had to think of a villain and write some lines about him/her using metaphors. In the beginning I thought the exercise would be challenging and the results not worthy of praise but in the end it turned out to be quite amusing. Here are a few lines I came up with, inspired by DC Comics' Joker:

A lighthouse with no light,
The aim of no one.
The echo of a laughter
In thunderous applause.

Day 6: Conclusions

Today there was a sort of closing ceremony at the British Council. It was also the 400th anniversary of William Shakespeare's death. The poets talked about Shakespeare's influence on their work and then each of them read three or four of their own poems. It was really emotional, hearing them talk about what they write and why they write. Alwyn Marriage told us again that we should always carry a notebook with us (as she does) because you never know when inspiration strikes. So now I do.

Andreea Voicu

Luni

Obişnuită fiind să dorm până târziu
greu mi-a fost să mă trezesc devreme.
Am trecut prin tabieturile de dimineaţă,
m-am pregătit, am plecat
şi am ajuns într-un final la locul dat.
N-am întârziat prea tare, cum fac de obicei.
Mă gândeam că voi fi prea obosită ca să fiu atentă
dar m-am înşelat.
Anne era foarte prietenoasă
aşa că m-am relaxat.
A fost minunat.
La un moment dat
m-a întrebat: „What kind of accent is that?”
Am râs şi am zis că: „I don't know”.
Ziua a mers înainte
aproape am reuşit să corectăm o poezie de fiecare,
grupa a fost puţin cam mare...

Martî

Tot nu m-am obişnuit cu programul
E prea devreme când eu m-am trezit la prânz tot anul.
Din nou tabieturi, mâncare, plecare
Plecarea ce-i drept
s-a produs cam încet.
Am ajuns în sfârşit;
la 10:15.
Pe Oana am ratat-o
Eram la Ana.
A durat ceva la ea,
poezii lungi şi complicate

dar am mers mai departe.
Azi e zi scurtă, la 12 s-a terminat
din păcate.
La mine nu s-a ajuns,
Deși aş fi vrut
dar ce era de făcut.

Miercuri

Povestea se reia
mă trezesc dimineața.
Fac ce fac și plec târziu
și din nou întârzii,
doar sunt eu.
Trecuseră de o poezie,
Erau la Alice.
Mai erau două poezii până la mine

și mi-am zis „ce bine!”

Am făcut poezia *The Bloody Valley*,
preferata mea.

Anne a zis: „Now I see why this is your favourite,
it's so intimate and it shows vulnerability.”

și mi-am spus în sinea mea:

„she gets me”.

Joi

Încep să mă obișnuiesc
devreme să mă trezesc.

Da, și azi am întârziat
dar mai puțin,
și din fericire nimic nu am ratat,
căci și Anne a întârziat.

Azi a fost mai specială
căci ea cadouri ne-a dat:

cărți pentru fiecare
pe care le-a și semnat.

Poezia mea e tot cu sânge
și pe colegi nu i-a încântat;
ei o voiau pe cea cu numere
dar mie nu mi-a păsat.

Vineri

Azi e ultima zi

Păcat că timpul a trecut așa repede.

Aș fi vrut să nu se mai termine.

De-aș fi avut un job așa
să traduc și să corectez poezii toată ziua...

În ziua de azi din păcate arta nu mai e „ceva”.

Am ajuns la poezia mea
am făcut jumătate din ea;
ne-am contrazis

eu cu colegile:
pentru „călugăriță” ele
ziceau „mantiss” și eu „nun”.
Le-am explicat de ce nu-i „mantiss”
și Anne mi-a dat dreptate.
Atunci ne-am oprit
căci pauza a sosit.
Spre final Anne a venit
și m-a felicitat
că nu m-am lăsat.
Mi-a spus că sunt „feisty”
și că i-a plăcut că „I stucked to my guns
and I didn't take mantisses for nuns”.
Ce mi-a spus m-a încântat,
căci o poetă spiritul mi-a apreciat.

n. 13 septembrie 1991, Roșiori de Vede, jud.
Teleorman

Bogdan Voiculescu

Poesy

We gathered in the halls where men
weave culture with their spirits bright,
where men pledge nature and their sight,
with which they gaze into the heart of man
that lights like flames throughout the world.

We met within, on hallowed ground,
both young and old, both those who tend,
and those who wear the crown
with Poesy's sceptre ordained,
to light the flames upon her pyre.

All gathered round, we lent our ears
as one above us rose and spake.
With wisdom's grace the gathering addressed
and welcomed one and all, both large and small,
all champions serving bold the patron Verse.

From far away, from distant isles,
Good Friends, and well revered,
had come to grace us with their Gift.

Thus set the sun on Day, the First.

The Second Day with weather fair entreated all
to meet once more and set to ply their craft
with pens in hand, on printed Letters poised.
The words laid out bespoke a spirit old,
an ancient Breath that treads the Earth from ancient times.
Our task: to give it shapely form.

On Day, the Third, the tempest came
to bar our path to art's long sought-for shore.
The heavens burst and poured their might
our fiery hearts to quell.
In vain it rumbled overhead,
for deep beneath the marbled coves,
we stead'ly rumbled on,
the creative light will not be quenched.

The Fourth sun grimly rose upon a darker state.
Detained was I, could not attend.
No words were writ, nor spirit lit,
I mourned and shook, my teeth I grit.
No tale to the occasion fit.

Revived was I on Day, the Fifth!
(the crowning jewel of the event)
Our toils were done, our Art complete.
We gathered round and joined a feast
and raised our cups, for, too, the least
of verses boldly rose
to touch the dome of heaven up on high.

And so it came, the final day,
on which in long years past a man-divine
had softly left our piteous Earth,
whose skill in verse and gift of line
had gifted both our hearts and minds,
the hearts and minds of all the World.

Today it was we said good-bye,
and heartily wished fare-well to our enchanting hosts.
For six enchanting days we stood tall at their side

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
153

and thought, and felt, and finally learnt
to love and cherish in our souls
the airy beauty of that gift divine,
that in our hearts as well was now well writ
in cursive lines and faintly glowing mist,
the name of Poesy.

Annex 1

Maggie Butt

Dear Lidia,

On the last day I asked 'my' students to note what they thought they had learned this week.

I have typed these up into my notes for the week (cutting out the personal comments about me!).

But I thought you might like to see them in full.

I will send you my notes as soon as I get home.

The students also said they'll send me the poems they wrote in the *creative writing* workshop, so I'll forward those to you as well.

It has been an amazing week – richly rewarding. I thank you very much for this marvelous opportunity.

With love,

Maggie

Student 1

This week has been the best cultural experience so far! Thank you, Maggie Butt, for making this possible! The atmosphere was amazing, I think we all felt eager to participate and impress our poet. I hope we did it! I know I won't forget all the teachings, all the specific details that I've earned to look at. I am grateful for every contribution that led to a flawless form and thought!

Student 2

It was a wonderful week with a magnificent person, Maggie Butt. I've learned a lot during this week: I enriched my vocabulary with new words, my love for poetry increased because I saw the passion and the talent you put in your work; I also discovered that team working has many advantages: the more brains work together the more great results you have.

Student 3

I think this week has taught me to be more open towards poetry and less judgmental. I believe that next time I will have the chance to translate a poem I will be able to see it with other eyes, another perspective. I also believe this week has brought me closer to my colleagues. Working elbow to elbow with someone brings you closer to them in the end.

Student 4

What has this week taught me?

That everyone holds a hidden treasure inside their minds, and it takes an enlightened teacher to bring it out to the surface.

Student 5

Firstly, I want to say that this 'British week' has been the most exciting week since I started this M.A. because I had the chance to meet and talk to such a warm and lovely person.

Secondly, I want to thank you for the courage you gave me. It may be that you wanted to 'hear' something else from me but to me courage is a big deal, courage is a 'must-have' if we are to speak in fashion terms. You must have the courage to express yourself through poetry, the courage to let yourself feel what poetry wants you to feel, to speak up for yourself.

Student 6

This week was a good experience that made me once again realize that working in a group and creating a bond within the members of that group is actually the only way to create a solid and proactive society and it also helps one to bring forth his/her true potential in a healthy environment.

It also gave me more confidence to speak out and try to ignore the effects of bad criticism.

And finally the overall impression of this lovely week exceeded my expectations.

Student 7

- I think this whole week was amazing. We had a chance to improve our vocabulary and spoken English, we had a glimpse into the way in which poetry works.
- After all the discussions we had about translation options I have a better understanding of contemporary poetry and of the poems I have worked on and I think this will definitely improve my future translations.
- I enjoyed your reading of your poems and the background information that you gave us and I'm also impressed by the powerful images you create even in your shorter poems.
- I think it was an enriching workshop, on every level!

Student 8

I enjoyed very much these three days with you and thank you very much for having me and helping me develop my abilities in translating poetry. I didn't expect you to be so cheerful and ready to help us that much. In the morning you were always smiling and giving us the most positive energy.

Student 9

This workshop was the most interesting experience I've had so far. Not only did I learn that poetry wasn't something impossible for me but I also discovered that I am able to use my own mind, to form my own opinions, which is to think for myself. I thought I didn't like poetry before. Thank you, thank you so much!

Student 10

The first time since I attended this M.A. programme that feels like the real deal. I feel like this is a very constructive course that has helped me for sure.

I respect all of you for taking your time to help other students, like us. I am also very thankful and it was a great pleasure.

PS What I have learned in general, is that you don't have to use too many prepositions in English to make the language flow smoothly.

Student 11

This experience was something very new to me. I learned so much about poetry and how difficult is to translate a poem from Romanian to English but in the same

time it is wonderful to know that I met my first British teacher that is a brilliant person.

Student 12

I got to see how foreign professors work with their students and how one of their classes goes on. It was a wonderful experience. Too bad Maggie Butt can't be one of our professors.

Annex 2

Atelierele de Traducere Literară București, 18-23 aprilie 2016
Literary Translation Workshops, Bucharest, 18-23 April 2016

Sâmbăta 23 aprilie 2016 s-au încheiat Atelierele desfășurate la sediul Institutului Cultural Român cu șase poeți britanici și 80 de masteranzi ai Masteratului pentru Traducerea Textului Literar Contemporan al Universității București. Rezultatul acestor ateliere este o Antologie de Poezie Contemporană Românească, pe care o va publica în curând editura online a UB, *Contemporary Literature Press*.

Ideea acestor ateliere îi aparține Directorului MTTLC, Lidia Vianu. De organizarea lui s-au aocapat: Echipa Headsome Communication, Universitatea București, Institutul Cultural Român, Uniunea Scriitorilor din România și Muzeul Național al Literaturii Române. Atelierele sunt parte din programa de studiu a MTTLC, care traduce atât literatură română în limba engleză, cât și literatură engleză în limba română. Anul acesta, subiectul a fost poezia.

În prima zi, s-a lansat cartea săptămânii româno-britanice, *MTTLC – Ten Years Old!* (<http://editura.mttlc.ro/mttlc-10-years-old.html>), care marchează

Saturday 23 April 2016 was the last day of the workshops that were hosted in the building of the Romanian Cultural Institute. Six English poets and 80 graduate students attending the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text of the University of Bucharest took part. The workshops have resulted in an Anthology of Contemporary Romanian Poetry, soon to be published by *Contemporary Literature Press*, the online publishing house of the University of Bucharest.

The idea of the workshops came from Lidia Vianu, Director of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text. They were organized by Headsome Communication, the University of Bucharest, the Romanian Cultural Institute, the Romanian Writers' Union, and the National Museum of Romanian Literature. These workshops are part of the curriculum of Lidia Vianu's graduate students, who translate both Romanian literature into English and English literature into Romanian. The topic was poetry this year.

On the first day of this English-Romanian week, *MTTLC – Ten Years Old!* (<http://editura.mttlc.ro/mttlc-10-years-old.html>) was launched. The volume celebrates ten years since the MA

faptul că anul acesta programul masteral de traducere literară de la Universitatea București a ajuns la cea de-a zecea promoție. A avut loc deschiderea oficială, la sediul ICR, în prezența următorilor: Liviu Papadima, Prorector al Universității București; Bogdan Popescu, director, Centrul Național al Cărții – ICR; Duncan Mothersill, Director English Language Services, British Council; Daniel Cristea-Enache, critic român, Director de Imagine al Uniunii Scriitorilor din România; Horia Gârbea, Directorul Filialei București de Poezie a USR; Octavian Roske, Directorul Departamentului de Limba și Literatura Engleză al Universității din București; Lidia Vianu, Directorul Masteratului pentru Traducerea Textului Literar Contemporan și al *Contemporary Literature Press*; Anne Stewart, poetă britanică și agentă literară a grupului **Poetry PF**, <http://www.poetrypf.co.uk/>; Ioana Ieronim, poetă invitată; Mircea Dinescu.

„Ideea acestor Ateliere de Traducere s-a născut cu 10 ani în urmă, atunci când am înființat MTTLC. De atunci încoace am

programme known as MTTLC began to function. The workshops opened officially, in the presence of: Liviu Papadima, Vice-Rector of the University of Bucharest; Bogdan Popescu, Director of the National Book Centre of the Romanian Cultural Institute; Duncan Mothersill Director English Language Services, British Council; Daniel Cristea-Enache, Romanian literary critic, Image Director of the Romanian Writers' Union; Horia Gârbea, Director of the Bucharest Poetry Division of the Writers' Union; Octavian Roske, Head of the English Department of the University of Bucharest; Lidia Vianu, Director of MTTLC and of *Contemporary Literature Press*; Anne Stewart, English poet and literary agent of **Poetry PF**, <http://www.poetrypf.co.uk/>; Ioana Ieronim, and Mircea Dinescu, Romanian poets.

“I imagined these workshops ten years ago: somehow this was the reason why I started the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary

colaborat cu agenta literară Anne Stewart și grupul ei de 400 de poeți, pe care masteranzii i-au tradus și i-au publicat în numeroase reviste naționale. Proiectul se bazează pe convingerea mea că traducerea este un instrument esențial de lucru pentru toți cei care studiază limba și literatura engleză. Acesta este și motivul pentru care Profesorul C. George Sandulescu – Executive Advisor – a denumit Editura *Contemporary Literature Press*, înființată inițial tot dintr-o necesitate a MTTLC, „Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură”. Atelierele de Traducere Literară București 2016 deschid, sper eu, un șir lung de întâlniri de lucru ale masteranzilor, traducătorilor și cititorilor români cu autorii care scriu în limba lui Shakespeare.” **Lidia Vianu.**

În seara aceleiași zile, Ambasadorul Marii Britanii la București a invitat la un cocktail la amabasadă toți poeții participanți și pe organizatorii atelierelor.

În fiecare zi, de luni până vineri, de la ora 10 la ora 14, s-au desfășurat ateliere, în echipe de câte 12 masteranzi, conduse de un poet englez. Atelierele s-au încheiat vineri cu o masă rotundă de două

Text. That was also the moment when my collaboration with Anne Stewart and her group of 400 English poets began. My graduate students translated these poets, and I have sent their translations for publication to numerous national magazines. This project relies on my belief that translation is an essential method in teaching the English language and literature. For the same reason, when we also founded a publishing house that was meant to broaden the area of MTTLC, Professor C. George Sandulescu – Executive Advisor – added to *Contemporary Literature Press* the subtitle „the publishing house for the study of the English language through literature.” These Literary Translation Workshops are the first of what I hope will be a long series of yearly events, during which MTTLC students will work together with English writers.” **Lidia Vianu.**

On the evening of the first day, His Excellency Mr Paul Brummel, Ambassador of the UK in Bucharest, invited the poets and the organizers for a cocktail at his residence.

The workshops took place from Monday till Friday, for four hours every morning. Each poet worked with a team of 12 graduates. The translation sessions ended on Friday, with a two-hour debate concerning translation and the teaching of

ore pe tema traducerii ca metodă de predare a literaturii, la care au participat poeții, masteranzii, Lidia Vianu, Ioana Ieronim, Ariadna Ponta (ICR), Eliana Ionoaia și Violeta Baroană.

Sâmbătă 23 aprilie, Biblioteca Consiliului Britanic a invitat poeții englezi să citească din versurile lor. S-a lansat cu această ocazie volumul bilingv *Șase poeți britanici*, în traducerea Ioanei Ieronim, publicat de Editura Integral. Acest volum va fi urmat în luna mai de o culegere mai amplă de poeme aparținând poeților britanici, o selecție de poeme românești traduse la ateliere, impresii ale poeților și ale masteranzilor.

În aceeași zi, împreună cu cea de-a zecea aniversare a MTTLC, sărbătorită prin inaugurarea seriei anuale de Ateliere de Traducere Literară București, s-a lansat și proiectul editurii *Contemporary Literature Press* de publicare bilingvă a 30 de volume de piese de teatru scrise de William Shakespeare, care includ traduceri vechi din opera lui Shakespeare în România.

MTTLC mulțumește pe această cale echipei Headsome—

literature, attended by all the graduates, the six English poets, Lidia Vianu, Ioana Ieronim, Ariadna Ponta (ICR), Eliana Ionoaia, and Violeta Baroană.

On Saturday 23 April, the library of the British Council invited the English poets to read from their verse. On that occasion, the book *Six English Poets*, translated by Ioana Ieronim and published as parallel texts by Editura Integral, was launched and autographed. That book will be followed by another volume, containing the proceedings of the workshops, more verse by the English poets, reactions of the poets and students to this first-time translating event.

On the same occasion, *Contemporary Literature Press* announced the beginning of a 30-volume bilingual publication: Shakespeare's plays in English, and in Romanian translations dating as far back as the 1850's. MTTLC celebrates its 10-year anniversary with this project meant to keep it in close contact with the British Council.

MTTLC expresses here gratitude for the support of all the institutions that have

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students

Diaries
164

Oana Boca Stănescu și Ioana Gruenwald —, Universității București, Institutului Cultural Român, Consiliului Britanic, Muzeului Național al Literaturii Române, Uniunii Scriitorilor din România și Editurii Integral pentru sprijinul acordat.

made the Literary Translation Workshops of 2016 possible: Headsome Communication (Oana Boca Stănescu and Ioana Gruenwald), the University of Bucharest, the Romanian Cultural Institute, the British Council, the National Museum of Romanian Literature, the Romanian Writers' Union, and Editura Integral.

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2017

Annex 3

Lidia Vianu

**2016: MTTLC împlinește
zece ani!**

**2016: MTTLC is
ten years old!**

Ideea Atelierelor s-a clădit pe legăturile mele cu poezii englezi, care au început din 1990, când am putut în sfârșit preda literatura contemporană britanică. Am intervievat pe mulți dintre ei, am publicat eu însămi traduceri din poezia lor. La scurt timp după aceea, am început să colaborez cu ei la traduceri din literatura română în limba engleză, pentru editura *Contemporary Literature Press*.

Legăturile mele cu scriitorii români și englezi s-au împletit, și a rezultat un mecanism de traducere interesant și eficient. Așa a început de fapt Masteratul pentru Traducerea Textului Literar Contemporan. Poezii englezi au stilizat traduceri din ce în ce mai numeroase ale masteranzilor MTTLC. Traduceri din operele poezilor britanici au fost, și încă sunt, publicate în revistele românești, și sunt înregistrate de către masteranzi pentru emisiunea poetului Dan Verona de la Radio România Cultural. MTTLC a început în anul 2006: el împlinește anul acesta 10 ani...

În cadrul acestui program foarte aplicat, care a mers întotdeauna în direcția în care merge și Institutul Cultural Român, și anume aceea a traducerilor de calitate din literatura română în limba engleză, am introdus activitatea la editură ca materie de studiu. Așa a început *Contemporary*

In 1990, teaching contemporary British literature became possible at the University of Bucharest. When I was a student, in the late 1960's, the last poet in our bibliography, chronologically speaking, was T.S. Eliot...

After the fall of communism and the advent of the Internet, I came to know contemporary English poets. I interviewed them, I translated them. Soon after that, I also worked with them on translations from Romanian literature into English, which were published, among others, by *Contemporary Literature Press*.

My connections with both English and Romanian writers have turned into an interesting and quite efficient translation mechanism. That mechanism was the starting point of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text. On the one hand, the English poets brush up our graduate students' translations from Romanian literature into English. On the other hand, MTTLC graduate students translate the English poets into Romanian, and publish the texts in Romanian magazines. These Romanian translations are also broadcast by the poet Dan Verona, at "Radio Romania Cultural".

MTTLC was born in 2006: the tenth

Literature Press, editura online pentru studiul limbii engleze prin literatură, înființată de mine împreună cu Profesorul C. George Sandulescu, și patronată de Universitatea București, Institutul Cultural Român și British Council.

Atelierele de Traducere Literară București sunt etapa următoare: ele asigură calitatea produsului finit. Scopul lor este, din nou, scopul ICR: traducerile din literatura română în limba engleză sunt mai bune atunci când ele sunt rezultatul unei colaborări cu un scriitor englez.

Este pentru prima oară că un program masteral pentru traducători literari, atât de numeros (aproape 100 masteranzi anual), participă în totalitate la ateliere de lucru cu scriitori de limbă engleză. La această primă ediție a Ateliereilor colaborăm cu șase poeți din grupul agentei literare britanice Anne Stewart. De organizarea și finanțarea atelierelor s-au ocupat echipa Headsome Communications—alcătuită din Oana Boca Stănescu și Ioana Grünwald—, Universitatea București și Ariadna Ponta, din partea Institutului Cultural Român.

Suntem probabil singurul masterat de traducere literară din Europa atât de numeros (majoritatea s-au orientat spre mult mai bănoasa traducere specializată), și suntem, în egală măsură, un masterat de succes al Universității București. Este

series of graduates are here with us, in 2016.

Our direction coincides with that of the Romanian Cultural Institute: translations of Romanian literature into English must sound natural to English readers. Bearing that idea in mind, it has become mandatory for our students to work as interns at *Contemporary Literature Press*—the publishing house that I founded together with Professor C. George Sandulescu, and which focuses on “the study of the English language through literature”. CLP is affiliated with the University of Bucharest. It is also supported by the British Council and the Romanian Cultural Institute.

This year's Literary Translation Workshops bring MTTLC and CLP together: they are concerned with the quality of our graduates' translations into English. The same as the Romanian Cultural Institute, our MA Programme believes that a good English version needs the eye of a native writer.

It is for the first time that such a numerous graduate programme—almost 100 students every year—organizes workshops with native English writers for all the students to attend. We are working this year with six poets from the larger group of the literary agent Anne Stewart. The workshops are organized by Headsome Communication—Oana Boca

firesc să ne preocupăm de calitatea traducerilor realizate în cadrul acestui program, pentru că masteranzii de azi sunt traducătorii literaturii de mâine...

București, 18 aprilie 2016

Stănescu and Ioana Gruenwald—, Bucharest University, and Ariadna Ponta, who represents the Romanian Cultural Institute.

Ours seems to be the only MA Programme for literary translation in Europe that has so many students: in most other countries, students choose specialized translation over literary, in hopes of being able to make a living from it. MTTLC is a successful programme of the University of Bucharest. It is only natural, then, to focus on the quality our graduate students' translations: after all, the fate of Romanian literature in Europe is in their hands...

Bucharest, 18 April 2016

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
169

Organizatori:

INSTITUTUL
CULTURAL
ROMÂN

HEADSOME
COMMUNICATION

Parteneri:

BRITISH
COUNCIL

USR

Conservatorul
Litterar de Paris

MTTLC
Masterat pentru Traducerea
Textului Literar Contemporan

Parteneri media:

Stirile
TVR

ZIARUL
METROPOLIS

SENSEBUNE

bookaholic.ro

OBSERVATOR
CULTURAL

BOOK
HUB

FILME-CĂRȚI.RO
Recenzii despre filme și cărți

Suplimentul
CULTURA

ceasca de cultură

bookblog.ro

rfi
ROMÂNIA

 EDITURA INTEGRAL
jocul cunoașterii

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Annex 4
Oana Boca Stănescu
Press Release ATLB

6 poeți britanici stilizează traduceri din poezia română contemporană la București

- O inițiativă unică: poezie română contemporană, tradusă în limba engleză de echipe internaționale, formate din poeți britanici și masteranzi ai Universității din București.

- Atelierele de Traducere Literară București (ATLB): 18-22 aprilie, la sediul Institutului Cultural Român din Alea Alexandru.

- Pe lista poezilor români ale căror versuri vor fi traduse în limba engleză se află nume precum: Ana Blandiana, Nora Iuga, Angela Marinescu, Emil Brumaru, Mircea Cărtărescu, Robert Șerban sau Radu Vancu.

- După cele 5 zile de ATLB, pe 23 aprilie, de la ora 16.00, la Biblioteca British

Council, va avea loc un eveniment deschis publicului larg, cu cei 6 poeți britanici, în cadrul programului „Shakespeare Lives”, prilejuit de comemorarea celor 400 de ani de la moartea lui William Shakespeare

Săptămâna viitoare, începând de luni, 18 aprilie, până vineri, 22 aprilie, șase poeți britanici contemporani vin la București, pentru a stiliza traduceri din poezia română semnate de studenții Masteratului pentru Traducerea Textului Literar Contemporan (MTTLC) din cadrul Universității din București.

Timp de 5 zile, în cadrul unor ateliere care se vor desfășura la sediul Institutului Cultural Român din Alea Alexandru 38, textele traduse de către masteranzii MTTLC, într-o formă brută, vor fi stilizate de către cei șase poeți britanici. Textele finale ale acestor echipe mixte româno-britanice vor fi publicate într-o antologie bilingvă de

poezie română contemporană, în limbile română și engleză.

Deschiderea Atelierelor de Traducere Literară va avea loc luni, 18 aprilie, de la ora 10.00, în prezența: Domnului Duncan Mothersill – Director English Language Services în cadrul British Council, Conf. Dr. Octavian Roske – Directorul Departamentului de limba și literatura engleză, Universitatea București, Prof. Dr. Lidia Vianu – Directorul MTTLC și al editurii *Contemporary Literature Press*.

„Idea acestor Ateliere de Traducere s-a născut cu 10 ani în urmă, atunci când am înființat MTTLC. De atunci încoace am colaborat cu agenta literară Anne Stewart și grupul ei de 400 de poeți, pe care masteranzii i-au tradus și i-au publicat în numeroase reviste naționale. Proiectul se bazează pe convingerea mea că atât poezia cât și traducerea ei sunt unelte de lucru necesare pentru toți cei care studiază limba engleză. Acesta este și motivul pentru care editura *Contemporary Literature Press*, pe care am înființat-o inițial tot dintr-o necesitate a MTTLC, se numește „Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură”. Atelierele de Traducere Literară București 2016 deschid, sper eu, un șir lung de întâlniri de lucru ale masteranzilor, traducătorilor și cititorilor români cu autorii care scriu în limba lui Shakespeare.” **Lidia Vianu.**

Proiectul „Ateliere de Traducere Literară la București” reprezintă o inițiativă din care au de câștigat atât traducătorii, cât și literatura română, care are șansa de a pătrunde pe piața de carte britanică, una dintre cele mai greu de cucerit de către un autor aparținând zonei Europei Centrale și de Sud-Est.

Inițiativa „Atelierelor de Traducere Literară (ATLB)” îi aparține Lidiei Vianu, director al MTTLC din cadrul Facultății de Limbi și Literaturi Străine a Universității din București. Încă de la înființare, MTTLC s-a dovedit a fi un centru de excelență: atât activitatea editurii *Contemporary Literature Press*, cât și a Centrului de Cercetare pentru Traducerea și Interpretarea Textului Contemporan fac dovada unui înalt profesionalism al celor implicați.

Pe lista poezilor români ale căror versuri vor fi traduse în limba engleză se află nume precum: Ana Blandiana, Nora Iuga, Angela Marinescu, Emil Brumaru, Nicolae Prelipceanu, Mircea Cărtărescu, Adrian Popescu, Robert Șerban sau Radu Vancu.

Cei șase poeți britanici care participă la ATLB sunt:

- **Anne Stewart** – foarte activă în plan social, este autoarea mai multor volume de

poezie; de asemenea, s-a implicat în numeroase proiecte literare, a înființat platforme online dedicate scriitorilor, a coordonat antologii de lirică.

- **Jeremy Page**—recent nominalizat pentru BBC National Short Story Award, prozator, poet și dramaturg. Are la activ o prestigioasă carieră de jurnalist și scenarist de film și televiziune.
- **Alwyn Marriage**—profesoară de filosofie, directoarea Editurii Oversteps Books, cunoscuta poetă, susține frecvent conferințe la universități și festivaluri de literatură.
- **Katherine Gallagher**—cunoscută poetă de origine australiană, stabilită din anii '70 la Londra și autoare a peste șapte volume de poezie, invitată la numeroase festivaluri și concursuri de poezie.
- **Maggie Butt** predă scriere creativă la Middlesex University din Londra și are la activ atât o carieră de jurnalist BBC, cât și una de autoare de succes: proză, eseuri, și mai ales poezie.
- **Peter Phillips**—cunoscut poet londonez, autor a cinci volume de poezie.

După cele cinci zile de ATLB, pe 23 aprilie, de la ora 16.00, la Biblioteca British Council va avea loc un eveniment deschis publicului larg, cu cei șase poeți britanici, în cadrul proiectului „Shakespeare Lives”, prilejuit de comemorarea celor 400 de ani de la moartea lui William Shakespeare.

Organizatori: Universitatea din București, Institutul Cultural Român, Muzeul Național al Literaturii Române, Asociația Headsome Communication

Parteneri: British Council București, Facultatea de Limbi și Literaturi străine—Departamentul de Limba și Literatura Engleză, Editura *Contemporary Literature Press*, Masteratul pentru Traducerea Textului Literar Contemporan (MTTLC), Centrul de Cercetare pentru Traducerea și Interpretarea Textului Contemporan (CTITC), Centrul Național al Cărții, Uniunea Scriitorilor din România

Parteneri media: Știrile TVR, Observator cultural, România literară, Suplimentul de cultură, LiterNet, Ziarul Metropolis, Bookaholic, Semne bune, Agenția de Carte.

Asociația Headsome Communication

Annex 5

Schedule

MTTLC 2006-2016
 Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
 Diaries
 175

British-Romanian Week Schedule, Bucharest, 18-24 April 2016

Sunday 17 April, 20:05h	Arrival at Otopeni Airport	<p>After claiming their luggage, the poets will be picked up by Mrs Liana Grama (English teacher, headmistress, and MTTLC graduate student): she will have a sign with "British Poets" on it.</p> <p>AIRPORT TIPS: At the airport, the guests are to exchange a maximum of 20 euros, since the exchange rate is bad. They can exchange later on, at any bank in town.</p> <p>Hotels (breakfast included): Hotel Unique, Str. Caderea Bastiliei nr. 35 (Piața Romană) Tel.: +4021 319.45.91; +4021 311.81.96; +4072 467.88.49 Jeremy Page, Peter Phillips Hotel Golden Tulip, Calea Victoriei 166, Tel. : +4021 212 5558 Maggie Butt, Katherine Gallagher, Alwyn Marriage, Anne Stewart</p>
Monday 18 April		<p>Breakfast at the hotel</p> <p>09:15 A graduate student (Mihaela Grigore – Hotel Unique, and Andrei Bîrsan – Hotel Golden Tulip) will wait for the poets in the lobby, and will walk them to the <u>Romanian Cultural Institute, Aleea Alexandru, nr. 38.</u></p> <p>10:00 Opening ceremony of the Bucharest Workshop for Literary Translation (ATLB), in the presence of: Mr Radu Boroianu, Director of the Romanian Cultural Institute Mr Duncan Mothersill, Director English Language Services, British Council Daniel Cristea-Enache, Romanian critic, Romanian Writers' Union (PR Director) Horia Gârbea, Romanian Writers' Union (Poetry – Bucharest) Prof. Octavian Roske, Head of the English Department of Bucharest University Prof. Lidia Vianu, Director of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Text (MTTLC) and of Contemporary Literature Press (CLP) Anne Stewart, British poet and literary agent of Poetry PF, http://www.poetrypf.co.uk/ Mircea Dinescu, Romanian poet</p> <p>11-14h Workshop 6 teams: each including one British poet and 12 graduate MTTLC students</p> <p>15:00h Dinner at <u>Casa Universitarilor, str Dionisie Lupu nr 46</u></p> <p>18:30 – 20:30 Cocktail reception at <u>the British Ambassador's Residence, His Excellency Mr Paul Brummell</u> <u>str Armindenului nr. 12</u> In the presence of the Rector of the University of Bucharest – Prof. Mircea Dumitru, Mr Radu Boroianu, Prof. Octavian Roske, Prof. Lidia Vianu</p> <p>21:00 Supper: Casa Universitarilor</p>

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
176

Tuesday 19 April		Breakfast 10-14h: Workshop, Aleea Alexandru 15: Dinner at casa Universitarilor 19:00 Romanian special supper and music at <u>Mircea Dinescu's restaurant, "Lacrimi și Sfinți", str. Șepcari</u> (behind Hanul lui Manuc)
Wednesday 20 April		Breakfast 10-14h: Workshop, Aleea Alexandru 15: Dinner at casa Universitarilor 19:00: Supper at Casa Universitarilor
Thursday 21 April		Breakfast 10-14h: Workshop, Aleea Alexandru 15: Dinner at casa Universitarilor 19:00: Supper at Casa Universitarilor
Friday 22 April		Breakfast 10-14h: Workshop, Aleea Alexandru 15: Dinner at casa Universitarilor 19:00: Supper at Casa Universitarilor
Saturday 23 April	16-18h 19:00	15: Dinner at casa Universitarilor The poets are invited to read their verse at the <u>Library of the British Council, Calea Dorobanților 14</u> Supper at Casa Universitarilor
Sunday 24 April	17:10	Departure from Otopeni Airport. Ask the hotel receptionist to order cabs. British Airways BA 887, Bucharest [OTP] (Henri Coanda), to Heathrow [LHR], Terminal 5. Be at the airport 2 hours in advance of departure. Departure 17:10, arrival 18:45.

On Wednesday, Thursday, Friday afternoon, and Saturday and Sunday morning, graduate students will volunteer to guide the poets who want to see more of the town.

Annex 6

The Poets and Their Teams

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students

Diaries
178

Maggie Butt

Agafiței C. Ioana
Avram G. Teodora
Călinescu Amalia
Constantin I. Dorina
Dinulescu D. I. Ilinca
Podoiu V. Valentina
Popișter T. Cristina
Prandea C. Andreea
Purcărin D. S. Diana
Radawi I. David
Deacu Alina-Alexandra
Diaconu Oana
Simion Eduard-Adrian
Ștefan Alexandra-Maria

Katherine Gallagher

Dobre D. Alina
Dumitru I. Ioana
Enache E. Iulia Elena
Farmazon V. Mihai
Florescu A. Andreea
Radu C. Amalia
Radu V. Mircea
Răpițaru C. Ramona
Rizoiu C.A. Maria
Savu T. Bogdan
Dobrea Andrada-Cristina
Dodu Iulia-Ruxandra
Tănase Andrei
Toma Aureliana

Alwyn Marriage

Focșăneanu Gabriela
Fulgescu G. Mihai
Ghercă I. Elena

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students

Diaries
179

Grigore N. Mihaela
Țărucă S. Nadina
Tașcău (Giurea) Iulia
Toader D. Luoana
Tonca M. Alexandru
Tutunea Constanța
Drăgoi Ioana-Alexandra
Hîncu Raluca-Daniela
Țone Ana-Maria
Ursu Georgiana-Roxana

Jeremy Page

Grigorescu I.A. Ioana
Guțu Gh. Roxana
Ilie A. Mihaela
Iorga N. Elena
Mărculescu V. Emilia
Victoria Alexandra
Voiculescu Bogdan
Zamfir Laura
Caia Antonia-Alina
Chira Manuela-Cristina
Marinescu Nicolae
Podaru Gina
Văduva Ana-Maria
Vartolomei Ana

Peter Phillips

Matei C. Denisa
Mihai N. Irina
Mingiuc Andrada
Moise I. Adriana
Mustăță E. Lucia
Bîrsan Andrei-Radu
Brănici Denisa
Bucur Adrian

Lidia Vianu's Students

Diaries

180

Buşă Elena-Raluca
Buzatu-Bogdan Silviu
Poenaru Ioana
Rai Daniela-Alexandra
Vaşe Izabela-Elvira
Velicu Alexandra-Roxana

Anne Stewart

Neagu D. Laura
Nechifor S. Tatiana
Negoiţă E. Roxana
Păun Gh. Georgiana
Petcu Ciubuc
Albu Ana-Maria
Bănucu Mădălina-Ioana
Benea Raluca-Ioana
Beratlief Ira-Maria
Berescu Laura-Alice
Romete Anca
Săbău Ioana
Voicu Andreea-Cătălina

Annex 7

Literary Translation As a Method of Teaching Literature Final round table

Lidia Vianu:

The topic of this discussion between the six English poets and MTTLC students is: "How should we teach literature in schools, in universities and afterwards?" I am only going to say a few words, give a few directions. Then, the poets, who are native English speakers and teachers of English and people who have studied and read English, can give you their opinion and you can tell them about your experience as students, you can describe how you have been taught literature. I am going to call 'translation' a method of teaching literature. Is it or not? It is up to you to decide, I am just asking the questions, you give the answers.

I will start in the same way I started this workshop. I will use Ezra Pound's words: "Literature is news that stays news" and: "Literature is language packed with meaning to the utmost possible degree." What got me started was the word 'meaning', which Peter Philips was the first to bring up in a very simple way – meaning is very important. To begin with: what exactly does the "meaning" of literature mean? To you, to us, to the teachers, to the readers of literature. The important thing, Pound says, is "news". Does it mean novelty, new ideas? Unusual ways of looking at life? It's up to you to decide what "news" means. Then, Pound says: "Literature is language." It is in the language, then, that one must look for the news, I expect. It's up to each of you to decide.

How do we pass on to our students something called literature, something that we ourselves can hardly define? I would not teach my students by adding to the language of the author I teach, a chain of sentences that are sometimes, or maybe always, even harder to account for than the original text itself. That is, do I teach a text by complicating it with a critical discourse that cannot always be grasped? Or do I teach the text in any other way? As the saying goes: "Errare humanum est, perseverare diabolicum." Maybe "diabolicum" is too harsh a word, and "counterproductive" might be more to the point. We complain – I don't, but I hear that – that our students do not read anymore. Are we, the teachers, the victims or the aggressors? Is there a reason why students no longer look for the meaning in the text? That is for each of you to answer. I think there is a reason why you do not see the forest because of the trees, the meaning because of certain complicated, often useless, words.

In Romania, that obstacle between reader or student and the meaning is called "commentary on the work". You saw it at work in school – either you know the teacher's viewpoint, or you are flunked. You had to repeat the teacher's words, since

he dictated them to you, without wondering whether you understood them or not. The teachers—and I extrapolate—the critics' viewpoint has become more important in the teaching of literature than the very experience of the text. Why? Because the teacher is sometimes the bad guy who defaces the literary text, adding intelligent but not always profitable thoughts to the text. The critic tries to be smart, neglecting the author. Academics live by travelling on a train called literature, and sometimes not paying their fare—you cannot write your Ph.D. on T.S. Eliot, and then teach your students in the same way you have written your Ph.D. thesis. Those are two separate things. I hope we can find a common point here.

What is the fare one must pay when one boards a literary text? Peter, is it meaning? I think so. Does this mean finding the meaning of a writer's words? Isn't that what a translator does? Is translation then a possible approach to Shakespeare, for example? Is translation involved when one reads a book in one's mother tongue? When I read, I translate to myself a book that is written in English, but do I translate to myself a book written in Romanian, in my own mother tongue? Translation from what into what? Don't think of translation only from one language to another: there are various kinds of translation. Sometimes, one's own language, spoken four centuries ago, can be a foreign language. You have seen it in the translations of Shakespeare, the old ones. Many times, apparently, clear contemporary language can be even trickier. Look at these Romanian or British poets—you've translated Romanian poets. It seemed clear, it seemed easy and when you translated them, it simply did not work. Simple words can be very tricky, and they need to be translated from Romanian into Romanian. We are entering here the realm of the stylistics of poetry.

These are all innocent questions. They originate in... the winter of our discontent: let us not spread literature by means of a wooden language that discourages some of our students from reading the literary text. A good text is news that stays news: it is both language and meaning. If you fail to grasp the meaning of the text, you have not been taught that text. Shouldn't the teachers of literature take care of both his meaning and language? His own meaning, when he teaches and his own language, when he teaches students. Before discussing post-colonialism in Shakespeare, shouldn't the teacher of literature cultivate his own garden, so to say, and make sure that he has both a meaning to convey about the work, and a clear language, in which he can express it?

Maggie Butt: I could probably talk about this until you're all fast asleep, on the chairs around the room. I have taught *creative writing* at the Middlesex University in London for 26 years and I have very strong personal opinions on the things Professor Vianu has been asking you about. First of all, the question: is translation a good way of teaching literature? I think it's an excellent way of teaching literature, because it requires close reading and without it, you wouldn't start to understand what some things are about. After all, writing is about communication. Why do we write? We do it to find out what we think but also to communicate that to other people. It's quite simple, really. Samuel Taylor Coleridge, the English poet said that prose is words in the best order and poetry are the best words in the best order. We need to think simply about it and we need to connect—that's what writing is for, to make connections between people. When you have—and I could get very cross about this—when you have cultural studies and literary studies intervening between the reader and the text, then the communication is lost. And there are other words aside from meaning—there's pleasure, there's joy, there's the feeling that you're understood. Those are the important things about writing for me. Being asked to deconstruct something or to apply the theories of French philosophers—how does that help your communication with the text? I don't think it does, it gets in the way. I would very much urge you to read for pleasure. I did an English degree and after three years of literary theory, I didn't read another novel for four years, because it had destroyed the pleasure. I couldn't read without thinking: is this a feminist reading? Am I doing post-colonial reading? What am I doing here? It completely destroyed the pleasure in it. Luckily, it came back, I am very pleased to say, but it can spoil the way that we enjoy literature and the things that literature is there for. And I think, in a sense, it's become a bit of a factory whereby academics create jobs for themselves by commenting on somebody else's literary theory. It gets you further and further and further away from the writer and what he's trying to do in the first place. I could go on longer, but I'm going to see if my colleagues have something to add or to argue with on that.

Katherine Gallagher: I'm lucky in a sense that I went to university in the '60 in Australia before the madness of theory had taken over in modern universities. I think that literature became especially important to me after I started to write it myself and also to read poetry. I had a British-oriented education, because education in Australia

was still post-colonial and I didn't read a lot of Australian literature. It was through reading the Penguin Book of Australian Verse that I really came to love poetry. I was helping my boyfriend write his MA thesis and I thought: I am going to write some of this stuff. That's what started me writing poetry. Everybody has to get a start somewhere in poetry. Now I love it very much, it's my life. I've taught it in secondary school and I think it's important to say you don't really teach poetry as an individual. You facilitate it for the individual student. That's what I would wish for everybody, but they can greatly help themselves by doing *creative writing* workshops, which I also teach. And just reading – T.S. Eliot said: "One learns what poetry is if one does by reading it". The river of poetry is a long, long river. Thank you.

Alwyn Marriage: Yes, one must endorse reading for pleasure. Meaning is a strange concept and in a way I want to have different meanings of meaning. If you look at Coleridge's "Kubla Khan": "In Xanadu did Kubla Khan. A stately pleasure-dome decree". What does it mean, we don't really know what it means and, yet, at a deeper level, we do. And I think that's what we are doing when we're writing, we're operating at a deeper level of meaning, we're discovering what is inside us that we haven't got on the surface. Does that make sense to people? Meaning is not simple, it isn't 'Oh, yes, I understand that', it's a formula, it's a theorem, no, it's what makes people tick and sometimes the sound, as in "Kubla Khan", is as important as any straight meaning you can put on the words.

Certainly for me, there've been times on my reading when I have loved something before I understood it. So, as a young person, I was bowled over by Eliot's "Four Quartets" and "Little Gidding" is the crown of that, but I remember not really understanding "Burnt Norton" for several years, but I loved it before I understood it. And the same can apply to music. Some parts of Brahms', I remember when I was young, thinking "I don't understand that, but I'm going to travel with it until its meaning is revealed in me". So that's, in terms of the reading, and in my own writing, very often I have written things which were – I hope this doesn't sound too mystical – in advance of where I am. I've written something about something I was going through and it's only several years later that I've gone back and read it, and thought "Yes, I understand that now! I wrote it three, four, five years ago, now I understand what I was saying". That does sound strange. Does anyone want to challenge me on that and say I'm talking nonsense?

Anne Stewart: I don't have the university experience that Maggie has, I've never been a teacher, and I discovered that I discovered poetry very late. Before that, I used to read science-fiction, which I loved, a lot, and when I discovered poetry, science-fiction went out the window. Poetry suddenly made me realise that I could understand things, things that I hadn't thought of, things that I never thought I could understand. I was completely converted, and at that point, I started to read. You have to learn to read. There are poems that I read when I first started reading that I didn't understand at all, but they would draw me back. And that, to me, is the sign of a good piece of poetry or literature, that it draws you back to read it again even if you don't understand it. I did go to some courses that were teaching theory, and so on, and I actually remember being quite offended and appalled that someone would take a poem that someone had written and rip it to shreds in order to try and understand it, like someone murdering your babies, which just seemed a very strange thing to me for people to do, who love literature.

Maggie mentioned close reading, and I think that is, actually, a very important way to understand a poem. If you write an essay about a poem or a piece of literature, you have to read it very closely and, as you read it more closely – whether you like it or not – you understand it much more deeply. And I think the same is true of translation. I have been extraordinarily impressed with what you are all doing and the standard to which you are doing it. It is close reading, as Maggie says, and I think translation is an excellent way to understand the meaning of what it is that you're reading and also to understand in what way the poet is trying to communicate to others. I keep saying poetry, that's just because I don't really get involved with other forms of literature, I'm too busy with poetry. I think translation is an excellent way to teach poetry, but there doesn't need to be some kind of theory. There needs to be some kind of way of figuring out whether you're taking in all the things that teachers or professor are meant to be asking you to take in. But I'd like to see it reduced to minimum, and I'd like to see that you're not only reading for pleasure, but translating for pleasure, because of close reading and coming closer to the communication that the poetry is trying to make happen, whether it's an emotional response or whether it's universal wisdom or whether it's getting to grips with what's going on today, all of those things. So I'm for translation.

Jeremy Page: I agree, more or less, with everything I've heard while I've been sitting on this couch, but I would controversially like to say a word in defence of one French intellectual, if I may. I think that Derrida's insight that we all are capable, at least, of reading the same text in different ways was a very valuable and valid one and I think that, when it comes to meaning, it may well be that the multiple meanings of – let's take a poem as our example here – are where our interpretations can be supported by evidence from within the text. Then, it may be the case that meanings other than whatever meanings the author may have intended are at least as valid as the author's intentions, which, in most cases, of course, we will never really know. I think that's an important point to remember.

The issue of how far we should go beyond the text, beyond the words themselves, I think is a very interesting one. I think it's a fine line in determining what information, what context adds to our pleasure in the reading of a text, and I come back to the word 'pleasure' because I think, like everyone else who's spoken, that's something that the theoreticians often lose sight of: the desirability that a text should give pleasure. But, for example, there's a poem by the Scottish poet Edwin Muir about a post-apocalyptic world called "The Horses", which some of you may have seen, and when I read that poem, I feel it really adds to my pleasure in the poem that I know that when he's writing about those horses in a post-apocalyptic world, he's recalling the horses that he saw in the Scottish islands when he was a child. And that actually intensifies, for me, the experience of reading the poem. But, of course, I would always accept as a very fine judgement 'What do we need to know around the poem? What do we need to know in addition to what's there, on the page?' and, obviously, different people will make different judgements about what actually brings something to our reading of the text. I don't think there are absolute criteria that you can apply, but, for me, the measure would always be 'If I know this beyond the text, does it add to the pleasure that I derive from the text?' And if it does, then I want to know it.

Just one final thought on the issue of meaning and not, perhaps specifically, in relation to poetry, but to literature, more generally. "Waiting for Godot" is often said to be a very difficult text and it was very radical when it was first staged in France, England and various other places around Europe and it's often commented that extracting the meanings from "Waiting for Godot" is challenging, and yet it's also well-known that when "Waiting for Godot" was staged at St. Quentin prison, in the United States, that the prisoners apparently got it immediately, they understood. They

probably all took subtly different meanings from it themselves, but they all understood what Beckett was getting at in "Waiting for Godot". In a way, that, paradoxically, was harder for a middle-class audience in London, so I think that notion of one meaning, whether it's actually discreet meanings of the same text or different emphases on the same meaning, may be a moot point. But I do come back to this issue that we are all entitled to bring our past experience of life, our past experience of everything we've read, of everything that's happened to us, of our personal philosophies and our personal dilemmas to the reading of any text, and if that illuminates the text for us and we can articulate in what way those aspects of ourselves contribute to the text, then our meaning, if you like, is as valid as the author's.

Peter Phillips: Luckily, I've not had to wrestle with a theory of literature. I came to poetry late in life, about twenty years ago, I didn't go to university and I learnt the art and the craft and the enjoyment and fun from going to classes, night classes, from correspondence courses and from workshops at weekends. And my teachers have all been most concerned about meaning, so, of course, my poetry has tended to have a meaning, reasonably, on the surface. Of course, I would pick up on the question of how good it is for translators to translate and I do think poetry is a wonderful way of doing that. One of the students said to me 'How can I be sure that what I'm writing is good? Well, I think that's important, we do need to know that, and the thought occurred to me that I realised quite early on that it's very, very good to have a poetry pal. I was at a discussion of poets on the South Bank in London and Michael Schmidt, the chief editor of Carcanet Press, was explaining how, in life, when he started poetry, he decided to find a poetry pal, who happened, actually, to be one of his best friends, and I came away from that discussion thinking 'Now, who can I show my poetry to?' and I realised, actually, I already did have a poetry pal, but I just made him work a bit harder. And he shows me his poems and I show him mine, and we are very good at telling each other whether or not they're successful in transferring meaning to us.

I don't think poems should be a cryptic cross-word. I want to enjoy them. That doesn't mean that the meaning needs to be on the surface, but it must be, for me, anyway, able to be discerned.

Lidia Vianu: Violeta graduated from our translation program, now she's a

Ph.D. So, we'll hear it all right from the horse's mouth.

Violeta Baroană: Well, I'm neither a poet nor an experienced teacher, but I've been a student and I think I'll be one for my whole life. And now, coming back to Professor Vianu's question, 'How can literature be taught?', my question is, if literature can be taught, as long as literature is philosophy, that is, the freedom of mind, one can describe, can show, can explain what freedom is. But who can literally teach you what freedom is like? This is the case of literature as well. A teacher may spend hours telling you about this and that approach, and, at the end of the term, he gets hundreds of essays on hedonism in Oscar Wilde's "A Picture of Dorian Grey", a psychoanalytical approach on Shakespeare's "Hamlet", and so on and so forth. But is this what literature is really about? Learning about Foucault? Lacan? Kristeva? Linda Hutcheon and the like? I would say that things are much easier than that. Literature teaches one how to think by his own. If it takes a teacher to teach literature, then this is what his job should be. He should encourage students to read their syllabus, of course, and to create their own method, their own approaches. A professor should keep reminding his students that using your mind is neither wrong nor counter-productive. Progress doesn't mean you have to follow somebody's footsteps. Use your mind. It may hurt, but trust me, it's worth the pain.

Lidia Vianu: We've had this side of the barricade covered. Now, we want our graduates to join the discussion. Tell us your honest opinion.

Ioana Poenaru: Well, I come from a background of universal literature and comparative studies, so I do like theory, and I think that, if poetry is a river, then, for the young student, it is a frozen river, and literary theory is the pickaxe. You can stroll along the frozen river, and it's nice, it's beautiful, but that's only one level and we should also have the tools to go deeper with meaning. But I think that, with literature, you come for escapism, and you stay for meaning. And, at a young age, you got to be encourage to wade into the waters of a book and just stay there and, after that, after you had read it on your own, you can discover what others have to say about it, but you have to learn how to swim in it at first.

Bogdan Voiculescu: I'd just like to state my personal opinion, I think that every

literary text should be left to make its mark upon the world, with as little interference as possible from anyone else's part. And I think the study of literary texts is one thing, and the study of literary theory is another, just as every literary text is different from each other and different from any other literary theoretical text. That's why theoreticians should be acknowledged and understood as separate from the authors they discuss.

Maria Rizoïu: First, I'd like to say that I really liked what Kate said about the river being frozen and about the theory being like a pickaxe, but, if we go back to that metaphor, for me, I think that literature is a river and you'll go down the stream with your own reading, then the river has many branches, and each branch of the river is a different interpretation and I think what literary theory does is bring into discussion these different readings of a poem, or of any piece of literature, really. And I think I also like theory just because it allows you to access more than one interpretation, more than one reading. And I think that enriches a text very much, to see more than one side to it, more than just your own opinion, so that you're not isolated with the text and I just wanted to ask if, like most of you said, if the point of literature is to read for pleasure, if you want to enjoy it and if you just stay at that level, then what is the place of studying literature at a university level? Because I just don't see how simply reading for pleasure would have a place in academic studies without any sort of theory to open up the text and to invite different readings of it from different perspectives.

Katherine Gallagher: I didn't think you study either the text or the theory, you're like a magpie, you take up everything you can find. It's just that, as long as you don't concentrate too much on the theory, but on the kind of beautiful pleasure, but the pleasure comes from the more I know about the piece of literature, I think, and it's my enjoyment of just seeing these images and sounds and all things that we have talked about. So, yeah, let's have more literature read, because much theory helps to get the text. So, I think we're not disagreeing.

Lidia Vianu: I have a short question: you are almost graduating, some of you. Imagine that, tomorrow, you have to go to an undergraduate class and teach *The Waste Land*. How do you teach it? I want somebody to tell me how one can teach *The Waste Land* to a second-year student. Does anybody want to face that challenge?

First year student: First of all, I don't know if in Romania, for example, apart from the universities, teachers really do teach English literature in the high schools or schools. In my case, for example, I studied English in high school and we had some literature classes, but we didn't really learn literature or about poets, but simply discovered the poets, so we had to bring some texts about them. It was not about approaching the text, but more about approaching the history of British literature, in my case. Maybe we should start with the history and literature of the country before really getting into literary studies and maybe this would be an approach, because you can have more things to interpret about the text, so the text would be only a means of expressing your opinions.

Dobrea Andrada: I think how you study the history of a country and its literature really means where you want to put the accent. You see a text and you have more options of expressing it. You can express it through the lens of history, how the author integrates in that time, how his style defines that period of time, but also you have the option to see the text as a standing being, to see the text through its own eyes, through its own author, without any regard to what era the author was part of, because we have so many authors that are ahead of their time and have revolutionised literature, so when it comes to everything, it's a matter of personal choice: what you want to do with the text, how you want to see the text. Do you want to see through historical lens or do you simply want to see it through maybe the eyes of the author, what he wanted, as an individual, not as a society, to see it?

Birsan Andrei: You did ask us how we would teach "The Wasteland" to a second-year student undergrad. I was thinking of the fact that when I first got the chance of actually being taught "The Wasteland", very many concepts were introduced regarding theory, regarding the evolution of modernism, the evolution of English poetry and all that sort of stuff and, mostly, it made such an ambiguous text even more ambiguous. I would ask my students to first read "The Wasteland", all its parts and discuss, in the beginning, about how they feel, what they actually understand emotionally, not logically, not intellectually. I think this is the first step in grasping the text. Of course, theory has its importance in this context, because it's worth discussing the evolution of modernism, how the poet and the poem evolved

together in time and how he expresses so many things that he does in that particular work, but I think the first thing to do is to understand what you feel when you read the particular text.

Poenaru Ioana: I think that a better order would be, read the poem and just get a feeling of what students think about that poem without any kind of tool, go on the frozen river, walk around and see what's there. For example, the first time I read "The Wasteland", I read 'April is the cruellest month'. I was surprised, because I never thought of April as a cruel month and that got me going and I would like to inspire the same surprise in my students. 'Have you ever thought of April being cruel? Why is it cruel? Why do you think he says that?' And after that, after this first discussion, you give them the pickaxe, but you just give them the theory and you let them apply it. You give them the tools, but not the meaning and they have to actually mine the meaning out of the text. And then, at the end, I think it's the best period to discuss: 'Ok, this is what I think, this is what you discovered and we can discuss about it'. Well, I would use a historical context. I think that the basics are the shifting paradigm, because I think it's interesting how the paradigm shift reflects in poetry in general, so that would be a starting point. My great surprise, when I studied universal literature was that you can't get Eliot and you can't get Joyce without reading Greek tragedies and Greek epic poems, and that there is so much to get, starting from the beginning and then making your way to modernism, because modernism has very, very deep roots into history. It gets more and more interesting.

But I think that, in schools, literature is not properly taught, because it becomes so full of theory and so full of facts, you have to know so many facts about the novel or the poem that it's not fun, it's not escapism anymore. I think it's very sterile. There's no focus on the text. The teacher comes to class and says 'Well, we're discussing this author. He was born in this year, he died in this year and he is a very important author'. For example, I think that Eminescu is butchered in school, because I had a lot of friends that hated Eminescu, because, from early on, we have his light poetry and we're told that he is the epitome of talent, that he is the greatest Romanian poet that ever lived and we are fed this attitude and, of course, the young student rebels against it. 'Oh, he's lame', or whatever. So, when we get to the more important, the more meaningful poetry, we reject Eminescu from the start. And I've had a lot of friends who said 'Oh, I don't care for romantic poetry and I don't care for Eminescu at all' and

I showed him, I showed them the poems that I've studied and they said 'Well, those are different' and I told them 'Look what he says, look what I've discovered in him' and I've got some friends that now like Eminescu, or, at least, they can understand him more and are not so much against him. And I think this is because of too many facts and not enough exploring the actual river.

Adrian Bucur: Yes, regarding the questions, I think it all boils down to this: do you want to know what the author wrote or how he wrote it? If you just want to know what he wrote, there you go, you have the poem with a little bit of personal background, maybe events in the author's life or how the poem relates to other ones, I think you can get pretty much what you wanted to say. But if you want to know how he wrote it or why you got to go into theory. At least, that's how I see it. You can imagine a little toy. You say it is nice, you play with it, but only if you really like it you're going to start tearing it apart and do reverse engineering to understand how it works and why it works that way. I think that's how it goes.

First year student: One of the problems in school is that they give us the solutions before asking us the questions. They come and teach you, they simply tell some words about the biography, the meaning of the poem you will read, you didn't even read it and you already have the solution, and this is the problem. You already have what you need and why should you read it? Why should you read poetry?

Lidia Vianu: As Violeta put it, it is dictatorship, not criticism, not teaching. When a teacher comes into class and says: "If you know my commentary you get 10, if you don't know it, you have 4 and must never come to my class again." That is the wrong approach.

The next question is: are you happy with the way you were taught at the university: should things change in any way?

Ioana Poenaru: I've studied in the English department as well because I had universal literature and English. I can say that it was eye opening. It was extraordinary because I had so much freedom to express myself during seminars. I also loved to see my perspective change from reading the text and going to class and then afterwards to find new meaning. But not because it was told to me, but because during

the discussion I had an idea, I said something, then someone else said something, then we both just had that synergy that births new meaning and that was the most thrilling experience that I have had.

I think three years of studying literature is such a short time and if it could be like ten years I would go and also I think that everybody should at least attend one course. I've tried to bring all my friends to attend at least one course of literature and see what we do and how we discuss. I would do it in Piata Constituției, I would call everybody because it's just so enlightening.

Andrei Bîrsan: I would like to add regarding my experience in college and my three years of studying English. The main problem that I've noticed is that most of the students are so against literature so to speak. I mean, I've seen a lot of passionate people. There are a lot of passionate people here in this room, if not all of them. In college there are a lot of people who join and start studying literature and the English language without actually expecting to study literature, in the most surprising way. I think this is because of how we are taught literature in schools, in high school and earlier on. Fortunately, many of them, or at least part, make their way out of that shell and start appreciating and learning and noticing that it is really important to have literature in your life. I think that the way literature is taught maybe is not the best, but it's doing its job and those who are actually interested can learn many things. It helps those who do not realise that they have an artistic part to find it and work on it and it brings joy to people's lives, or at least it did bring joy to mine.

Bogdan Voiculescu: Some teachers use the time of their courses to hold lectures on different subjects of literature. That is, they held this course, they spoke in front of the class for two hours straight and some teachers made available to their students texts and materials related to the literary works they are trying to study on their own free time and during the course they discuss on what the students have already read and studied and they exchange opinions and different interpretations. Perhaps there should be less imparting of information during the classes and more discussing the way students already interpreted and read the information beforehand, that is, outside the class. Information should be gathered in your free time, and it should be verified, strengthened and made clearer during the classes. That's about it.

Lidia Vianu: There are lectures and there are interactive courses. What do you think is easier to use, a lecture, or an interactive course?

Andrada Dobrea: Of course, from a professor's perspective perhaps it would be easier to go in front of your students and express what you want to express without being disrupted in any manner. Is it as rewarding as managing to make a class full of students all common to interact with each other, trying to find different meanings and trying to find how those different meanings combine with each other? I think the easier way out is to opt for a classical lecture. The more rewarding way is to manage to have your students all be emotionally involved in what you are trying to teach them.

Lidia Vianu: It is considerably more difficult to make students voice your opinion themselves. Are we professional if we do that?

Andrei Birsan: I for one would very much like at some point of my life I could get to teach in university. From the two options you've mentioned I feel like, actually holding a lecture for two whole hours and speaking by myself would be something magnificent. I cannot see myself doing that right now. Is not only that I don't find it a good way of teaching, but I would actually have to work really, really hard on that. I would feel it could be much easier to actually have a class, to speak to them, to my students, to ask them, to have an interactive course. In that way I can talk about many more things if I do so, rather than to speak for two straight hours and have them remember less than a quarter of what I said and then ask them to write in an essay, or an exam those quarters mentioned, and they forget in time about them. It's so difficult. I know how things have been for a while now, but I don't feel it's making any progress. It's much better to think freely, of course, we all know that.

Ioana Poenaru: I don't think that all professors think that it's easier to have a discourse prepared for two hours. For example, I think it was year two and we were at a seminar for Gulliver's Travels, if I do remember. In the break we went out for a smoke and our professor came with us and we started continuing our discussion and before we knew it two hours passed and someone came and said 'You have your things in the classroom and we have to lock it because, you know, it's late.' I don't

think it was an effort, I don't think our professor made an effort to communicate with us. It was very natural and we did it in the break that transformed in two hours.

Maggie Butt: Ok, I've got three different things in my head and I don't know if I will be able to remember all of them. The first one is, one of the students in my group said to me yesterday that when she came in the beginning of this week she thought she didn't like poetry. She had always been told what poems meant. Never had occurred to her that her own interpretation was important and that was a revelation. She said that within four days, or four short sessions she decided she does like poetry, she can understand it, her own opinion matters. That is, you know, a light bulb coming on, that seems to me extremely important. The second thing is that in schools in the UK, unfortunately we are doing just the opposite to that. We have a very prescriptive conservative government who is introducing testing on all levels and in order to do testing you have to have facts. There's a novel by Charles Dickens called *Hard Times* and that's about a school in which facts, facts, facts are thought and unfortunately that's exactly what is happening in schools in the UK. Fantastic young teachers are leaving the profession because they feel that they are not enabling learning, they're trying to instil facts and there's a huge difference. That leads me to a third point, which is about enabling learning. We, in the universities in the UK, we try to reach a point by the end of the third year where students have become what we call independent learners and the emphasis is very much on learning, not teaching.

There is some research which I can't remember the name of the researcher and I may get the statistics wrong, but it goes something like this: we learn 5% of what we hear, 10% of what we see, 15% of what we hear and see together, but 60% of what we do and 90% of what we teach to somebody else, or discuss with somebody else. If we really want to understand something we have to discuss it, we have to try it out ourselves, we have to teach other people the thing that we've learned and come back to a circle again, the most important thing is your opinion and your teachers enabling you to discover what it is that you think. Thank you.

Katherine Gallagher: I agree with what has been said, but I was very interested in that question and I gave a sigh. To be a teacher is a very difficult task, especially if you are allowed to say you are a literature teacher and you are allowed to have some chances to let your students to write, because, as it's been said, when you start to write

something then you really start to understand the form and you can start to experiment with that particular genre. Literature is to be loved and that's the other thing also, we've been looking at Romanian poetry. In my group we had a variety and, you know, the culture of a country is so written in its poetry, but also in all its literature. You are flag bearers for your culture and I just think that's the greatest thing about having a territory education, you are allowed to know enough to become a real flag bearer for your culture and that is what we need, or we all will be in darkness. Thank you.

Lidia Vianu: Jeremy, you were in favour of theory: are you in favour of teaching literature using Derrida or just understanding for yourself?

Jeremy Page: I don't think I would declare myself to be a fan of theory as such, but I think what we all, or most of us in this room may agree on is that it isn't necessarily theory that's the problem, but the supremacy of theory and where theory is prioritized over the thing itself, if you like. I think even people who have spoken today most articulately in favour of theory have acknowledged that is the place to start. I think for me, my problem with theory is not that it exists, I think that it is a wonderful thing that it exists, but that actually we are getting so much removed from it, we don't just know what Foucault thought, we know somebody else thought about what Foucault thought and we know what somebody else thought about what somebody else thought about what Foucault thought. I think with every manifestation we are moving further and further away from the text. That would be my concern. It isn't that theory in itself is intrinsically unhelpful or certainly a waste of time, it's that actually the text always needs to be the starting point. To come back to the original question that you posed, translation seems to me to be a wonderfully efficient way of teaching literature because you can't actually avoid engaging with the text at a very kind of deep level and you can't avoid reading the text very, very carefully. I think if you are a theoretician you probably can. If you speak theory language well enough, and lots of theoreticians speak theory language very well, especially if they are French, then actually what they say may not relate to the text as the vast majority of us would experience it, very much at all.

Peter Phillips: I started by saying that luckily I didn't have to wrestle with

literature's theory. This has been a revelation for me. I now think I've been too busy with writing and reading and my writing would have been better informed by some theory.

Anne Stewart: Well you've just taken the rug from under me, Peter, because I was going to say that Peter and I both started by saying that we discovered learning through poetry, rather than discovering poetry through learning, because neither of us had the education that led us to poetry. We both came to it late in our lives. No sooner had we started to read poetry and write poetry then we were trying to learn, seeking out how to learn about how it works, how to get the deeper meaning out of it and all sorts of things. Actually if you are going to teach literature then the key is to not start with books like *Hard Times* which, in my understanding, everybody hates, is that correct? Whatever it is that it's putting you off learning about literature in your early approach to it, it's just the wrong books, the wrong authors. I think what you need to do for the way forward is catch a kind of literature that will engage people initially and I think before you know it there will be on route to wanting to learn theory, the secondary opinions and the critique. I'd definitely start with something that people like and get them excited about it and then they will be an eternal student.

Lidia Vianu: I will just sum up the point of view of the Bucharest school of teaching literature, which is: theory is a beautiful thing. It is a good thing that it has happened. If you want to talk about a novel, narratology helps. Theory obviously comes with special words that you must learn. Those words are concepts, and they are your tools. You can't be a professional if you merely say "I love this text". You can become a professional if you learn the concepts of a theoretical mind, and then apply them. I will now tell you what makes me differ from some of my colleagues in cultural studies. It is not theory that I object to. Theory opens the mind. You get to know the structure of the thing, it is like learning grammar. When you learn English, you don't learn contexts, you first learn the rules. So, that is theory. You need the mind, you need theory. But, I find colleagues who ask, for instance, "who created the term historiographic metafiction, and what year did that happen in? 1978. Who used it significantly? X Y. When did he use it and when did he change the term? 1979." These change one important concept into a line of so-called dialogues with other critics, who have used the concept in this or that work. Eventually, the whole discussion becomes

unimportant when I teach. Use the words and the concepts that you understand. If you do not understand, do not give it up. Go and read the context, and you will understand it, and if you still don't understand it when it's in the context, you read the whole book. If you still fail to see the point of it, then probably the book is not as good as other people claim.

Do we have more things to say? We have a philosopher here. You know, Alwyn is a philosopher. She has more to say about theory than all of us put together.

Alwyn Marriage: No, but I will like to go back to translation, because I would like to know what you think. Are the things in one language that you cannot say in another? Certainly my experience of French is that you can say some things better in French than you can in English and vice versa. So, in a way you discover the meaning through the non-meaning and that's one reason to study foreign literature, to discover new ways or different, different ways of understanding the world. Would you agree?

Maggie Butt: I'm sorry I was distracted, could you read that again please?

Jeremy Page: My response to the very good question that Alwyn has just posed is that all languages had words that describe concepts that don't exist in other languages. One of the challenges of translation could be that you have a very neat single word in a language which to translate into English or possibly into Romanian you need a noun phrase or you need a noun followed by a clause which creates a whole different sense to the poem itself.

When I've worked on translations from French, Italian, and German into English, those have been my biggest challenges. While something that in the original is very simple, because it is a single word for the concept, to take a very simple example, which you are probably familiar with, German has the word *schadenfreude* which English does not have. Now, if the word *schadenfreude* turns up in a poem, and you are translating that poem into English, it's not going to be a very elegant translation, if you translate it as pleasure in the suffering of others. It doesn't really work in quite the same way. I've got a document that I'm working in order to create a series of poems inspired by words that have meanings that can't be conveyed in English by a single word. This document runs to about five or six pages and covers a large number of different languages, but it's absolutely fascinating to me as somebody who

originally I suppose was a linguist to see what imperatives there are, why certain languages feel the need to have words for certain concepts that English, which is the only language I know well enough to be sure of, doesn't have.

Sometimes, in the course of this week, on our table we've encountered instances where very neatly in Romanian, in one word are packaged two or three meanings that we've kind of had to unpack and turn into something rather different in English because there is no one word to express that. It brings us all back to that one issue of the relationship between language and culture and identity which is endlessly fascinating. That big question for me is why does this language see the need to have a word for this concept and English doesn't?

Anne Stewart: I think it's the attempt to cross the culture, these particular cultural gaps, this willingness and desire to understand other people who we really don't know, that I think is so valuable and so necessary for a world that is changing all the time.

Lidia Vianu: I want to tell you one thing as far as interactive courses go. In an interactive course, you are not supposed to make the students say "Yes, I love this poem!" That is, as Ioana said, the first, the primitive stage. You are supposed to make him rediscover a certain tool, a certain concept that you already know and you read about, which you have often used, but which the students have never heard of. If you make a student find out the tool for himself, he is certain to understand it, and use it on his own. If you give him 15 tools at once, that's the wooden language, the language that does not convey anything. Make your students understand concepts. Do not imagine that teaching interactive courses is emotional interaction. It's not, it's intellectual, but you make them think. Now we have here an ex-Ph.D. who is now a doctor, who teaches literature, and I think it's the fourth year that she teaches literature?

Eliana Ionoaia: I was just going to point out something. Bogdan, you were talking about the flipped classroom. You were talking about professors giving materials beforehand and basically expecting the students to be interested enough to go through those materials and to come to class prepared, so that the class can become interactive. But, what do you do when you as a teacher expecting to have an

interactive class step in front of the room and you have students staring at you blankly because they haven't read? It's a good idea to have an interactive class, but it's also extremely difficult because not all people are as involved in the idea of that interactive class. Could any of you come up with a solution in such a case? If you were the teacher, you were in front of the class and your students had no idea about the text they were supposed to read, what would you do then?

Lidia Vianu: There is no solution to that.

Eliana Ionoaia: Indeed it is so much better if the class is interactive.

First year student: I studied Spanish in college. In Romania it was just like in high school, the theoretical approach, but in Spain, in Madrid, for example, in a literature course we studied baroque and the teacher made us do a theatre play. It was simply to understand the historical context and the play itself. We studied the way they seated in a theatre and what types of clothes they were wearing and this would be very an interactive class. This would require, or not, a lot from the teacher as well because the teacher does not actually moderate the class, he simply lets the class flow. The students are organizing everything, but this requires for the students to be interested.

Lidia Vianu: We have a dispute here. I don't know if you like the kind of English classes you had in school, work in pairs, talk to each other, let's act in a play. Was that a happy experience? Did you like it? Is it good to teach somebody by, you know, work in pairs. The teacher goes to the other end of the room. Sometimes he sees, sometimes he does not see, and you work in pairs, and you play, and you obviously talk Romanian. I'm sure some of you had tutors at home who taught you grammar. Did you learn grammar in your English classes as pupils? When you were a pupil, 10 years old, 12 years old, 15 years old, did you do that? Most of you probably did not. Do we have to go along with this kind of game-teaching? As if you did not need to know the logic of the language. You must not ever in your life translate hippopotamus into Romanian, because that would be a crime. Don't utter a word in Romanian when you learn English, and you must never know the grammar of the language, because it is irrelevant. Just imitate me: I'm a native speaker of English and you will learn

English. Is that it? You will be teachers, hopefully of English. Is that a good approach for someone, a Romanian, who wants to learn English with his mind? He's not an ape. What do we do? I'm not denying we need a native: if we do not imitate a native, we are lost. We cannot speak English in Chinese. We need to know the sounds, and, the earlier in our lives we are exposed to the pronunciation and to native speech, the better. But, is that enough?

Jeremy Page: I worked in English language teaching for many years and when I originally trained I think I trained in the era that might have been largely responsible for the phenomenon that you describe. When I trained originally it was towards the end of the era in England, a great vogue for communicative language teaching in which there was a kind of consensus that you would pretend that grammar didn't exist and if it did exist you had to disguise it.

Throughout my career in language teaching there was a gradual move away from that rather extreme position in the UK. When I did my initial course there were things that you were allowed to do as a language teacher and other things that you were not allowed to do and translation in the classroom was one of those things that you weren't supposed to do. I don't think many people in England would adopt that dogmatic position anymore. The great problem was there were a lot of great enthusiasts for the so called communicative approach who had great kind of missionary zeal to spread the word around the world and the problem was what they didn't take account of, those missionaries, was context and the importance of the context in which was being taught and the context in which that model works, of course, is if you have a group of multilingual learners in the same class, they have to speak English because they don't speak each other's languages. Then you can have a realistic expectation that if they are working in pairs they will speak in English. In a monolingual context, and some monolingual contexts especially, for example in China where classes are often sixty-eighty people in a class, I'm not sure it is an realistic expectation that people are going to continue to speak in pairs in English while the teacher is in the far end of the room. These things, I think, they do go in vogues and fashions.

There was an extreme swing of the pendulum a few decades ago in England and there was a very extreme view of communicative language teaching and what was and was not acceptable, but I think we've now come back to a much more sensible

place. And if what you've described remains the case here I only hope the pendulum will swing here as well.

Lidia Vianu: So do we. And the same thing is probably happening to cultural studies. That is, we need theory. Maybe cultural studies should not be what Violeta called a dictatorship. We have to choose. We see the use of it, we take it. We don't like it, we choose another kind, another theoretical field. We don't accuse anyone, we don't want to lynch anyone and we don't want to be stifled. It's a free country now.

Violeta Baroană: I wanted to talk a bit about what happens in our practical courses. Because these are classes where we teach grammar, vocabulary, but we're also supposed to be doing listening and speaking. The communicative approach, what you were saying, it's not used enough I think. I think we also have an issue in terms of we learn the grammar, we learn the vocabulary, we see the contexts, but what happens when you've graduated and you do want to teach, but you are not trained enough to speak in front of a group of people, as in perhaps your potential students. I think this is an issue that ought to be addressed in the way English is taught now a days.

Lidia Vianu: Forty, even forty-five years ago, some teachers in the department came with Oscar Wilde on a tape. We didn't have tapes, we had very primitive things. They brought a tape and they listened to it for two hours and they did nothing else. It's true we are not doing it, but we also rely on the fact that you can hear them on TV, on the radio, just switch to BBC. Listening can be done at home today; it couldn't be done at home earlier. The internet is full of audio-books.

Anne Stewart: I just want to say it doesn't have to be the BBC because most of probably can get live radio channels from your computer, so I am a personal fan of radio Kent.

Lidia Vianu: Maybe you can give us a list of possible radio stations that would be helpful. I have been told many times the BBC is not at all the English that you speak in England.

Katherine Gallagher: I think there's an idea that you and it happened a few years ago. I've been in England for many years and the idea was that it should represent the various accents and ways of speaking of different parts of the country.

Alwyn Marriage: It's very interesting to listen to old recordings of the radio. You may have heard speeches by the Queen thirty-four years ago or things that Richard Dimbleby said on the radio. People thought very differently then. We don't just talk like that now. But everyone has adapted, including the BBC.

Lidia Vianu: Don we have anymore things that you'd like to say? Because if we don't, thank you all for this wonderful five-day workshop. I hope it helped you as much as I enjoyed it. It is probably the first thing of this kind that happens. I must thank the institutions and the people that made this possible.

I will begin with a thank you to The Romanian Culture Institute, who helped in many ways, and who have allowed us to use this hall. Of course, I have to thank the University of Bucharest who gave us our beautiful students, and who also helped us, who always help this program and our publishing house in particular. The British Council obviously, and his Excellency Mr. Paul Brummel for a wonderfully warm welcome and for supporting what we are doing. Then, of course, we have to keep in mind that there is a Writer's Union behind us, who gave us a list of writers. And there is something you all know, the National Museum of Romanian Literature. They have also helped us in finance this project. Then there is the team who actually organized most of what is happening, Oana Boca Stănescu and Oana Gruenwald. Then we have Ariadna Ponta, who works for the Romanian Cultural Institute. You've seen her here every day. Then we have to thank somebody who produced our book, which was translated by Ioana Ieronim, who is here. The translations of the six poets' poems, which were published in three days, translated in three days by Ioana and published on paper and in a wonderful edition in three days, by Editura Integral: Costel Postolache.

Last but not least I have to thank the English poets, because it's been five days of four hours a day, hard work, and they haven't wasted a minute of it—you all know that. Thank you poets, it's been an extraordinary experience for our MA program. And last but not least again, I will thank my students. Without whom this wouldn't have been necessary. Hopefully you grow to become good teachers at some point. That

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
205

would be a better idea than becoming translators if you can cope with it. Thank you.

Alwyn Marriage: And most important of all please may we all thank Professor Lidia Vianu without whom this would not happen and I know you all appreciate her immensely. I may say that now at least six poets from Britain also appreciate her immensely. Thank you.

Annex 8

Maggie Butt's Exercise in Creative Writing

As part of the creative writing exercise proposed by Maggie Butt, the students in her team were asked to write a poem about a Hero and another one about a Villain, by comparing them with an object, a weather phenomenon, an animal, a plant, a piece of furniture or any other object in the house, a piece of clothing, and a colour. While similar in form, the resulted poems depict different sides of their personal Heroes or Villains, and each line takes an unexpected turn.

Ioana Agafiței

Hero

soft pillow
so soft that you can fall on and it will
keep you safe, nothing can harm you
summer wind
a warm, soft wind that brushes your
cheeks when it blows
a tiger
so fierce, strong, always ready to protect
its cubs
a Chinese rose tree
a combination between a delicate flower
and a strong tree
an "ie" (Romanian traditional blouse)
simple, delicate, traditional, it reminds
you of the past
green
green as live, green as nature, green as
the place you grew up in

Erou

o pernă moale
atât de moale încât dacă e să cazi pe ea
te protejează, nimic nu te poate răni
briză de vară
o briză caldă, moale care îți mângâie
obraji când bate
un tigru
atât de feroce, puternic, pregătit să își
apere puii
un trandafir chinezesc
o combinație între o floare delicată și
un copac puternic
o ie
simplă, delicată, tradițională, îți aduce
aminte de trecut
verde
verde precum viața, verde ca natura,
verde ca locul unde te-ai născut și ai
crescut

Villain

A box
that cannot be filled up, it is like a
bottomless pit
a tornado
a tornado that never ceases to spin in a
dance of death, continues to destroy,
destroy, and
destroy everything in its path

Răufăcător

O cutie
care nu poate fi umplută, e ca o groapă
fără fund
o tornadă
o tornadă care niciodată nu încetează
să se învârtă într-un dans al morții,
continuă să
distrugă, distrugă și distrugă totul în

a rat

a disgusting animal that carries disease,
crawls in the underground and eats
leftovers

a carnivorous plant

a plant that watches from the shadow, it
awaits a moment to strike

ripped pants

a pair so ripped and destroyed that it
isn't worth the trouble to try and fix them

black

as a black hole, from which light cannot
escape, black as your soul

calea ei

un șobolan

un animal dezgustător care poartă
boli, se târăște în subteran și mănâcă
resturi

o plantă carnivoră

o plantă care privește din umbră,
așteaptă un moment să atace

pantaloni rupți

o pereche atât de ruptă și distrusă că
nu merită efortul de a încerca să îi
repari

negru

negru ca o gaură neagră din care
lumina nu poate scăpa

Amalia Călinescu

Hero (the Dr Jekyll that is my mind)

She is the (DNA) ladder
spiralling up to my heavens.
She is the pearly dew
kissing my azaleas.
She is the owl and the cat
hugging in my moonlight.

She is the tree house
perched on my inner oak.
She is the wooden box
protecting my daily bread.
She is the winter coat
warming up my bones.
She is the sky blue
blending into my emerald heart.

Villain (the Mr Hyde that is my mind)

She is the rag doll
rejecting my embrace.
She is the gale
blowing down my blood vessels.
She is the coyote
feasting on my furry self.
She is the thorn
buried deep in my thigh.
She is the mat at my heart's door,
left unwashed for aeons.
She is the tight stiletto

Erou (Mintea mea ca Dr Jekyll)

E spirala (ADN)
ce urcă spre cerul meu.
E boaba de rouă
ce-mi sărută azaleele.
E cucuveaua și pisica
ce se îmbrățișează în lumina-mi ca de
lună.
E căsuța cocoțată
în stejarul din lăuntru meu.
E cutia de lemn
ce-mi păstrează pâinea zilnică.
E paltonul
ce-mi încălzește oasele.
E albastrul cerului
ce se scurge în inima-mi verde.

Dușman (Mintea mea ca Mr Hyde)

E păpușa de cârpa
ce-mi refuză îmbrățișarea.
E furtuna ce-mi doboară
vasele de sânge.
E hiena ce se înfruptă
din eul meu blănos.
E ghimpele înfipt adânc
în coapsa-mi.
E covorașul de la ușa inimii mele,
lăsat nespălat de-o eternitate.
E pantoful prea strâns

worn on my longest birthday ever.

She is the pink

garishly adorning my ever-teenage lips.

purtat la cea mai lungă-mi zi de
naștere.

E rozul strident

de pe buzele mele veșnic
adolescentine.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Manuela Cristina Chira

Heroine

She is a tank
that can surpass any obstacle,
she is a soft breeze
you feel when you walk on the beach on
a May morning,
she is a fierce tiger
that fights for what is its own,
she is the lily of the valley
spreading peace and joy,
she is the most comfortable mattress
in the arms of which you feel restored,
she is a warm winter coat
that protects you from the cold winds of
life,
she is baby blue
the colour of the peaceful sky.

Villain

He is a two-edged sword
tearing everything in its way,
he is a heatwave
that wraps you and makes you faint,
he is a tarantula
crawling through every corner of your
soul,
he is a carnivorous plant
that first attracts and then consumes you,
he is a death chair
in which you sit but cannot rest,

he is a scarf tied round your neck
suffocating you,
he is the deepest black you've seen
deeper than black oil.

Dorina Constantin

Hero

shelter

her arms are shelter, her arms are home

adăpost

în brațele ei e acasă, în brațele ei e
adăpost

rainbow

after all the devastating storms which
have invaded her soul, she can still find
sunshine and beauty in the little things

curcubeu

după toate furtunile devastatoare care
i-au năvălit sufletul, încă poate găsi
soare și frumusețe în lucrurile
mărunte

swallow

her hands are caring and protective
wings, her thoughts are sometimes
running, sometimes flying

rândunică

măinile ei grijulii și protectoare
sunt aripi, gândurile-i, când
goană, când zbor

tuberoze

the scent of her favourite perfume,
reminding me of childhood

tuberoză

aroma parfumului ei preferat,
amintind de copilărie

a long skirt

hiding the knees she hates, hiding the
secrets she keeps

o fustă lungă

-i-ascunde genunchii pe care îi urăște,
secretele pe care le păstrează

black

the colour of her hair and her pain

negru

culoarea părului ei, culoarea durerii ei

Hero (final version)

her arms are shelter, her arms are home,
devastating storms have all invaded her

soul,
but she finds sunshine and beauty in
the little things,
protecting us under her caring wings.
her thoughts are sometimes running,
sometimes flying,
the scent of her favourite perfume,
of childhood reminding.
hiding the knees she hates
behind her long skirt,
hiding the secrets she keeps,
behind words left untold.
black is the colour of her hair,
black is the colour of her pain.

Villain

mask

hidden behind a mask

mască

ascuns în spatele unei măști

thunder

a thundering voice, bringing the storm

tunet

o voce bubuitoare, aducând furtuna

fox

sly thoughts and rabid soul

vulpe

gânduri viclene și suflet turbat

rose

beautiful when you see it, painful when
you feel it

trandafir

frumos când îl vezi, dureros
când îl simți

a long coat

to hide as much as possible

un palton lung

pentru a ascunde cât mai mult

gray

gri

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
215

the spoken words are neither black, nor
white

cuvintele pe care le rostește nu-s negre
și nici albe

Villain (final version)

Hidden behind a mask,
a thundering voice, bringing the storm,
sly thoughts and rabid soul.
He's beautiful when you see him,
but painful when you feel him,
hiding under his long coat,
gray words coming out of his mouth.

Raluca Ilie

Hero

He is a spoon
that helps you taste the nourishing broth.
He is a spring day,
sunny, windy, tricky weather.
He is an old cat,
silky fur and helpful clutches,
He is a rosebush
with flowers full of dew.
He is a bedside table,
useful furniture standing in your way.
He is a cozy T-shirt
whenever you're lazy.
He is the greenish gray
colour of the country roads.

Villain

He is a used tire
that wakes you up from your lovely
siesta.
He is a cloud,
dark shadow covering the sun.
He is a cold lizard,
tricky, just like a wizard.
He is a poisonous mushroom,
friendly colour of a slobbery neighbor.
He is a shabby old throne
taking too much pride on his age.
He is a velvet blouse
scratching your back like hell.

MTTLC 2006-2016
Bucharest Workshop for Literary Translation
Lidia Vianu's Students
Diaries
217

He is steel blue,
like a broken chair from school.

Radawi Mahmoud

Hero

He is a basketball that makes people enthusiastic.

He is like a sunny day in the summer.

He is a kangaroo that jumps higher than anyone.

He is a poplar that stands out among others.

He is a tallboy that has something for those who are in need.

He is a pair of basketball shoes that were made to last.

He is blue like a symbol of awesomeness.

Villain

He is a tomb waiting to be filled up with dead bodies.

He is a hail that brings evil in the country.

He is a lion that hunts innocent people.

He is a poison ivy that is waiting for its next victim.

He is a broken chair that wants to hurt the person who will sit on it.

He is a sock that is not needed anymore.

He is gray like the clouds during a horrible storm.

Valentina Podoiu

Hero

He is a darling teddy bear
You cuddle in the night when having
nightmares
He is a bright sunny day
After a heavy and dark night
He is a delicious cherry
The most craved summer delight
He is a panda
A lot of cuteness that makes you hug him
with caress
He is a soft pillow
That knows all my heavy thoughts
He is a warm sweater
Protecting my heart from freezing
He is green
For ever in my soul he will be living.

Villain

She is a sharp blade
That cuts you enjoying inflicting pain
She is a wrathful storm
Discharging lightning in your chest
through window pane
She is caustic vervain
Burning your soft pale skin
She is a scorpion
along with a deceitful smile, giving you a
poisoned sting
She is a shiny rotten throne

Praising you will never climb it
She is a long dress
Hiding everything, only revealing the
ugly truth
She is black
For she has a sweet tooth for death.

Cristina Adriana Popișter

Hero (Captain Treville from BBC's "The Musketeers")

He is a golden shield – a father to his
soldiers, a most loyal subject to his king.
He is a sunny day – cheerful and serene.
He is a lion – strong, fierce and handsome.
He is an evergreen tree – his memory will
last forever.
He is an embellished armchair – authority
is his middle name.
He is a pair of leather boots – both a
soldier
and a gentleman.
He is bright blue – pleasant as the sky of
a spring day.

E un scut aurit – un tată pentru
soldații
săi, un supus loial regelui său.
E o zi însorită – voios și seren.
E un leu – puternic, feroce și chipeș.
E un arbore veșnic verde – amintirea
lui
va dăinui.
E un jilț împodobit – autoritatea e al
doilea lui nume.
E o pereche de cizme din piele – și
soldat,
și gentilom.
E albastru deschis – plăcut ca cerul
unei
zile de primăvară.

**Villain (Milady de Winter from
Alexandre Dumas's "The Three
Musketeers")**

She is a bejeweled dagger - a ravishing
murderess and a traitor.
She is an icy winter night – cruel and
empty on the inside.
She is a serpent - always lurking in the
shadows, vicious and sneaky.
She is a carnivorous plant – get too close

E un pumnal bătut în pietre prețioase
– o
ucigașă seducătoare și o trădătoare.
E o noapte geroasă de iarnă – crudă și
goală pe dinăuntru.
E un șarpe – pândește din umbră,
sălbatică și vicleană.
E o plantă carnivoră – de te apropii

and it will be the death of you.

She is a bed – lechery and debauchery are
her very marks.

She is a choker – pretty, but dangerous if

it's too tight.

She is bright red – passionate and
Mephistophelian.

prea

mult, îți vei găsi sfârșitul.

E un pat – lubricitatea și desfrâul sunt
însemnele sale.

E un colier la baza gâtului – drăguț,
dar

periculos dacă e prea strâns.

E roșu deschis – pasională și
mefistofelică.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Iulia Maria Tașcău

Heroine

She is a soft pillow which embraces your
troubled mind in restless nights
She is a warm soft summer breeze that

whispers in your ear long lost love stories

She is an eagle which guards you from
above
She is a lilac spreading sweet scents at as
it
witnesses the funeral of the day
She is a vanity, graceful and elegant

She is a silk scarf that covers your sun-
burned shoulders
She is purple, the royal color of deep
introspection.

Villain

She is like scissors ready to cut you away
from those you care about
She is a sleety day which turns people
into deaf dancers
She is a wasp which has no useful
purpose in her life
She is a nettle that hurts anyone who is
careless around her
She is the sharp corner of the bed that you
bump into every single time without even

Eroina

E o perna moale pe care îți odihnești
mintea în nopți neliniștite
E o briză de vară caldută și ușoară
care
îți șoptește povești de dragoste de
mult uitate
E un vultur care te veghează din
înălțimi
E un liliac ce răspândește la apus

miresme dulci și priveghează ziua
E o măsuță de toaletă, grațioasă și
elegantă
E o eșarfă de mătase care îți acoperă
umerii arși de soare
Este purpuriu, culoarea regală a
introspecției profunde.

Ticăloasa

E o foarfecă: te îndepărtează de cei
care contează pentru tine
E o zi cu lapoviță care transformă
oamenii în dansatori surzi
E o viespe fără niciun țel

E o urzică, îi rănește pe cei ce nu sunt
atenți în preajma ei
E colțul ascuțit al patului, te lovești de
el mereu fără să-l vezi

seeing it

E colțul ascuțit al patului, te lovești de el
mereu fără să-l vezi

She is dirty white, neither a color, nor a
non-color, the sad shade of a rotten mind.

E un vâl care acoperă minciuni

E alb murdar, nici culoare, nici non-
culoare, umbră tristă a minții
putrezite.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Alexandra Velicu

Hero

He's

A yo-yo, bouncing up and down the lanes
of life,

The picture-perfect epitome of a sunny
day at the beach,

Chasing away the storms and taming the
waters of the restless sea,

A player tangling Ariadne's thread, in
constant tango, unafraid of death,

Fresh as the mint you add to lemonade
when you're sunbathing in a flowerbed,

The rocking chair you come back to every
time things go bad, seeking comfort in its
embrace,

The comfy pyjamas and warm slippers
that you pair up with the spiked coffee
brewed from a special blend,

The colour of orange peels you leave
abandoned on the stove to spice up and
sweeten the crispy winter air.

A daring hero, returning home when all
is done and said. He's a tabby cat and he
hates me when I take him to the vet.

Erroul

El e

Un yo-yo ce Țopăie în sus și-n jos pe
aleile vieții,

Rezumatul perfect al unei zile
însorite petrecute la plajă,

Ce izgonește furtunile și îmblânzește
apele neliniștite ale mării,

Un năzdrăvan ce-ncurcă firul
Ariadnei, un tango continuu,
neînfricat,

Proaspăt ca menta ce o pui în
limonadă când stai la bronzat în
așternutul de flori,

Balansoarul la care te întorci de
fiecare dată când lucrurile merg
prost, căutând alinare în brațele lui,

Pijamalele confortabile și papucii
călduroși alături de cafeaua cu rom
făcută dintr-o amestec special,

De culoarea cojilor de portocală pe
care le lași uitate pe plită ca să dea
savoare și să îndulcească aerul aspru
al iernii.

Un erou cutezător ce se întoarce acasă
după fiecare ispravă. E un motan
tărcat și mă urăște când îl duc la
deparazitat.

Villain

She's

A slimy blob dragging herself through
the sewers,

A scorching heat, suffocating you like a
muddy swamp,

A putrid orchid, chocking the life out of
you with its stench,

An unravelled sweater, pierced by moths,
the picture of unkempt,

A medical cabinet, filled with lethal
potions that you'd better keep locked,

A tod that had its legs cut off at birth,
dissected in the lab of a mad scientist,

Grey-greenish as a disembowelled corpse
left to be devoured by the elements.

She's the bane of my existence and I've
despised her from the second that we've
met.

Ticăloasa

Ea e

O mângă lipicioasă ce se târăște prin
canale,

O căldură înăbușitoare ce te sufocă la
fel ca o mlaștină mîloasă,

O orhidee putredă ce îți sugrumă și
ultima răsuflarea cu duhoarea ei,

Un pulover dezlânat, mâncat de
molia, o întruchipare șleampătă a
delăsării,

Un dulap de medicamente, umplut
cu poțiuni letale, pe care e mai bine să
le ții sub cheie,

O broască râioasă cu picioarele
ciuntite la naștere, disecată în
laboratorul unui savant dement,

Gri-verzuie ca un cadavru eviscerat și
lăsat în voia sorții ca să fie devorat de
elementele naturii.

E otrava existenței mele și o detest
din clipa când ne-am cunoscut.

Annex 9

Lidia Vianu
Conclusion

Shakespeare lives at Bucharest University in 2016

On its tenth anniversary, the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text has finally reached a goal that I must confess I started with in 2006. These Workshops of Literary Translation of Romanian contemporary poetry into English that are coming to an end today have made true a vision we have been living with and worked for for the last decade. Symbolically, on the 400th celebration of Shakespeare, the English Department of the University of Bucharest – more precisely this MA programme, known since 2006 as MTTLC – has brought together several important institutions, both Romanian and English. It was, it *is* vital for Romanian and English cultures, if they mean to communicate, to work together, using the following tools, which are all present here, in our Workshops, today:

The University of Bucharest

The Romanian Cultural Institute

The British Council

The Romanian Writers' Union

Thank you! to all of them, with particular mention of His Excellency Mr Paul Brummel, the ambassador of the United Kingdom, who so graciously welcomed us – British poets and Romanian translators – on the first day of our joint efforts.

Backstage, two more institutions have worked very hard for this union to take place. They are two publishing houses, one online and the other on paper: Contemporary Literature Press and Editura Integral. Thanks to the latter, these Workshops opened with a volume of poems by the six British poets, in the Romanian translation of Ioana Ieronim. It is the book that we are launching – with autographs and speeches – today. It will be followed soon by a complete *compte rendu* of the workshops: a bulky volume of translations from and into English, to which several other things will be added: the poets' and the students' diaries of what has happened, of how we have worked, of the results of the workshops, and lost of images, photographs, among other things.

I had wanted this fusion of intellectual forces to take place because it was essential for my students to realize, in the process, that TRANSLATION IS A METHOD OF TEACHING LITERATURE – maybe the best of them all. Our publishing house is, therefore, "The online publishing house of the University of Bucharest for the study of the English language through literature."

This book, *Six English Poets*, these workshops in which Romanian and English writers meet, these MTTLC students – who have made it possible for English poetry

to appear in magazines all over Romania and be broadcast for years now, and who are writing their MA Dissertations on Romanian poets recommended by the Writers' Union and promoted by the Romanian Cultural Institute—are all about teaching literature, in the long run. The main issue here is: “How do we teach literature and keep it alive at the same time?”

James Joyce had one firm belief: its name for it was COINCIDENCE. I will choose to side with Joyce in this, and say, at this point, that it is the most meaningful coincidence of the year for us that the MTTLC English-Romanian Workshops end with the 400th celebration of the one English writer who rules the world. Just in order to show how well we have mixed the translation and the teaching of literature, we are also bringing here today our 30-volume homage: Shakespeare's plays as parallel texts, in English, and also in very old Romanian translations—all achieved with the help of our graduate students—are being launched by Contemporary Literature Press as we speak.

I will conclude by saying one more time: Thank you, British Council. Thank you for allowing us to come one step closer to the language of Shakespeare.

Translation as a method of teaching literature

Ezra Pound said, “Literature is news that **stays news**; Literature is **language** packed with **meaning** to the utmost possible degree.”

What exactly is the “meaning”? Its features are: 1. “**news**”: novelty? personal ideas? unusual ways of looking at life? 2. “**language**”: it is in the language that one must look for the “news”, for the essence of literature→the meaning of literature.

How do we pass on to our students something called “literature” that we ourselves can hardly define? Certainly not by adding to the language of the author a chain of sentences that are sometimes [always maybe] even harder to account for than the original text itself. As the saying goes: *errare humanum est, perseverare – diabolicum*. Maybe *diabolicum* is too harsh a word: counterproductive might be more to the point. We complain students do not read any more. Are we the victims here, or the aggressors? Is there a reason why students no longer look for the meaning of a literary text?

Yes, there is a reason why the meaning of literature is often ignored by students. In Romania at least. It is called “commentary of the work”. Either you use

the teacher's viewpoint, or you are flunked. The teacher's [extrapolating: critic's] viewpoint is more important in the teaching of literature than the **experience of the text**. Why? Sometimes, the teacher is the bad guy who defaces the literary text, adding intelligent [true], but not always profitable, thoughts to the text. Some academics live by travelling on a train called literature, without paying their fare.

What is the fare one must pay when one boards a literary text? Meaning? Find the meaning of a writer's words? Isn't that what a translator does? Is translation a possible approach to Shakespeare? Is translation involved when one reads a book in one's native tongue? Translation from what into what? Well... sometimes one's own language spoken four centuries ago can be a foreign language. Many times, apparently clear contemporary language can be even trickier: look at these Romanian – or British? – poets...

All these are merely innocent questions. One thing is certain: this is the winter of our discontent. Spreading literature by means of a wooden language discourages some students from reading it. A good text is news that stays news: it is both language and meaning. Shouldn't the teacher of literature take care of both his meaning and language? Before discussing postcolonialism in Shakespeare, shouldn't the teacher of literature cultivate his own garden, so to say, and make sure he has both a meaning to convey (and that it is the meaning of the work in question) and a clear language in which he says it? Food for thought.

Contemporary Literature Press

Bucharest University

The Online Literature Publishing House
of the University of Bucharest

A Manual for the Advanced Study of *Finnegans Wake* in One Hundred and Thirty Volumes

Totalling 31,802 pages

by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

You can download our books for free,
including the full text of *Finnegans Wake*
line-numbered, at

<http://editura.mttlc.ro/> ,

<http://sandulescu.perso.monaco.mc/>

Holograph list
of the
40 languages
used by James
Joyce
in writing
*Finnegans
Wake*

Director
Lidia Vianu

Executive Advisor
C. George Sandulescu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017